National Library
Bibliothèque Nationale
FEB FEB FEV

B/13 1A/401 3

LATVIJA AMERIKĀ

LATVIAN LANGUAGE NEWSPAPER

Published weekly by the

Latvija Amerika Publishing Limited

Business Office: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont., Canada M4M 2E9. Editor-in-Chief KRISS SIDARS. Phone 465-7902. United States Editorial Offices: New York, Editor V. IRBE, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N.Y., 10466; Chicago—Editor Mrs. I. LAMBERTS, 5524 N. Luna Ave., Chicago, Ill. 10630; California — Editor KARLIS KALEJS, 3822 Markridge, La Crescenta, Ca. 91214.

NR. 5 SESTDIENA, 1976. GADA 31. JANVĀRIS 26. GADS SATURDAY, JANUARY 31, 1976

SECOND CLASS MAIL REGISTRATION NUMBER 2249 Cena 50 centu

Brežņevam atļauts - Fordam aizliegts

ALEKSANDRA ĶEGUMNIEKA
SPECIĀLRAKSTS LATVIJAI AMERIKĀ

ASV ārlietu ministrs Kisingers atgriezies Vašingtonā. Atceļā no Maskavas viņš Madridē parakstīja nolīgumu, ar kuru Spānijas valdība atļauj amerikāņiem izmantot zemūdeņu flotes bazes Spānijas piekrastē. Kisingera trīs dienu sarunas ar Pad. savienības komūnistu partijas ģenerālsekretāru Brežņevu Maskavā bija tukšu diplomātisku salmu kulšana. Šīs neauglīgās sarunas no jauna apliecināja Vašingtonas un Maskavas sadarbības aplamību. Kisingers gan preses pārstāvjiem apgalvoja, ka šī Maskavas misija esot krietni pavirzījusi uz priekšu amerikāņu un krievu iestigušo stratēģisko atomieroču ierobežošanas sarunu otro posmu.

Patiesībā abu valstu bruņošanās sacensība nepārtraukti pieņemas kā ātrumā, tā arī apjomā. Pēc amerikāņu slepenā dienesta ziņām Pad. savienība jau tagad vienā pašā kuģu būvētavā spēj ražot vairāk atomzemūdeņu gadā nekā ASV visās savās militāro un tirdzniecības kuģu būvētavās kopā. Visas zīmes liecina, ka Kisingers Maskavā nav nekā panācis Kremļa ekspansijas apturēšanai Angolā. Varbūt Kisingers pārmet Brežņevam to, ka Kremlis Angolas komūnistu atbalstīšanai jau izdevis pāri par 200 milj. dolaru. Droši vien Brežņevs no savas puses noliedz jebkādu Pad. savienības aktīvitāti Angolā, kas runātu pretī Vašingtonas un Maskavas sadarbībai. Angolā Maskava atbalstot valdību, kuŗa bez visām Apvienotās Nācijās pārstāvētām sociālistu valstīm oficiāli taču esot atzinušas arī 22 Afrikas valstis. Angolā Maskava palīdzot atvairīt legālai valdībai spēkus, kas cenšoties nožņaugt Angolas suverēnitāti un tur atjaunot koloniālo imperiālismu.

Protams, Brežņevs norādīja, ka 10.000 kubiešu „brīvprātīgo" klātiene Angolā ir Fidela Kastro, nevis viņa problēma. Un tā Vašingtonai nevarīgi noskatoties, Angolā Maskavas atbalstītie sazvērnieki soli pa solim tuvojas visas valsts sagrābšanai savās rokās. Protams, ka Angolas gadījumā ASV kļūmīgā pasīvitātē nav vainojams ne Kisingers, ne prezidents Fords, bet gan ASV likumdevēji. Baidoties no „jaunas Vjetnamas", kongress apturēja Vašingtonas palīdzību tiem Angolas nacionālistiem, kas ar ieročiem pretojās Maskavas atbalstītiem sarkanajiem „atbrīvotājiem". Pēdējais šāviens Angolā vēl nav atskanējis. Angola, paša Kisingera vārdiem runājot, var izvērsties par lielu starptautiskas krizes centru vai pat par atklātu lielvaru konfliktu. Tas nozīmē, ka sadarbības vietā skatuvē parādīsies atkal aukstais karš un loģiskā konsekvence var būt tikai neizbēgama ASV un Pad. savienības tieša militāra sadursme.

Attieksmju revidēšanu ar Pad. savienību savās politiskās platformās jau pieteikuši trīs kandidāti gaidāmām ASV prezidenta vēlēšanām. Tie ir demokrati Džeksons un Voless un republikānis Ronalds Rēgans. Tautā arvien vairāk pieaug kritika par detantes vienpusību, un prezidents Fords spiests vismaz publiski rādīt nelokāmību un stingru mugurkaulu sarunās ar Kremli. Var gadīties, ka, ātrāk nekā mēs to varētu iedomāties, Vašingtonas un Maskavas sadarbībai būs jāraksta nekrologs. Pieņemums, ka sadarbība ir dažu pēdējo gadu radīts politisks fainomens, ir aplams. Kopš Staļina nāves pēdējos 22 gados Vašingtonas un Maskavas starpā arī aukstā kaŗa periodā bijuši vismaz četri saspīlētu attieksmju atkušņi.

Tagadējo sadarbību ievadīja prezidents Ričards Niksons, kad viņš 1969. gada 20. janvārī, stājoties prezidenta amatā, deklarēja: „Pēc konfrontācijas perioda mēs tagad ieejam jaunā ērā, kas izteiksies sarunu un izlīgumu mēģinājumos," Brīdī, kad Niksons nāca klajā ar šo deklarāciju, nekas neliecināja, ka ceļš uz sadzīvošanu būs gluds. Pāri par pusmiljonu amerikāņu cīnījās pret komūnistu iebrucējiem Dienvidvietnamā. Parīzes miera konferencē sarunas izjauca tāds svarīgs faktors, ka pretējās puses nevarēja vienoties par konferences galda formu. Izraēlas un arabu valstu konfliktu savā labā centās izmantot Kremlis. Uz Ēģipti plūda Pad. savienības ieroči un municija, kā arī „tehnisko padomdevēju" straumes. Berlīnes kauna mūris joprojām varēja izvērsties par Vašingtonas un Maskavas konfrontācijas pārbaudījuma objektu. Divus gadus ASV un Pad. savienība nevarēja vienoties par vietu, kur satikties, lai sāktu runāt par stratēģisko atomieroču ierobežošanu.

Niksona ceļojums uz Pekingu, kas toreiz bija tikpat kā kaŗa stāvoklī ar Pad. savienību, piespieda Brežņevu iestāties par attieksmju uzlabošanu ar ASV. Maskava bija patiesi nobijusies no eventuālas Ķīnas un ASV alianses izveidošanās. Nav jābrīnās, ka 1972. gadā Brežņevs deklarēja, ka sadarbība ar ASV esot pasaules starptautiskās politikas pamatakmens. Laikā, kad amerikāņu bumbveži nepārtrauktos uzlidojumos Hanojai nodarīja smagus zaudējumus Maskavas atbalstītiem Ziemeļvietnamas komūnistiem, Brežņevs lielā sirsnībā Maskavā sagaidīja Niksonu. Vašingtonas un Maskavas sadarbība kļuva par brīnumbērnu, uz kuŗa pleciem gūlās miera nodrošināšana visā pasaulē. Pēc Niksona demisijas Maskava steidzās noorganizēt Forda tikšanos ar Brežņevu. Ar šo galotņu tikšanos Vladivostokā Brežņevs centās pierādīt pasaulei, ka lielvaru detante pastāvēs arī turpmāk, kaut arī ASV valdības galva ir mainījies. Vladivostokas konferenci var uzskatīt par pagriezienu amerikāņu un padomju attieksmēs. Tieši kopš Vladivostokas sadarbība ir nepārtraukti bijusi vētrainos ūdeņos. Gadu tecējumā pierādījies, ka Vašingtonai un Maskavai ir divi gluži pretēji jēdzieni par sadarbības faktisko būtību. Lielākā problēma kā aizvadītajos gados, tā arī tagad ir: Kas īsti ir detante?

Amerikāņi detanti iztulkoja par mierīgas sadzīvošanas periodu — dzīvo pats un ļauj citiem dzīvot, Maskavas tulkojumā detantei bija pavisam cita seja. Kremlis sadarbību uzskatīja par koncesiju iegūt amerikāņu technoloģijas sasniegumus, nodrošināt amerikāņu labības sūtījumus un aizsteigties

(Turpinājums 20. lp.)

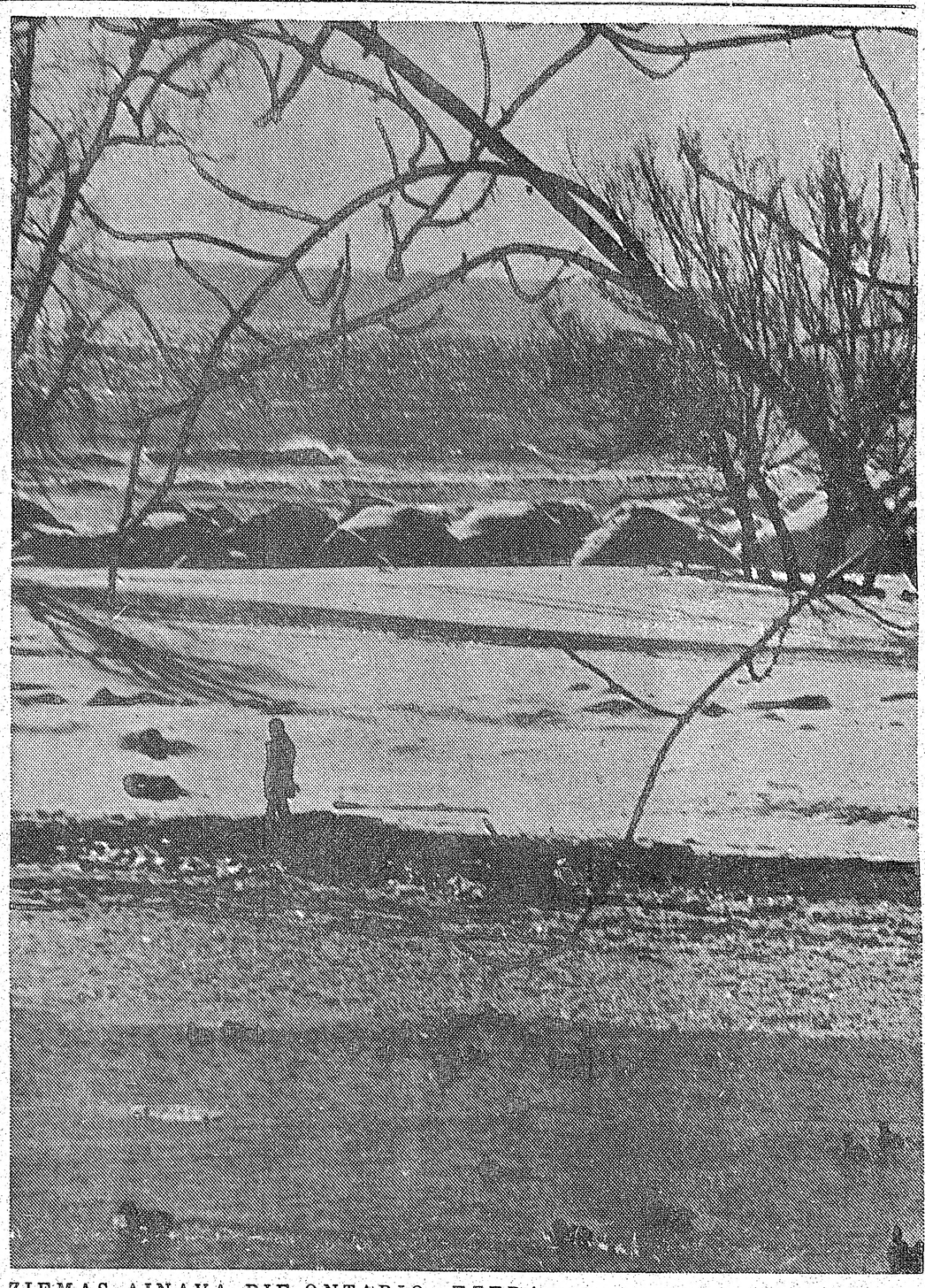

ZIEMAS AINAVA PIE ONTARIO EZERA

Aleksandra Kalniņa uzņēmums

Gaujas (14.) gaidu un Rīgas (72.) skautu vienību

25. GADU DARBĪBAS ATCERES

DIEVKALPOJUMS UN AKTS

1976. g. 15. februārī plkst. 3.00 pēcp. Sv. Andreja baznīcā, Toronto

LATVIJA AMERIKĀ

SESTDIENA, 1976. G. 31. JANVĀRIS, 5. NR.

Latviešu nedēļas laikraksts, iznāk sestdienās. Izdevējs — Latvija Amerikā Publishing Ltd. Atbildīgais redaktors Krišs SIDARS. Redakcija: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont., Canada M4M 2E9; tālr. 465-7902. Ņujorkas redakcijas vadītājs: V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N.Y. 10466, U.S.A. Tālr. 994-7917. Čikagas redakcijas vad.: I. Lamberte, 5524 N. Luna Ave., Chicago, Ill. 60630, U.S.A., tālr. 774-5744. Redaktors Austrālijā: Ed. Šmugajs, 28 Taffs Ave., Lugarno, NSW 2210, Australia.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāliem parakstītajos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personisks uzskats un ne katrā gadījumā atbilst red. viedoklim.

Abonēšanas maksa Kanadā un ASV — par gadu $21.00, 6 mēn. $11.50, 3 mēn. $6.00. Atsevišķa numura cena 50 centu. Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $3.00, tekstā $5.00, pirmajā vai pēdējā lp. $10.00 par 1 collas slejas telpu. Sarīkojumu kalendārā 50 centu par vienas slejas rindu. Sludinājumi nododami pa tālr. 466-1514.

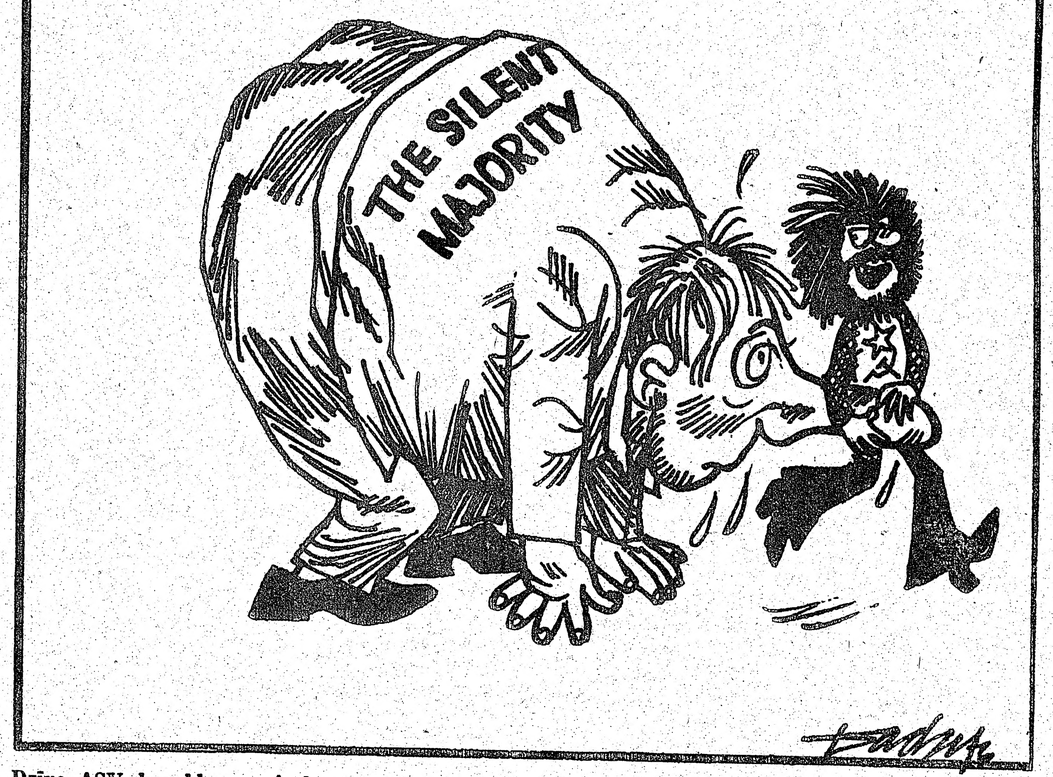

Dzīve ASV, kur kluso vairākumu vazā aiz deguna...

Dadža zīmējums

Mūsu nākotne - stipra ģimene

Toronto Latviešu biedrības rīkotā referātu un debašu pēcpusdienā par jautājumiem attieksmē uz mūsu ģimeni no veselības viedokļa 120 klausītājiem runāja Dr. E. Upenieks, no psiholoģiskā — Dr. V. Gulēns, bet no morāliskā — mācītājs Ā. Čops. Pārrunas ievadīja J. Grodnis, kas norādīja, ka sācies latviešu tautas dzīvā spēka samazināšanās process: dzimtenē ar latviešu pārkrievināšanu un pārvietošanu uz Pad. savienības austrumu apgabaliem, bet svešumā mūs apdraud asimilācija un dabiskā pieauguma samazināšanās.

Ja lielās tautas var atļauties dzimstības samazināšanos, norādīja Dr. Upenieks, tad mazajām tautām tas jau nozīmē bojā ejas procesu, ko raksturoja ar skaitļiem no Dr. A. Namsona raksta jaunākajā DV Mēneša raksta numurā. Latvijā tagad ir zemākais latviešu tautas dabiskais pieaugums visā pasaulē. Tā latviešu dabiskais pieaugums no 3,3 proc. 1970. gadā samazinājies uz 2,4 proc. 1973. g., kamēr Igaunijā no 4,7 proc. uz 4 proc., bet Lietuvā no 8,7 uz 7 proc. Šķirto laulību skaits turpretim Latvijā ir vislielākais. 1974. gada pirmajā ceturksnī slēgtas 4976, bet šķirtas 3139 laulības. Caurmērā gadā vairāk nekā puse no reģistrētām laulībām šķirtas, kas ir arī viens no iemesliem zemajai dzimstībai Latvijā. Bez tam vēl dzimstību ietekmē dzīvokļu šaurība un apzināta ģimenes lieluma plānošana. Referents minēja arī palīglīdzekļus, kas tai kalpo un to ietekmi uz veselību un ģimenes morāli. Pateicoties abortu legālizācijai, Latvijā 20 gados iznīcināts pus miljons latviešu dzīvību, tieši tikpat daudz, cik svešnieku iepludina Latvijā, kas ieņem šo nedzimušo latviešu vietu. Latviešu iedzīvotāju skaits Latvijā 1935. gadā bija 77 proc., 1959. g. 62 proc., bet 1970. g. vairs tikai 56,8 proc. Ja šī nacionālā sastāva izmaiņa tāpat turpināsies, tad latvieši 1980. gadā būs minoritāte savā valstī, bija Dr. E. Upenieka atzinums.

Dr. V. Gulēns to apzīmēja par tautas pašnāvību, kādēļ ieteica mūsu jaunajai paaudzei censties pēc lielākām ģimenēm. Sabiedrībai jānāk talkā bērnu audzināšanā latviskā garā, kas jau daļēji veikts. Divreiz divi nometnēs pēdējā laikā nodibināti latviskās audzināšanas semināri, kas māca, kā dzīvot latviskā ģimenē. Latviešu fonds savā programmā paredz Nedēļas nogali visai ģimenei. Tāpat draudžu dienās Gaŗezerā bija aicināti dalībnieki ar visām ģimenēm. Dr. V. Gulēns uzsvēra arī krusttēvu un krustmāšu lomu latviskā ģimenē, kas rūpētos, lai bērni varētu piedalīties vasaras nometnēs un mācīties latviešu skolās.

Mācītājs Ā. Čops atzina, ka rietumtautas pēc Otrā pasaules kaŗa izsmēlušas savu dzīvotgribu. Bioloģisko potenci samazina augstā garīgā kultūra, turpretim maz kultūrālās tautās dzimstība ir liela. Kultūras tautās, kur kāre pēc dzīves baudīšanas, bērnus uzskata par traucējumu. Bieži abi vecāki atrodas darbā, svētdienās sabiedrībā, ģimenes dzīvei atliek maz laika, bērni aug savvaļā. Vienīgi iesvētes mācībās draudzēs ir vieta, kur pārunāt ar jauniešiem svarīgākās dzīves problēmas. Referents norādīja arī uz laikrakstu un televīzijas programu ietekmi, populārizējot izlaidību un noziegumus, bet atstājot novārtā pienākumu un atbildību. Tā jaunatne aug neveselīgā atmosfairā.

Diskusiju nobeigumā J. Grodnis ar nožēlu konstatēja, ka šinī sarīkojumā nebija ieradusies jaunatne, kam pārunātais būtu visvairāk jādzird. Bija arī rosinājums piešķirt balvas lielākām daudzbērnu ģimenēm, bet daži tās atzina par nevajadzīgām. Pārrunu beigās Toronto Latviešu biedrības priekšnieks J. Briedis pateicās visiem runātājiem un apmeklētājiem par dzīvo interesi mūsu dzīvā spēka saglabāšanā un latvisko ģimeņu stiprināšanā, kas ir Latvijas nākotnes drošākais pamats.

—ls—

Lasītāju vēstules

SODA NOMETNE PIE RĪGAS JAU PASTĀVĒJUSI SEN

Latvijā Amerikā jau vairākkārt rakstīts par soda nometni OZ–78 pie Rīgas. Par šādu nometņu pastāvēšanu savā grāmatā Sešpadsmit gadu Sibirijā 210. lappusē raksta arī Rasma Aizupe. Viņa piemin, ka kopā ar māsu Ilgu nelegāli atstājušas Sibiriju un 1949. gadā atgriezušās Latvijā. Abas pēc pus gada apcietinātas un sodītas ar 3 gadiem koncentrācijas nometnē: māsai Ilgai sods bijis jāizcieš nometnē pie Rīgas, bet Rasmai Gorkijas nometnē Krievijā. Grāmatā gan nav tieši pateikts, kādā vietā nometne Rīgā atradusies, iespējams, kādā klusākā priekšpilsētā — Sarkandaugavā vai citur.

L. N. Toronto

IZDEBATĒSIM PUBLISKI

LA 3. numurā Kaŗa veterāns liek saprast, ka es esot „kašķa meklētājs". Domāju, ka viņam ir pilnīga taisnība, jo mana sieva mani jau sen tā dēvē un vēl daudz citos vārdos. Patiesībā manas kašķīgās dabas dēļ visvairāk esmu cietis pats. Kad krievi okupēja mūsu zemi, es dienēju Latvijas armijā, ko drīz pārskaitīja tā sauktajā „tautas armijā", kur bija jāklausās politruki. Kad tiem bieži runāju pretī, mani no armijas izmeta un kādu laiku turēja apcietinājumā, bet vācu okupācijas laikā par sastrīdēšanos ar vāciešiem iztapīgiem tautiešiem, mani atkal aizdzina armijā. LNAK padomes sesijā dažus gadus atpakaļ mani publiski izbāra par „nepareizu kritiku" un „kašķa meklēšanu". Tā, Kaŗa veterān, vecais zēn, redzi, cik man dzīvē ir grūti!

Ceru, ka arī iepriekšējās vēstules rakstītājs (LA 3. janv.) „Daugavas Vanags" Toronto man piedos, ja mazliet atkārtošos. Ir patiesība, ka sekojot tradicijai, dažreiz kapsētā šauj ar šautenēm vai lielgabaliem. Lielā pretrunā ir arī Toronto Jorkas kapsētā redzamais monuments ar lielu krusta zīmi un netālu novietotie lielgabali pie bijušo kaŗavīru kapiem. Visam tam pamatā ir Kristus mācības neizprašana, kas sakāms arī par bruņoto vīru ievešanu baznīcā. Neesmu dzirdējis, ka kāds pagāns būtu darījis to, kas nepatīk viņa elku dieviem. (Tomēr jāpiebilst, ka arī Jēzus māceklis Pēteris nēsāja zobenu, ar kuŗu nocirta kaŗa kalpam ausi. — red.)

Lai jautājumu noskaidrotu, aizrakstīju Kanadas metodistu, baptistu un Apvienotās baznīcas vadītājiem un lūdzu palīdzību. Bijušais Apvienotās baznīcas moderātors (rev. Dr. E. Howse) mani pat uzslavēja. Žēl, ka abi mani oponenti kautrējušies atklāt savu īsto vārdu. Aicinu viņus un citus līdzīgi domājošos izdebatēt šo jautājumu publiski, kādām vajadzībām noīrēšu telpas un par tām samaksāšu.

O. Zvirgzdgrauds Toronto

Redakcijas piezīme: Debates šinī jautājumā laikrakstā izbeidzam, lai disputētāji to varētu pārrunāt īrētās telpās.

VISI NAV APSVEIKUŠI

Pagājušā gada beigās Rietumvācijā iesvētīts jauniegūtais latviešu kaŗa invalidu nams. Kā lasāms presē, atklāšanas aktā bijuši arī daudz rakstveida apsveikumi, arī no archibīskapa A. Lūša, Latvijas sūtniecības lietveža T. V. Ozoliņa Londonā, DV Rietuvācijas valdes priekšsēža J. Leitīša, LCK ģenerālsekretāra A. Dzelzkalna un daudzām citām mūsu vadošām personām, bet neesmu lasījis, ka apsveikumus būtu sūtījušas DV ASV un Kanadas valdes, tāpat DV CV. Vai notikuma atreferētājs nebūtu visus apsveicējus pieminējis? Tas varētu lasītāju vedināt uz domām, it kā starp DV un kaŗa invalidiem būtu kādas nesaskaņas. Nesmu arī lasījis, ka kaŗa invalidiem Vācijā būtu no DV piešķirti kādi atbalsta līdzekļi.

Valdis Šteinmillers Toronto

VAI NEZINASANA?

Ev. lut. 1976. gada Baznīcas kalendārā (207. lp.) sacīts, ka Montrealas Sv. Pāvila draudzi apkalpoju es. Paskaidroju, ka jau kopš 1973. gada es to neapkalpoju. Kopš tā laika, cik zināms, tur rēgulāri dievkalpojumi vairs vispār nenotiek (lai gan pēc statistikas draudzē skaitās ap 275 dvēseles). LEL DAA pārvaldes kasieris E. Robiņš vēl šogad man piesūtīja šai draudzei domāto rakstu, sakarā ar maksājumiem. Tā, par nožēlošanu, Baznīcas kalendārā jau vairākus gadus lasāma šī nepareizā ziņa, kas maldina ne vien sabiedrību, bet arī LELDAA darbiniekus. Esam pieraduši, ka Baznīcas kalendārs atspoguļo patiesību, tāpēc šādas nepareizības novēršamas.

Māc. **Eduards Ķerģis**
Hamiltonā

KĀ VIENMĒR...

V. B. no Rietumvācijas LA 2. n-rā starp citu jautā: Kā tad bija ar koncentrācijas nometnēm un masu iznīcināšanu nacionālsociālistiskajā Vācijā? Vai arī tas nenotika ideoloģijas vārdā? Man šķiet, ja kādas valsts vadība, ar tās militārās, policijas un tieslietu varas spēkiem vēršas pret kādu citu tautu, rasi vai ļaužu šķiru, tos apspiezdama un slepkavodama, tad, kopš vēstures fakti uzrakstīti, šo burlacību un laupīšanu attaisnošanai tiek saražoti propagandas mīti — vai nu par rases, Dieva izredzētības, globālās „taisnības", bezšķiru sabiedrības vai civilizācijas „sūtībām". Ja vienkāršajam cilvēkam dzīve iegadās tās „sūtības" pusē, kas viņa īsajam mūžam sola visērtāko eksistenci, tad viņš arī tic, ka tā ir tā īstā, bet tie, kas to apdraud, ir jāsakauj, jāiznīcina. Cita dziesmiņa, ja mūžiņš patrāpījies apspiesto pūravietā...

Valentīns Pelēcis Minesotā

NEZIŅA

Esmu nezināšanā. Jūsu laikraksta 10. janvāŗa numurā, 5. un 10. lappusē, ziņots, ka latviešu dziesmu svētki notikšot Kanadā. Tas ir ļoti jauki, bet kuŗā vietā? Kanada ir ļoti plaša un liela valsts. Ļoti gribētu piedalīties dziesmu svētkos kā skatītājs, bet nevaru atļauties ceļojumu uz Vankuveru. Varbūt jūs varētu tuvāk paskaidrot.

Alf. Karlsons (Carlson)
Toronto

(Vēstules rakstītājs var būt apmierināts, ka viņam uz Vankuveru nemaz nebūs jābrauc, jo dziesmu svētki notiks tepat Toronto. Svētku notikuma vieta jau vairākkārt minēta mūsu laikraksta citos ziņojumos par 6. Latviešu dziesmu svētkiem šovasar Kanadā. Abus ziņojumus, uz kuŗiem god. vēstules rakstītājs atsaucies, ievietojusi Dziesmu svētku rīcības komiteja kā sludinājumus. Kāpēc rakstītājs domājis, ka viņam būtu jābrauc tieši uz Vankuveru?)

Gvido Augusta grafikas un zīmējumi

Ir cilvēki, kas runā mērķtiecīgi un piesardzīgi, rūpīgi, pedantiski rindojot vārdus, izsverot tos teikumos un iemērojot paragrafos. Gvido Augusta runas veids ir spontāni ekspresīvs. Vārdi it kā plūst un mutuļo, veidojot trauksmaini daudzveidīgus domu tēlus, kas, tā vērīgāk ieskatoties, atklāj saturā bagātu harmonisku stāstījuma panorāmu.

Augusta māksla, par cik tā atklājās 16. un 18. janvārī Toronto izstādītajā grafikas un zīmējumu klāstā, ir tuvu radniecīga viņa runas veidam un saturam.

Bagātīgi ekspresīvā mākslinieciskā izteiksme sasaistīta ar nozīmīgu stāstošo elementu saturā. Mākslinieciskās ekspresijas un informācijas komūnikācijas elementi Augusta darbos atrodami dažādās proporcijās. Reizēm tie it kā cīnās viens ar otru, un visizteiktāk augustiska šķiet grafiskā māksla, kur abi elementi atraduši saderīgu balansu. Mazāk laimīgi no skatītāju viedokļa ir darbi, kur informātīvais elements guvis virsroku un izteikts gluži skaidros no allegoriskās mistikas atkailinātos viedolos. Tā maģiskās krāsās plūstoši šūpojošie krūšu pakalni, gan pielijuši ar zeltainu sauli, gan apdraudēti no stingri vertikālām formām, dod varenu telpu skatītāja izdomas un jūtu pasaulei, kas izčūkst, veroties pārāk viegli saprotamos ņirdzīgos iebraucēju vieplos. Interesantākas un dziļākas ir grafikas lapas, kur allegoriskie elementi dod brīvību iedomāties vai pat izsapņoties, iepretim tām, kur mākslinieks it kā mudina atminēt un atšifrēt uzdoto rebusu.

Sv. Jāņa baznīcas sarīkojumu zālē Augusta referāta starplaikos bija apskatāmas 52 grafikas lapas un 6 krāsaini tušas zīmējumi. Šis respektējamais klāsts bija atvests Kalifornijas mākslinieka ceļa somā un dod tikai daļēju ieskatu par Augusta mākslu no 1969. līdz 1975. gadam. Darbu vairums bija no 1970. g. aizsāktem kalendāru cikliem linogriezuma technikā.

Kādas tad bija izstādītā klāsta raksturīgākās iezīmes? Vispirms savdabīgi augustiska un daudzveidīgā ikonografija. Tad dienvidnieciski karstās krāsas, atkārtošanās elementu iezīmēti kompozicijas ritmi, dziļa izpratne par grafiski specifisko un prasmīga techniskā izlietošana. Ikonografijā, kolorītā un atkārtošanās ritmikā sasaukšanās ar sešdesmitajos valdošo pop mākslu.

Augusta ikonografija iezīmīga ar abstraktiem simboliem (piem. latvju raksti), plašu figūrālo un priekšmetīgo elementu diapozonu (no senās Ēģiptes līdz izplatījuma technoloģijai) un tipografijas elementiem (burti un skaitļi visdažādākās formās un valodu virknējumos). Tomēr Augustam netrūkst mēra sajūtas un mākslinieciskās disciplīnas nenoslīgst šīs pārbagātās ikonografijas jūklī, bet gan to iejutīgi organizēt savu mākslinieciskā ieceru īstenošanai.

Aizgājušā 1975. gada sešas kalendāra lapas ietver lekciju par latviešu tautas nesenās vēstures traģiskiem notikumiem. Šīm lapām izteikti vertikāli izvērsti formāti un kompozicija. Kompozicija balansēta uz kvadrātu darba pamatnē, kas pārtop vertikālā karoga vai piemineklja simbolikā un prasmīgi sasaistīts ar lapas baltajiem laukumiem darbu augšdaļā. Tāpat no pārējā klāsta šis cikls ir atšķirīgs krāsu sadarā — dienvidniecisko karstumu ir nomainījuši atturīgi niansēti metalliski toņi.

Visizteiktāk atkārtošanās elements (pop ietekme) lietots harmonisku ritmu veidošanā 5 lapās, kas veltītas vācu renesanses meistara Duerera 500 gadiem. Cikla pamatelements ir cinka klišeja ar fotografiski pārvestu Duerera oforta atveidu. Pirmajā lapā dominē nedaudz abstrakti kompozicijas elementi, un figūrālā motīva atkārtošanās ir visai skopa. Otrā ritmiskie atkārtojumi sabiezinājušies grafikas centrā, lai trešajā izvirzītos un izlīdzinātos pa visu lapu, bet nākamajā sadalītos divās horizontālās joslās, kas caurstrāvotas ar paraboliskām pāri malām uz bezgalību aizjoņojušām ģeometriskām līnijām. Pēdējā cikla lapā sabiezinājums izzudis — atgriezies klasisks miers un izsvērta stabilitāte, it kā pēc lielā meistara otrā ceļojuma uz renesanses šūpuli Italiju.

Savdabīgas bija 8. abstraktiem un tipografiskiem elementiem bagātās, grafiska automatisma iezīmētās sava veida monotipijas. Šie darbi, kur kompoziciju veido mākslinieka kontrolēta grafiska nejaušība, rāda, ka Augustam viņa prese nav tikai darbu reproducēšanas, bet arī grafiskās izteiksmes līdzeklis. Svarīga šeit kļūst rūpīga darbu atlase, jo daudzajos ceļojumos cauri presei grafiskiem elementiem ir tendence sablīvēties mākslinieciski grūti diferencējamās masās.

Izstādītie tušas zīmējumi pauž savdabīgus līniju ritmus un izteikti karstus krāsu sadarus. Skicofrēnija iederas karikatūras jomā un tverta visai tieši, bet architektonisko motīvu zīmējumos jaužama sižetiska sasaukšanās ar Dajevski. Augusta līnija ir vienmērīgi droša, vai turpat trekna, un rada plakani skulptūrālus laukumus, kas reizēm riskē uz pārbarokālu sabiezējumu.

1972. gada kalendāra 12 grafikas lapas ietver latvju rakstu elementus. Ne etnografiskā precizitāte, bet harmoniska abstrakto elementu kompozicija un saderīgās krāsas piešķir ciklam viengabalainību un dekorātīvu šarmu.

Lai gan izstādītajās grafikās netrūka erotisku elementu (1971. un 1973. gada kalendāri), tie bija prezentēti ar dziļdomīgu noturību un varbūt pievila skatītāju, kas bija gatavojies atkailinātam erotiskas grafikas šokam.

Sīnamlubs

Gvido Brūvera tušas zīmējums Kahlila Gibrana prozas poēmai Pravietis, ko izdevis Valters Ziediņš Toronto. Grāmatā ievietoti 11 lieli tušas zīmējumi.

Ausma Jaunzeme

laimes nelaime

viņš ņēma kausu, pildīja un deva man
valgs bija medains un reibinošs dzintara krāsā
pārtaisot smago sudraba trauku par zelta
mans laimes kauss gāja pāri

viena
tuksnesī klupu:
„es gribu dzert"

viņš ņēma kausu, pildīja to un deva man dzert
asiņu sarkanais mirgojums sidraba spogulī
mans nāves vīns bija indīgi rūgts

Cik pretējas šis gleznas!

VALDIS TREIMANIS KONCERTĒ KLĪVLANDĒ

Tikai ar nedēļas atstarpi Klīvlandē janvārī notikuši divi ievērojami koncerti: dziedone Antoņina Vaivode un pianists Valdis Treimanis. Vēl pēc nedēļas koncertēs Pēteris Lielzuika. Vaivodes koncertā nebija nevienas vienīgas latviešu autora dziesmas, bet — Treimanis atskaņoja vienīgi latviešu kompozicijas: trīs Jāņa Medina Dainas, Jāzepa Vītola Prelūdi, Siluetu un Vilņu dziesmu, Alfrēda Kalniņa Variācijas par Grīga tēmu, Haralda Berīno Balādu, Eduarda Šēnfelda Latviešu rapsodiju un paša Treimaņa miniatūru par Pūt vējiņi motīviem. Arī piedeva — Alfr. Kalniņa Rudens. Lai atzinība Treimanim par tik iespaidīgu latviešu mūzikas godā celšanu! —

Treimanim pēdējos četros gados ASV latviešu centros bijuši 27 koncerti, bez tam viņš koncertējis arī Austrālijā, Jaunzēlandē un citur, visur dodams vienīgi latviešu autoru programmas. Latvieši Treimani pazīst vairāk kā solistu pavadītāju, mazāk kā koncertpianistu. Simtiem koncertos Treimanis mūs iepriecinājis kā izcili veikls, smalkjūtīgs un milzīgu pieredžu pārbagāts solistu pavadonis.

Klīvlandes latviešu koncertapvienības rīkotajā koncertā Treimanis nodemonstrēja arī savas labās koncertpianista veiksmes gan techniskajā varēšanā, gan kompoziciju interpretācijā. Nekad jau nabūsim visi vienisprātis par itin visu, tāpat bija arī šinī koncertā. Piemēra pēc — likās, ka Alfr. Kalniņa variāciju Šūpuļa dziesmā un Barkarollā pietrūka liegāka piano un maigākas intimitātes. Tieši tāpat arī Kalniņa Rudens veidojās paskaļš, ar saviem gandrīz vai skolnieciskajiem tempiem un pelēko dinamikas skālu zaudēdams komponista iecerēto rudens melancholijas notonējumu. Nevaru īsti samierināties ar Vītola dziesmas paskaļo iesākumu, ne arī dažiem beigu daļā pārāk sagrūstītiem tempiem. Tas drupina šīs varenības dziesmas monumentālitāti. —

Runājot par kompozicijām, ļoti iepaidīgs ir Šēnfelda Latviešu rapsodijas iesākums ar

(Turpinājums 4. lp.)

Vērtīgs izdevums

SAGATAVOŠANĀ INGRĪDAS VĪKSNAS POĒMA
PIECAS NAKTIS DIVĀS VALODĀS

Mūsu trimdas literatūra bagātināta ar jaunu, vērtīgu izdevumu, kas dara godu mūsu grāmatniecībai — Kahlila Gibrana RPAVIETIS, ko īpaši greznā sējumā pagājušā gada beigās izdevis Valters Ziediņš Toronto. Jau priekš pieciem gadiem V. Ziediņš, īsi pirms 5. Latviešu dziesmu svētkiem Kanadā, iepriecināja ar līdzīgu izdevumu — Omāra Heijama dzeju. Šoreiz, 6. Latviešu dziesmu svētku Kanadā priekšvakarā, viņš laidis mūsu grāmatu tirgū Lebanonā dzimušā autora Kahlila Gibrana (1883—1931) prozas poēmu Pravietis, kas tulkota vairāk nekā 30 valodās. Tagad latviski to pārtulkojusi Toronto dzīvojošā dzejniece Ingrīda Vīksna, kas uzrakstījusi arī plašāku apceri par autora dzīvi un darbu. Grāmatu rotā Gvīdo Brūveŗa tušas zīmējumi, atbilstoši tās mistiski filozofiskajam saturam. Tā iesieta popētos vākos, ar greznu ietvaru katram sējumam, kas ikvienu grāmatu mīļotāju varēs iepriecināt arī kā vērtīga dāvana.

Par grāmatu tās tulkotāja Ingrīda Vīksna priekšvārdā saka:

„Zīmīgi, ka savu ievērojamāko darbu — Pravietis, Kahlils Gibrans uzrakstījis angļu valodā, kad ir sasniedzis sava mūža brieduma gadus, kaut jau no agras jaunības nēsājis sevī ideju par šo grāmatu, vairākus uzmetumus sacerēdams arabiešu valodā, lai tos vēlāk pārstrādātu un pārrakstītu no jauna tieši angliski. Šai ziņā Gibranu var pielīdzināt tiem daudzajiem laicīgajiem un garīgajiem trimdiniekiem, kas, vienu dzimteni pametuši, citā zemē dzīvodami, veidojuši savu personību divkultūru ietekmē, tomēr savā dziļākajā būtībā palikdami uzticīgi savu senču asiņu balsij.'

Valtens Ziediņš tuvākā laikā iecerējis līdzīgi greznā sējumā izdot arī Ingrīdas Vīksnas poēmu Piecas naktis, kas LNAK kultūras nozares globālajā dzejas un prozas sacensībā 1972. gadā ieguva pirmo godalgu. Šinī izdevumā, blakus oriģinālvalodai, būs lasāms arī angliskais teksts, autores dēla Ulža Fogeļa tulkojumā. Grāmatas illustrācijas un ārējo ietērpu gatavo mākslinieks Eduards Dzenis.

Rd.

Velandas kanāli pie Port Kolbornas atkal sācies smelšu vilkšanas laiks, kur ierodas ne vien latvieši no Hamiltonas, bet arī Toronto, lai izmēģinātu laimi pie ledū izcirstajiem ālinģiem stindzinošā ziemas salā. Pavasaros šis zivis smeļ ar tīkliem, pat spilvenu pārvalkiem un citiem līdzekļiem lielos vairumos. Augšējā attēlā K. Līcis no Toronto jau izvilcis divi duči smeltu.
Foto: J. Ligers

Eleonora Upatniece

Veseluma metode

Bērna pirmā apmācība ir lasīt mācīšana. Tas ir pirmais solis bērna garās izglītības gaitās. No lasīt mācīšanas veiksmes atkarāsies, vai bērns iemīlēs latviešu grāmatu, vai iemīlēs latviešu skolu un ieaugs latviešu kultūrā. Tāpēc lasīt mācīšanai jāpieiet ar lielu nopietnību, tā jādara piemēroti tā vecuma bērna psihei.

Lasīt mācīšanas metodes ir izgudrojuši pieauguši cilvēki 19. g. s. (skaņošanas jeb sintētisko metodi). Tanī laikā vēl valdīja eksperimentālā psiholoģi, kas domāja, ka cilvēka psīche sastāv no atsevišķu elementu kopuma. Tāpēc arī lasīt mācot bērnu iepazīstināja ar vārda atsevišķām daļām — burtiem, un pēc tam mācīja tos sarindot kopā veselā vārdā.

Mūsu svešuma mītnes zemēs bērns jāmāca lasīt piecu gadu vecumā, pirms viņš mācās lasīt angļu valodā sešu gadu vecumā. Bērns mācās „ābeci" tikai vienu reizi mūžā, pirmajā valodā, ko viņš mācās lasīt.

(Turpinājums 13. lp.)

Tā ka savā laikā latviešu presē bija norādīts, ka esmu žurnāla TREJI VĀRTI galvenā redaktrise, kā arī valdes locekle un darbiniece apgādā AKA un RAVEN PRINTING, INC., kādēļ vēl turpinu saņemt vēstules, kas attiecas uz šīm lietām, tad ziņoju, ka man ar minēto žurnālu un uzņēmumiem vairs nav nekādu sakaru un darīšanu, jo apsolītās uzņēmuma akcijas man nekad nav tikušas izsniegtas. 1974. g. 15. nov. izbeidzu algoto darbu minētajos uzņēmumos, 1975. g. 15. aprīlī atteicos no valdes sekretāres amata un 1976. g. 1. janv. aizgāju no žurnāla TREJI VĀRTI galvenās redaktores posteņa.

Visus manā rīcībā nodotos manuskriptus un fotogrāfijas TREJIEM VĀRTIEM nodevu žurnāla izdevējam š. g. 14. janv., kādēļ turpmāk žurnālam domātos manuskriptus un vēstules lūdzu sūtīt tieši apgādam AKA.

Maiga Valentīna Aserīte
Rokfordā, Mičigenā, ASV

Hernhūtieši - 3

Brāļu draudzes sūtņus no Saksijas uz Vidzemi aicināja kungi - humānākie muižnieki, kā Kampenhauzens un Hallarte, un pietistu skolotie mācītāji kā Noihauzens. Pirmais šāds sūtnis 1729. gada beigās bija viens no Hernhūtes dibinātājiem namdaris Krišjānis Dāvids (Christian David).

Taču, kā notēlo Baumanis, kad Dāvids nonācis Valmiermuižā, kur mājo ģenerāliene Hallarte un piedalīdamies asamblējā, kas rīkota par godu carienes Annas uzkāpšanai tronī, iepazinies ar visu muižniecības šķērsgriezumu (no godprātīgākiem, kā Kampenhauzenu, Hallarti, Lisas īpašnieci Delabarru un tās krustamāti Sofiju, līdz pat krasākajiem absolūtisma un galantā laikmeta pārstāvjiem, kā Mengdeniem, Kāleniem un Kortu), viņš gribot negribot nonāk pie pārdomām :„Jo ilgāk šis raudzījās Vidzemes kungu sirsniņās, jo vairāk pārliecinājās, cik dziļš bezdibenis tās šķir no Radītāja. Ja viņš mēģinātu aizsniegt pauļus ... Žēl, ka nevāci. Kaut Asiņainajam Vīram viss iespējams. Tātad ļautiņu valodiņā vēl vairāk jālauzās..."

Kaut arī romānā, kā jau minēts, visai plaša vieta ierādīta diezgan absurdām izdarībām, tās vairāk uztveramas kā fons, uz kā izcelties zemnieku rīcībai, pārdzīvojumiem un ilgām. Mēs visi pazīstam mūsu literātūras klasiskos brāļu draudžu ziedu laiku radītos zemnieku tēlus. Tāpēc šeit varbūt varētu īpaši pakavēties pie Baumaņa radītajiem zemnieku tēliem, kas attiecināmi uz šīs kustības, šīs „revolūcijas" pašiem sākuma laikiem un kas ir sākuma pīlāri latviešu zemnieku ceļā pie tā Jēra.

Vidū starp abām pasaulēm, starp kungiem un zemniekiem, paliek vientuļais zviedru armijas korneta, latviešu zemnieka dēla Paulija tēls. Viņš ir Plauktu saimnieka jaunākais brālis un viens no tiem, ko zviedri gribējuši izglītot, lai tautai būtu Dieva vārda sludinātāji pašu valodā. Kad, karam izceloties, slēgta Pernavas universitāte, viņš ilgi cīnījies Kārļa XII karaspēkā, bijis gūstā Sibīrijā, atgriežoties no tā, mēģinājis dzīvot Zviedrijā, bet nejuzdamies tur piederīgs, atgriezies „tēviškā" un dabūjis mājmācītāja vietu pie ģenerālienes Hallartes. Ģenerālienes aizvējā viņš gan grozās kungu sabiedrībā, bet sveša viņam paliek kungu piemērošanās jaunai krievu virsvarai. Viņa rakstura pamatvilciens ir, kā ģenerāliene jauš, uzticība. Kamēr kungi priecīgi uzdzeŗ augstas laimes jaunajai carienei, viņš kopā ar Korta meitas Frikas Delabarres svaini, zviedru leitnantu Bengtu veido vientulo „zviedru partiju", kas klusībā cer uz zviedriem un, iespējams, pat rīkojas zviedru labā. Nepiederēdams ne īsti pie kungiem, ne arī vairs pie zemniekiem, viņš paliek traģisks vientuļš tēls — ceļotājs starp divi pasaulēm — kas nespēj arī iesaistīties jaunajā brāļu kustībā, kuŗu neatzīst Zviedrijā. Uzticības simbols un upuris.

Savā ziņā no tā paša koka kā Paulijs ir arī viņa brālis, Plauktu saimnieks, kaut gan autors saka, ka abiem brāļiem kopīga tikai „tā spīdēšana acīs". Abiem brāļiem kopīga arī uzticība. Tikai Plauktam ir ciešs pamats zem kājām — kopjama, aprūpējama tēvu sēta. Savā dvēseles skaidrībā Plaukts ir tiešs priekštecis Poruka Salkšņu tēvam. jo pat izlaidīgais Korts nespēj viņam acīs skatīties un bīstas viņa. Plaukts, atšķirībā no Salkšņu tēva, vēl pārāk cieši saistīts ar zemnieka dzīves un paaudžu darba un pārliecības ritumu. Kad slimības reizē viņu ārstēt un aizzemes dzīvei sagatavot pēc rindas vien nāk balbieris, kannaraugis, brālis, mācītājs un vācbrālis, Plauktiņš tomēr nenomirst, jo atķēries, ka aizviņgad kaimiņam zārku aizdevis un citu vietā nav iegādājis. Bez tam: „Vēl šādas tādas lietas jānokārto. Siena pļauja nāk nākdama virsū. Tad es sev teicu: Pēter, vēl laikam tava stundiņa nebūs pienākusi . . ."

Oficiālās baznīcas uzticams kalps resp. pērminderis būdams, Plaukts tomēr kļūst arī par vienu no brāļu draudzes balstiem. Pēc sarunas ar vācbrāli Dāvidu, viņā nostiprinās atziņa, ka Tas Jērs ir arī mazo cilvēku glābējs (līdz tam nedzirdēta vēsts!), bet īsti patīkama viņam jaunā mācība kļūst tikai tad, kad Delabarra kundze saiešanas vietai nodod Bekuŗu dīkā stāvošo riju. Tad Plaukts bijīgi saka: „Vēl aizviņu gadu te Bekuŗa tēvs vētīja rudzus. — Kur senāk pusnaktī spriguļi rakstā klaudzēja, tur pulki drīz skandinās Nāc, ak ļaužu Pestītājs!"

Plaukta saknes tomēr, atšķirībā no vēlāko laiku Salkšņu tēva, vēl pārāk dziļi zemē ieaugušas. Pilnīgi tam Kungam viņš vēļ nespēj atdoties. Viņš saka vācbrālim: „Es jau tā Jēra tikai pa pusītei. Kas tad Plauktus kops, ja pie tevis pārnākšu."

Plauktiņa lēnprātības pilnīgi trūkst diviem citiem viņam tuviem cilvēkiem — sievai Ažai un padēlam Jēkaupam. Ažā dzīvo kaut kas no vecās derības atriebējām. Tikai viņas laikmets un kārta ir citi, un tā atriebības doma izplēn nevarīgā niknumā, ko saklausa vācbrālis Ažas dziesmā: „No šī meldiņa runāja cits gars. Kamēr vājnieka pantiņiem bija skanējusi cauri bērnišķīga ticība, pašas dziesmā bija niknums." Niknums — par ko? Atriebība — kam? Ažā nevar aizmirst krievu razbainieku uz austrumiem aizdzītos pašas bērnus un citus vidzemniekus. Vācbrālis domā: „Žēlīgs Dievs! viņa vēl netiek no tā vaļā — bet tas tak priekš veselas mūžības noticis — vairāk nekā fierdelgadsimtenis jau pagājis!" Taču Ažai šis „fierdelgadsimtenis" neeksistē. Viņai aizdzītie, atrautie ir spilgta tagadne, tik spilgta, ka viņas sirdij tuvs nekļūst arī vācbrāla daudzinātais „mazo ļaužu Rabis".

Par saiešanu pīlāru nekļūst arī Ažas pāri palikušais dēls Jēkaups, viens no neatkarīgākiem raksturiem zemnieku vidū. Viņam kungs mājas, sievu atņēmis, pašu škūtīs aizdzenot un cerot, ka Jēkaups no tām nepārnāks. Pasauli redzējis, arī varbūt no nostāstiem atcerēdamies, ka kaŗa laikā bāliņiem pašiem vēl bijušas savas militāras vienības, Jēkaups, mājā atgriezies, cer, ka leitnants Delabarrs „ķēniņa virsnieks būdams, mums ies pa priekšu. Mēs pakaļ." Taču noskatījies, ka leitnants par daudz Kortam jeb Klibajam Vellam (tā kungu dēvē tauta) iztop, Jēkaups atzīst: „Tagad mums arājiem vieniem pašiem — bez aizstāvja, bez priekšāgājēja — pie tās lietas jāķeŗas." — t. i., pie cīņas pret „ļaunavēlētāju Kortiņu".

Jākaupam trūkst patēva Plaukta bībeliskās lēnprātības, viņam ir pietiekami tā, ko Niedra savā laikā nodēvējis par dvēseles īgnumu. Viņš tāpēc nevar pievienoties brāļiem, kamēr pie tiem apgrozās Korts. Plaukts saka vācbrālim, kuŗš kāro iegūt savā pulkā neatkarīgo Jēkaupu: „Ko tad tas šinī vietiņā iesāktu, mēs jau te biedrojamies ar varasdarītāju, proti Jēkaupa dzimtskungu." Bet aktīvai cīņai pret varasdarītāju Jēkaupam dotajā laikmetā pietrūkst biedru.

Tā par saiešanas pīlāriem no zemnieku vidus vispirms kļūst aizlauztas eksistences, kā piem., Jēkaupa draugs Bērtulis, kam, tāpat kā Jēkaupam, galva pilna stiķu, niķu, bet trūkst Jēkaupa noturības, kas vairāk krogabrālis nekā dumpinieks. Un par saiešanu vadonis no zemnieku puses kļūst Kortiņa balbieris Atis, citam kungam izbēdzis dzimtscilvēks, Kortiņam pakalpīgs ļaužu ķērējs. Kad Atim zūd viņa naudas krājumiņš un ļaužu ķērēji iekibelē pašu, Atis jūtas salauzts, viņa godkāre pievēršas saiešanām, kur nepieciešami attapīgi ļaudis un kur viņš spēj atgūt savu pašapziņu un vērtības sajūtu.

Uz saiešanām plūst jo sevišķi visi tie, kuŗus oficiālā pasaule nonicina, kā piem., dragūņu piegulētājas Dzirkaļu meitas, mežeņi Pieķepīšu brāļi, kas

(Turpinājums 5. lp.)

Cik pretējas . . .

(Turpinājums no 3. lp.)

zemā testitūrā, iekomponētām „kaŗavīri bēdājās" aso, drūmo disonanču čupām, kuŗas visai reāli ieved mūs piemērotā, teksta saturam atbilstošā notonējumā. Bet — laikmetīgo harmoniju mudžekļi un dūrieni nemaz lāga neiederas līgo motīvos, un nepavisam jau — maigi melancholiskajā romancītē Es kaŗā aiziedams. Šenfelda darbs rada dalītas izjūtas un vērtējumus. — Turpretī — iepriecināja paša Treimaņa miniatūra par Pūt, vējiņi motīviem: populārā teksta konkrēta, labi izdevusies skaņu illustrācija. —

Treimaņa atskaņojumi bieži izklausās pārāk akadēmiski intelligenti, pārāk „loģiski" izbūvēti, tāpēc nerod labāka kontakta ar klausītāju. Arī iedrīkstēties esot skaisti, bet Treimaņa mūzicēšanas dziļākajā būtībā nav samanāms nekas tāds, kas varētu arī kādreiz kūsājošs pāršauties pāri trauka malām.

Paldies, Valdi Treimani, par latvisko, nobleso koncertu!

J. Kalnietis

Problēmas

„Manā dzīvē nekādu problēmu nav," ieminējās mans tuvākais kaimiņš, „es dzīvi ņemu ar vieglu roku."

Tuvākais viņš bija tādēļ, ka mūsu piemājas dārziņus vai latviešu valodā — bekjardus — šķīra tikai zems dzīvžogs, kuŗu vēl katrs no savas puses apgraizījām, kad māca gaŗlaicība vai iznāca sastrīdēšanās ar sievu. Vasaras laikā mēs pār to apmainījāmies alus pudelēm: es kaimiņam sniedzu pilnās, viņš man deva atpakaļ tukšās. Mums bija nodibinājusies tāda kā pašiem sava kultūras izmaiņa. Tā būtu vēl ilgi pastāvējusi, ja mūsu sievas jau no dzimšanas nebūtu alerģiskas pret detanti. Dzērām katrs savā pusē, bet saticība bija priekšzīmīga. Valoda raisījās, ka prieks bija klausīties, jo pēc tam tūliņ izsludināja Valodas gadu.

Bet nu par tām problēmām. Manam kaimiņam to nebija. Laimīgs cilvēks! „Kāpēc?" es interesējos.

„Tad paklausies — tikai viens piemērs," viņš teica, šoreiz sēžot manā istabā pie pusotras pēdas augsta draudzības un sadarbības galda, jo ārā bija dziļa ziema. Valodas gadu bija jau nomainījis Skolu gads, bet sievas blakus istabā tik rūpīgi vēl turpināja kopt savu valodu, ka netraucēja pat mūsu detanti.

„Kur tad palika tavs piemērs?" atgādināju kaimiņam.

„Ak, jā — pavisam aizmirsu, redzi, man tā galva," viņš it kā atvainojās un turpināja: „Paklausies to nekaunību! Man tūliņ pēc pasta streika atsūtīja jaunu latviešu grāmatu, neko neprasot, izņemot naudu. Es kļuvu tūliņ tik sarkans, ka varēju pat satikties ar Rīgas funkcionāriem. — No dusmām," kaimiņš paskaidroja," jo nekādu grāmatu nebiju pasūtinājis. Nu, brālīt, ka tā, es savu adresi tā sasvītrāju, ka to pat ar pavairojamo stiklu nevarēja izpētīt un tūliņ atpakaļ: Return to Sender!"

„Kāpēc tev bail no savas adreses?" interesējos. „Tad jau neviens nezinās, kas grāmatu atpakaļ nosūtījis, tev prasīs atkal naudu. Vai tu neesi tikai no tā saucamajiem kaunīgajiem latviešiem?"

Kaimiņš neatbildēja, bet turpināja: „Otrs gadījums — ar latviešu avīzi. Es esot nokavējis maksājumu. Ja jau avīzi varēja piesūtīt vienu mēnesi bez maksas, kādēļ gan to nevarētu darīt vēl pāris mēnešu? Kad nu trīs mēneši bija pagājuši, es atcerējos un paziņoju, ka savu abonementu izbeidzu."

„Un ko tu tagad iesāksi bez latviešu avīzes, vienīgā mūsu komūnikācijas līdzekļa?" jutu līdz.

„Tu man dosi izlasīt savu avīzi. Nebaidies, es to neapēdīšu, atdošu tādu pašu atpakaļ," kaimiņš drošināja.

Viņš vārdu turēja un manu laikrakstu pankūkās neizcepa.

Vēlāk satikos ar kaimiņu Pankūku ballē. Abi stāvējām pie pilnas bufetes, jo pie tukšas jau nebija ko meklēt. Kaimiņam jau bija veselīgs sārtums sejā, it kā nupat būtu atgriezies no ziemas atvaļinājuma Svētā Pēterburgā, protams, Floridā, latviešu miljonāru centrā. Kad viņš pie pilnās bufetes bija iztukšojis savu kārtējo „dubulto", ņemdams palīgā savā pamatskolā iemācīto matēmatiku, izrēķināju, ka par šo naudu būtu varējis samaksāt par četriem latviešu laikraksta numuriem.

„Neuztraucies, vecīt, kaimiņš mierināja, it kā lasīdams manas domas, „ja es tagad nodzertu vesela gada abonementu, tev mani no šīs vietas vajadzētu aiznest nešus."

Kaimiņam bija taisnība — izdzert pudeli „spēka ūdens" vienā reizē, viņam būtu problēma.

Taču gadījās jauna problēma: „Iedod uguni," kaimiņš turēja lūpās iespraustu cigareti.

„Arī sērkociņu tev nav?" brīnījos.

„Vai tu esi redzējis daudzus pīpmaņus, kam tie būtu?" jautāja kaimiņš.

Ja vienu laikrakstu var lasīt vairāki lasītpratēji, kādēļ gan no viena sērkociņa nevarētu aizsmēķēt vairāki pīpmaņi? To liegt būtu nepieklājīgi! Iedevu kaimiņam uguni, iztērēdamis pēdējo zēvelskalu.

Pēkšņi kaimiņš satvēra mani pie svārku pogas un pieliecies teica: ‚Vai tu nevēlies iet uz PI-PĪ-PI?"

„Tā tu vari aicināt savu mazdēlu, man nav nekādas vajadzības," noskaities atbildēju uzbāzīgajam pīpinātājam.

‚Tev viens dubultais ticis par daudz," kaimiņš pārmeta, „bet tu jau veseluma metodi nepazīsti, ābeci neesi mācījies, tikai burtošanu — ar irbuli un mātes žagaru."

„Tad noburto arī tu, bet tikai bez žagara," man nepatika kaimiņa lielīšanās.

„Šinī pašā namā notiek arī PPP vakars, tev latviskā kultūra neinteresē?" kaimiņš brīnījās. „Pašlaik visur notiek Kultūras dienas, dažās vietās pat nedēļas!"

Lai gan ābeci pēc veseluma metodes nebiju mācījies, taču par galīgi nekultūrālu negribēju būt.

‚Tad nāc uz PPP, būsi gudrāks!" kaimiņš vilka uz zāles pusi.

No PPP vakara iznācām ārā daudz gudrāki nekā iegājām. Vismaz zinājām, kur meklējami reakcionāri un tautas šķēlēji. Izrādījās, ka g. Ivenie vainīgie bijām mēs abi.

„Dod uguni, man cigaretē iemetusies melnā cūka," kaimiņš teica, kad bijām izgājuši uz ielas.

„Tad brauksim uz Rīgu, kur uguns daudz — var aizdedzināt pat veselu siena šķūni ar visu baznīcu," teicu, velti izmeklējies pa kabatām pēc sērkociņiem.

„Ar ko tu brauksi — ar tramvaju tuksnesī?" kaimiņš bija noskaities. „Te stāvam un gaidām jau pus stundu!"

Mums piebiedrojās arīk vēl trešais tramvaja gaidītājs ar degošu cigareti mutē. Mans kaimiņš virzījās tam smaidīdams klāt ar savu uguns problēmu un skaidroja: „Black pig . . ."

Pienācējs bija nēģeris . . .

Nu bija problēma, kuŗā es vairs nespēju līdzēt.

Jukums Jekums

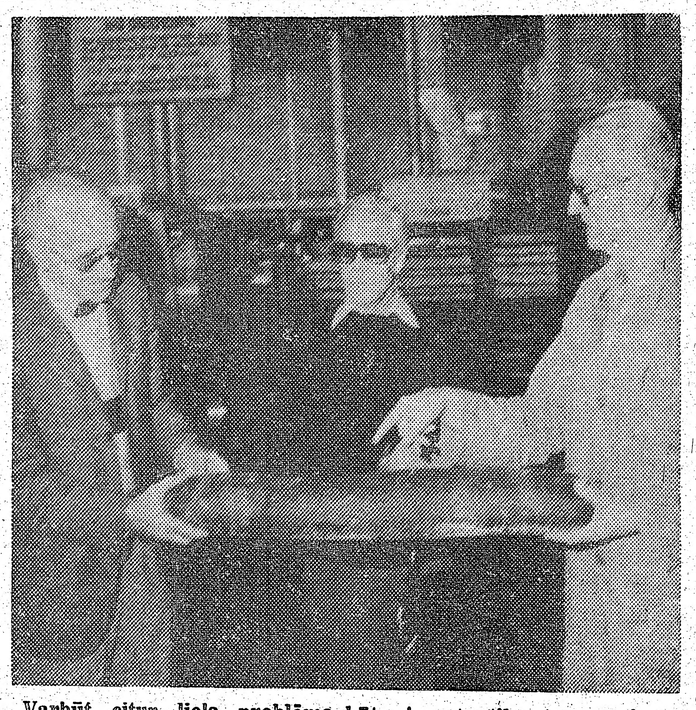

Varbūt citur liela problēma būtu izcept tik gaŗu maizes klaipu, kāds redzams augšējā attēlā, bet Austrālijas latviešu maizes ceptuvei Rīga tas nesagādā nekādas grūtības. Ar šī karaliskā lieluma (King size) klaipu Austrālijas DV salidojuma laikā ceptuvē iepazīstas, no kreisās: M. Tenisons, J. Masulāns un A. Tirziņš. Foto: Dzidra Knocha

Hernhūtieši - 3

(Pārnesums no 4. lpp.)

līdz tam ļaužu neievēroti tālu mežā dzīvojuši, kuprītis Tomiņš. Viņu ir, varētu teikt, leģions.

Vācbrālis Dāvids, pats būdams bēglis un mazu ļaužu, atrod pareizāku pieeju zemnieku dvēselēm nekā mācītājs, kaut arī prāvests Hinkeldejs Dāvidam dod pirmos pareizos norādījumus ļaužu labvēlības iegūšanai. Vācbrālis atskarst, ka „Vidzemē tikai tas var iemantot tam Jēram sirsniņas, kuŗš sejas ar mazajiem ļaudīm". Viņš labprāt gatavs mācīties pats, lai iespētu ļaužu dvēseles apgaismot. Viņš iet tur, kurp mācītājs nekad, nekad nav gājis, tā sakot „pie durvīm — pēdējā rindā". Hernhūtietis nāk no tautas un iet pie tautas, ir ar tautu, neatkarīgs no oficiālās varas, kuŗas kalpone tanī laikā bijusi luteriskā baznīca. Viņš neapgrūtina zemniekus ar gaŗām runām, bet ļauj tiem dziedāt, līdz jumti cilājas.

Vācbrālis sniedz zemniekam ne vien mierinājumu un atspaidu, pārliecinādams to, ka tas Jērs savās Sānu Vainītēs uzņem visus nabagus un cietējus, bet stiprina arī zemnieka pašapziņu. Prāvests pārmet Dāvidam: „Jūs esat viņam (t. i. Plauktam) piešķīruši jaunu, augstāku lomu vai amatu, jeb kā nu mēs to apzīmētu. Viņš to acīm redzot ņem vērā un pieņem. Tāpat uz šo viņa paaugstināšanu raugās citi pauŗi." Lielākais meistarstiķis, kas Delabarra kundzei un Dāvida kungam gluži negribot ir padevies, ir tas, ko prāvests uzskata par traku soli — Bekuŗa rijā saiešanu ierīkot un to par Sānu Pušumu nosaukt. Bekuŗu saiešanas resp. vecās rijas fiziskais izskats tik labi izteic tautas metafiziskās ilgas: „Piedarba pustumsā pa labi un kreisi sienu gulkoki aiztecēja uz nesatikšanos nezināmā naktī. Tie izteica ir liesēniešu, rozēniešu miglainās ilgas, ir citas — senas, labākas dzīves atmiņas, kā tās atviz šinī dzīvē līdzīgi dzērvēm, kas nākdamas, iedomas lokās pār mežu galiem. Un virs galvas, kā jau bijušajam piedarbam, galvenajam kambarim nebija ne griestu nekā, vienīgi jumts. Spāres kā ar melnu roku norādīja tikai tikdaudz, ka dodas vienuviet — uz augšu ... Pāŗa sveces dega, bet maz līdzēja. — tās šī cauruma tumsību vēl vairāk pasvītroja — pataisīja šo vietiņu par īstu melnu katedrāli." Tas pats ar nosaukumu: „Ikviens Bekuŗa saiešanas vārdu (Sānu Pušums) — izskaidroja pa savai modei druscin citādi, bet kodoliņš bija vienāds — bez vainas krustā sistais viscaur asinīm notraipītais Moceklis" — gluži kā zemnieku ikdienas dzīvē.

Un tā nu „kā sērga, kas pārsviežas no cilvēka uz cilvēku, no ciemata uz ciematu, tāpat pieņēmās skriešana uz Bekuŗa kambari. Kas pateiks, cik bija īstas — degošas — vajadzības un cik varbūt tikai pamašas jeb modes?"

Nenoliedzami, ļaudis uz saiešanu neskrēja tikai ziņkāres dēļ. Tam viņu dzīves bija par sūrām. Viņi gāja turp mierinājumu meklēt. Taču tikpat labi arī viņus varbūt jau no paša sākuma vilināja kāda gluži neapzināta cerība, ko izteic Bērtulis, jautāts, kālab gribot tam Jēram pakaļ tecēt: „Ko citu kā par brīvnieku kļūt." No šādas iespējas bīstās pat tolerantākie kungi. Ne vienu reizi vien Eiropas vēsturē reliģiska kustība apvienojusies ar kādas kārtas vai tautas brīvības ilgām tepat zemes virsū. Tāpēc kungi, redzēdami, kas notiek ar zemniekiem, jau no sākta gala nemierīgi, vai tikai zemniekus nepievelk kāda neatļauta pasaulīgas brīvestības sludināšana, un pat grāfienes Cincendorfas beigu jautājums ir bažīgais, nākotnes nojausmu pilnais: „Hm, ko tie (t. i. zemnieki) iesāks, kad šīs divas lojālitātes (klausīšana kungiem un brīva gara klausīšana Dieva likumiem) sadursies?"

Arī vācbrāļa rezumē, šķiroties no Vidzemes, ir: „šī zemīte pie Austrumjūŗas nobrieduse pārmaiņām. Itin nekas te vairs nebūs tā kā senāk."

Taču šīs pārmaiņas vairs nav šī romāna saturs. Šis romāns ir tikai sākuma nojausma, akmens pamatā namam, kas vēl tiks celts, vai kā autors pats saka: „Laipa pār bezdibeni nu bija. Bet arī bezdibens joprojām palika."

Valija Ruņģe

PATEICĪBA

Sirsnīgi pateicos mācītājam A. Briedim un visiem, kas piedalījās mana krusttēva

JĀŅA GRĪNBERGA

izvadīšanā pēdējā gaitā.

Valda Ādlers

DV HAMILTONAS NODAĻA RĪKO

sestdien, 14. februārī, pl. 8 vakarā karnevālu Pigbridžā

„MĪLAS MURDĀ"

Roberts restorāna telpās Sanford un King St. E. krustojumā

RUNČU deju mūzika. ● Masku godalgošana ● Pilna bufete

T. Ķiķaukas sienu zīmējumi

Ieeja: $5.-. Skolniekiem un pensionāriem: $3.-.

Lūdzu apmeklējiet, HDV.

Vilis Lapenieks

Ja mēs nebūtu latvieši . . .

Ziemsvētkos Ingrīda Vīksna bija publicējusi šejienes presē rakstu — Filmēsim Indrānus. Īstenībā tā bija apcere par teātŗa aktīvitātēm pagājušā gadā, ar akcentu uz diviem izcilākiem iestudējumiem — uz ņujorkiešu Princesi Gundegu un karali Brusubārdu, un vašingtoniešu Indrāniem. Šo uzvedumu izcilā kvalitāte acīm redzot, bija izraisījusi dzejnieces saucienu — filmēsim Indrānus.

Raksturīgi, ka Ingrīdas Vīksnas doma par mūsu klasiķu darbu filmēšanu saskan ar nelaiķa Harija Mindenberga līdzīgu ieceri skolu vajadzībām. Zinu vēl vairākus citus tautiešus, kas arī lolo domu par teātŗa izrāžu filmēšanu, lai tad šīs filmas izrādītu visur tur, kur ar izrādēm nav iespējams nokļūt attālumu un citu iemeslu dēļ. Šādu ieceri arī trimdas apstākļos mēs būtu spējīgi kā techniski, tā mākslinieciski sekmīgi veikt, ja vien latviešu valodā neeksistētu tāds niecīgs vārdiņš — „bet". Ir sakāmvārds, ka mazs cinītis gāž lielu vezumu. Diemžēl, šis mazais iebilduma vārdiņš ‚bet' arī ir spējīgs apgāzt dažu labu lielu un vērtīgu projektu.

Lugu filmēšana nav nekas jauns. Arī es to esmu jau dažkārt darījis. Ir divējādi veidi. Viens — kad uz lugas pamata izveido pavisam jaunu scenāriju un uzņem to kā jebkuŗu oriģinālfilmu. Tā, piemēram, es Vācijā uzņēmu filmu, kas bija bazēta uz Zīverta lugas Kāds, kuŗa nav motīviem. Šis veids tomēr ir tik dārgs, ka financiāli nav pa spēkam.

Otrs veids — filmēt izrādi. Bet arī tas nebūt nenozīmē, ka izrādes laikā zālē uzstāda kameru un tad tikai rullē, kamēr luga cauri. Arī šādam izrādes filmēšanas veidam jāizgatavo attiecīgs scenārijs un aktieŗu spēle jāuzņem nevis nepārtraukti vienā laidā, bet gan pa atsevišķām detaļām. Lai koncentrētu darbību un pārietu pāri maznozīmīgākiem epizodiem, šādos izrāžu pārfilmējumos parasti iesaista vēl vienu lieku personu — teicēju. Tas atvieglo filmēšanu un samazina izdevumus. Šis tad nu būtu vienīgais mūsu apstākļos lietojamais veids, ja vien arī šeit sevi nepieteiktu tas pats jau pieminētais „bet". Tas ir, — arī šim lētākajam filmēšanas veidam tomēr vajaga diezgan daudz līdzekļu. Kur tos ņemt?

Kad pirms vairākiem gadiem ar toreizējo Amerikas Latviešu Apvienības priekšsēdi Uldi Gravu plānojām ALA Filmu nozares produkciju, bijām pārliecināti, ka tāds pasākums gūs visplašāko trimdas aprindu atsaucību. Mūsu optimismam bija savs pamats. Filmām bija paredzēta ļoti bagātīga tematika, rādot svarīgākos notikumus un tautiešu dzīvi no visas brīvās pasaules, tāpēc bija iemesls cerēt, ka tautieši būs ieinteresēti visu to redzēt un izrādes kupli apmeklēs. Un tā kā filmu izmaksa bija izkalkulēta ļoti lēta, jo visi tās gatavotāji strādāja kā talcinieki bez atalgojuma, tad bija pārliecība, ka no izrāžu ienākumiem ALA ieņems atpakaļ ne tikai techniskos izdevumus, bet varēs arī kaut ko vēl nopelnīt citu filmu financēšanai. Bet — notika neiedomājamais. Trimdas tautiešu vienaldzība iznīcināja visu iecerēto. Izrādes apmeklēja tik skopi, ka nauda neienāca pat technisko izdevumu segšanai, par peļņu turpmāko filmu financēšanai nemaz nerunājot.

Pagājušā gadā ALA izdarīja plašu aptauju visās izrāžu vietās, kur vien pēdējā filma Tauta tuvumā — tauta tālumā bija rādīta. Atsauksmes par filmas kvalitāti un saturu bija labas, un visi prasīja, lai ALA šādu filmu producēšanu turpina. Tikai nevienam gan nepateica, kur ņemt naudu jaunu filmu uzņemšanai, ja līdzšinējās filmas tik vāji apmeklē. Dzejniece Ingrīda Vīksna savā rakstā par to saka: „Lūgsim mūsu fondus — kādus no tiem — lai palīdz . . ."

Tādi fondi mums tiešām ir, pat vairāki. Bet vai tie varēs un gribēs palīdzēt tieši filmu gatavošanai, ir cits jautājums. Daži no tiem ir dibināti nacionālpolitisko pasākumu atbalstīšanai. Citi, turpretī, savus pabalstus piešķiŗ tikai tādām vajadzībām, kuŗām kāds sakars ar kultras novadu. Bet ne jau nu filmai. Piemēram, mums ir diezgan labi noorganizēts Kultūras fonds, kas katru gadu piešķiŗ līdzekļus vai nu izstāžu rīkošanai vai individuālu mākslinieku atbalstam, tāpat grāmatu izdošanai, dažādiem mūzikas pasākumiem, balvām, kultūras darbinieku prēmijām u.t.t. Tas viss ir labi un pareizi. Zīmīgi, ka četru gadu laikā, kopš ALA Filmu nozare, cīnīdamās ar materiālām grūtībām talkas kārtā gatavo latviešu filmas, mūsu Kultūras fonds nav to atbalstījis ne materiāli, ne arī morāli. Acīm redzot, mūsu filmas nav nekāds kultūras pasākums, kaut gan to veidošanā darbojas pazīstami latviešu kultūras darbinieki, un to saturs galvenokārt ir veltīts tikai kultūras tematikai.

Grūti pateikt, uz ko varētu cerēt. Viena lieta gan ir skaidra, ka uz filmēšanas izdevumu atmaksāšanos no izrādēm nekādu cerību nav. Tā ir mūsu apstākļu reālitāte, un tā jāņem vērā. Man daudzi jautājuši, ar ko izskaidrojama lielākās tautiešu daļas ignorance par šo pasākumu, kāda nav nevienai citai nācijai trimdā? Liekas, izskaidrojums ietverams divos vārdos — trimdinieki un emigranti.

Toreiz, kad ieradāmies Amerikā, mēs visi bijām un arī jutāmies kā trimdinieki. Laika tecējumā tomēr liela mūsu tautiešu daļa, varbūt jau lielākā daļa, ir pārvērtušies no trimdiniekiem par emigrantiem. Daudzi to varbūt vēl paši neapzinās, bet savā zemapziņā viņi ir jau emigranti. Tas ietekmē šo ļaužu domāšanu un attieksmes pret trimdinieku pasākumiem. Šinī gadījumā tas izpaužas vienaldzībā pret trimdinieku gatavotām trimdas dzīves un trimdas notikumu apskata filmām.

Tāds secinājums nebūt nav no gaisa grābts. Es pie tā esmu nonācis ilgākos novērojumos un rūpīgās analizēs. Illustrācijai minēšu sarunu ar kādu labi situētu tautieti: „Sakiet, kāpēc gan lai es eju uz jūsu teātŗa izrādēm, koncertiem vai filmām, ja par to pašu naudu es varu noskatīties augstvērtīgu amerikāņu teātri vai filmu ar pasaulslaveniem aktieŗiem?" Ievērojiet, viņš neteica vis — uz „mūsu" teātŗa izrādēm, bet gan — uz „jūsu', tas ir, uz jūsu — trimdinieku teātŗa izrādēm.

Zūdot interesei, protams, zūd arī ienākumi. Steidzami jādomā par to, kā financēt nacionāli svarīgos pasākumus tad, kad mūsu trimdinieku saime vēl vairāk saruks, bet emigrantu masa arvien pieaugs. Daži sekmīgi soļi šai virzienā ir jau pasākti. Minēsim kaut vai tikai Latviešu fondu, kas no pamatkapitāla peļņas procentiem jau tagad piešķiŗ ievērojamas summas dažādiem trimdas pasākumiem. Solis šinī virzienā ir arī ALA pasāktā mūža biedru akcija, kas gan tikai daļēji atvieglo ALA budžeta jautājumu.

Ir arī vēl citas līdzekļu sagādes iespējas. Viena tāda, piemēram, varētu būt trimdas sabiedrībai vai bezpeļņas organizācijām piederoši saimnieciski pasākumi, no kuŗu peļņas tad varētu financēt svarīgākās vajadzības. Ka saimnieciski uzņēmumi var pastāvēt un arī pelnīt, to pierāda kaut vai tikai latviešu kreditsabiedrības un mūsu vienīgā savstarpējā apdrošināšanas sabiedrība — Latviešu palīdzības fonds. Šie pasākumi, kā zināms, aprobežojas tikai ar latviešu aprūpi, bet es runāju par tādiem uzņēmumiem, kas strādātu amerikāņu tirgum.

Labi pārzinu tikai vienu amerikāņu saimniecības nozari ar labām peļņas iespējām, tāpēc konkrēti runāšu tikai par to. Tā ir filma. Kopš gadiem vismaz pusi no Holivudas filmām gatavo neatkarīgās produkcijas (Independent Prod.), dažas no tām ir miljonu dolaru uzņēmumi, bet lielākā daļa ir mazas, kas ražo tikai tā sauktās zema budžeta filmas televīzijas un neatkarīgo kino teātŗu vajadzībām.

Šī filmas, tāpat kā lielās miljonu dolaru filmas, financē vai nu bankas vai arī filmu izīrētāji (distributors), bet zināms pamatkapitāls ir vajadzīgs arī pašai produkcijas sabiedrībai. Atkarā no filmas budžeta, tas var būt ap simt vai divi simti tūkstoš dolaru lielumā. Zemo budžetu filmās nekad gan netiek saistītas slavenības, jo tām parasti ir milzīgas prasības. Šīs produkcijas strādā ar rūpīgi izraudzītiem scenārijiem un labiem, bet ne slaveniem aktieŗiem, tāpēc arī šo filmu budžeti parasti nekad nepārsniedz 500.000 dolaru. Ilustrācijai pieminēšu izmaksas un apgrozījuma skaitļus par vienu vidusmēra filmu „Joe', kuŗu uzņēma tāda pati vidusmēra Moonstona produkcija pirms divi gadiem. Šī filma gada laikā visas Amerikas mērogā apgrozīja pāri par 8 milj. dolaru bruto. Pēc tam viņa tika pārdota NBC televīzijas sabiedrībai par 700.000 dol. Šīs filmas produkcijas izmaksa, neskaitot kopijas, bija tikai 420.000 dol. No šiem skaitļiem vien jau redzams, ka arī pēc nodokļu samaksas, Moonstone produkcija tīri labi nopelnīja.

Strādājot pie šādām filmām, redzu, ko pelna producenti Džonsons, Dženksons vai Iciksons par viņu samērā pieticīgo naudas ieguldījumu. Domāju, — kāpēc gan ar latviešu pamatkapitālu nodibināta filmu produkcija tāpat nevarētu pelnīt naudu kā kapitāla ieguldītājiem, tā arī mūsu sabiedriskām vajadzībām? Savu projektu pārrunāju arī ar kādu augsti stāvošu Amerikas banku darbinieku (latvieti), kuŗam filmu jautājumos ir jau sava pieredze. Viņš plānu atzina par pilnīgi reālu, bet arī piebilda: „Sazīmēt tos pāris simt tūkstošus pamatkapitāla produkcijai nebūtu nekāda problēma, ja vien mēs nebūtu latvieši." Kā tā?! Viņa atbilde bija pavisam vienkārša, bet, diemžēl, arī pamatota: „Latvietis savā būtībā ir krājējs, bet ne veikalnieks. Tikai retais mūsu tautietis saprot, ka vienīgais veids, kā tikt pie naudas, ir — likt naudai pelnīt naudu."

Jāatzīst, ka tiešām tā ir. Krāšana mūsu tautai ir asinīs jau kopš tiem laikiem, kad latviešu zemnieks savus grašus labāk glabāja zeķē zem gultas maisa nekā noguldīja bankā. Tagad būtībā daudz nekas nav mainījies. Mūsdienu caurmēra latvietis tāpat labāk savu ietaupījumu noliks bankā uz minimālākiem augļiem, kuŗus gada laikā tā kā apēd inflācija, nekā ieguldīs savu naudu kādā veikalnieciskā pasākumā ar daudz lielākām peļņas iespējām.

Tāpēc mūsu tautietis - baņķieris šaubās, vai ar latviešu naudu būtu iespējams noorganizēt tādu filmu produkcijas sabiedrību, kuŗai vajadzīgi vismaz kādi simts tūkstoš dolaru pamatkapitāla. Bet varbūt tomēr? . . .

Ja tiešām rastos kādi drosminieki, kuŗiem būtu vismaz interese uzzināt kaut ko vairāk par šo tirdzniecības nozari, es labprāt sagādāšu jo sīku informāciju.

Sniegputenis naktī

J. Liģera uzņēmums

Toronto latviešu

kreditsabiedrība

491 College St., Toronto, Ont.
M6G 1A5

T.L. Kred. sab.
HAMILTONAS NODAĻA
16 Queen Street North,
Hamilton, Ont.
L8R 2T8

MAKSĀ

9% par 3 gadu ilgtermiņa noguldījumiem (% saņemot termiņa beigās).

Minimālais ilgtermiņa noguldījums ir $2000.00. Visi naudas noguldījumi apdrošināti. Dzīvības apdrošinājums līdz $2,000.00 procentuāli atkarībā no biedru vecuma iemaksāšanas brīdī.

9,5 % par 1 gada termiņa noguldījumiem ne mazāk par $5,000.00 (bez dzīvības apdrošinājuma). Noguldījumu var izņemt tikai pēc gada.

IZSNIEDZ

apdrošinātus personiskus aizdevumus līdz $10,000.00, māju obligācijas līdz $75.000

Toronto BIROJS atvērts:
no pirmdienas — ceturtd.
no 10 rītā — 7.30 vakarā,
piektdienās no 10 rītā — 8.00 vakarā. Sestdienās no pl. 10 rītā līdz 1 pēcp.. Vasaras brīvlaikā no 15. jūnija līdz 15. septembrim birojs sestdieāns slēgts.

TĀLRUNIS

Tel. 922-2551

Hamiltonas birojs

atvērts otrd. un ceturtdien no 6.30 vak. — 9 vakarā

Tālrunis 529-7939

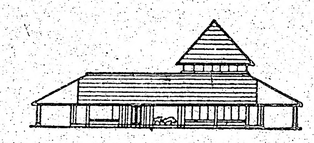

PEEL CHAPEL
2180 Hurontario St., 279-7663

RONCESVALLES CHAPEL
436 Roncesvalles Ave. 533-7954

YORKE CHAPEL
2357 Bloor St. W. 767-3153

Turner & Porter

APBEDĪŠANAS BIROJI

R. S. KANE Ltd.

apbedīšanas birojs

4812 YONGE STREET

(Sheppard Avenue tuvumā)

Willowdale

221-1159

(37. turpinājums)

*
* *

Drupu lauks elso, kvēp. Vēl nebeiguši degt, strūklu strūklām ceļas balti dūmu fontāni. Dzirkstelēm pajūkot uz visām pusēm, lielām un mazām plēnēm sijājoties izpūšas pelēksārti pelni uz visām pusēm. Brīdi šūpojušies gaisā, tie pamazām noplok, krājoties biezā kārtā virs drupām. Sarkana kvēle gruzd apakšā, un baltie pelnu lauki vēl karsti. Uguns rijībā bojā ir aizgājusi gandrīz visa pilsēta, deviņdesmit procentu un vairāk. Neviens saules stars vairs nezeltī torņus, jo torņu vairs nav. Nevienas veselas ēkas. Viss ir spokaini rēgains vēju nāsātajās dūmu grīstēs, it kā drupās vēl celtos un cīnītos pilsētas aizstāvji. Tur paceļas roka, tur plecs un galva. Tur atkrīt dūre un liesmās noplīvo mēteļa stūris. Vēja patiesībā nav; pati kvēle ir tā, kas nes un velk. Ierūkdamies pasitas sāņus, kampj, skauj un badīgā kārē aprij visu. Nesāta plosītais uguns nezvērs saplosa visu asiem, asiem zobiem. Ja diena ir iekāpusi debesīs, tad to ir aizsedzis dūmu sīvums, radot krēslainu pusgaismu.

Deguma laukā, biedīga spoka paskatā, dūmu sīvumā apsarkušām acīm, stāv cilvēks. Viņa apkvēpušajā sejā redzamas stāvas gaišākas svītras. Vai tās raso no pieres vai acu kaktiem? Vai tā mute sašķiebta raudienā vai ārprātīgā smieklos, vaigiem raustoties? Tas ir mazs vīrs, kas stāv uz akmeņu kaudzes, pelēks, sarāvies sikspārnis apdegušiem spārniem. Mazs vīrs, kuŗa rokas liekas par gaŗām viņa augumam. Tās ir tukšas, liesmu apčūlājušas rokas. Visu nakti viņš ir centies liesmas gainīt, dzēst, slāpēt, soli pa solim atkāpjoties, atdodot uguns negausībai arvien lielāku platību. Ar šīm pašām rokām sargājot no uguns savu mājvietu. Atkāpjoties, tikai atkāpjoties, līdz viņa pleci atdūrās pret upmalas liepām. Nekā viņam nav. Tikai šīs divas sūrstošās plaukstas, apsvilis kamzolis plecos un zem tā Dieva dotais kupris. — Kupris, — tāda jau ir viņa palama. Neviens nekad neprasīja pēc viņa kristītā vārda. Varbūt viņam — apzīmogotajam, tāda nemaz nebija? Kā viņš nīda šo nelūgto, visur līdzi nēsājamo dāvanu! Kā gribētos reiz kā vīram izslieties taisni, stāvot starp pārējiem kā līdzīgam ar līdzīgu. Bet šodien viņš solās staigāt rāpus, ja tikai spētu saglābt uguņs postu. Lai pilsēta, kā pamostoties no ļauna murga, zeltotu dienas gaismā kā bijusi. Un Kupris raud, sarāvies nevarīgs un mazs. Dievs! Kādēļ, kādēļ!

Pilsēta ir mirusi. Kādus lūgšanas vārdus teikt? Mirušajiem parasti saka: dusi! — nē, nē! — klajumā izskan kliedziens. — Nē! Celies augšā! Celies!

Kuprim paceļot galvu, redzams, ka tā cekuls piesirmojis baltām plēnēm kā sniega pārslām. Šajā naktī viņš sarāvies bija kvernējis upmalā zem koka, kur to bija atdzinušas kvēlojošās liesmas. Ik mirkli gribējās mesties peldus, tik karstas bija liesmas, tik liela to plosīšanās. Upe aizvērusi savas gaišās dzelmes. Ūdens tek melns, laistoties atspīdumos, asiņainos atspīdumos. Jā, kur lai iet? Pāri upēm saspridzinātie tiltu spraišļi gul dzelmē..

Šaipusē, mazās ieliņas galā, bija viņa dzīvoklis. Viņam kopā ar māsu. Arī māsai Dieva sodība bija uzlikusi plecos tādu pašu nesamo kā brālim. Māsa Mērija, palamā — Šķībā Mērija, ar mīksti polsterētu spilventiņu prata kaut cik uz ārieni savu vainu izlīdzināt. Vai nu viņš, vīrietis, lai darītos tāpat? Nē! Mērija bija laba šuvēja, un tai bija daudz darba. Māsa prata strādāt, dzīvot un krāt. Sīksti sev atraujot, viņa iespekulēja jūtamu mantību. Dzīvokļi tai bija sakrātas vismaz sešdesmit kleitas. Varētu staigāt kā lielmāte, bet tās visas tika glabātas tālai, nezināmai dienai, kad uz sliekšņa nostāsies princis, aicinot sev līdz. Ka viņš nāks, par to Mērija nešaubījās, bet laikam jau viņai trūka vēl kādas nieka caciņas vai lentītes, bez kuŗas viņas pūra tiesa nebija pilnīga. Princis ir ceļā, ceļš ir tāls un grūts. Bet viņš nāks, tam ir jānāk. —

Mērijai bija gluži jauni, nekad vēl neuzvilkti slidu zābaciņi, slidas spožas un asas kā naži. Viņa neslidoja, bet tās viņi izmēģinās kopā ar atnācēju — ar princi Lielupes slidotavā. Peldu palagi krāsu krāsās raibinājās plauktā. Viņa nepeldēja; ūdens auksts. Divritenis, spožs kā saule, ar palagu pārklāts, stāvēja kaktā. Braukt viņa neprata. Lai pastāv! Ir tikai labi zināt, ka tev pieder dažas smalkas lietas, ko tagad nemaz tik viegli nevarēja iegādāties. Radio — to vienīgo Mērija dažubrīd paklausījās, rūpīgi apslaucīdama putekļus, pārbaudīdama, vai visas pogas pareizi nogrieztas, lai velti nededzinātu elektrību. Sīkstā krājēja! Māsa pati bija vāja, jo aizliedza sev pat niecīgo sviesta devu, ko atļāva uz kartītēm normas. Olas, cukura drupatu Mērija nolika bufetē. Piegāja, paskatījās, bet neaiztika. Lai stāv, lai pastāv. Kad būs grūtāk. Bet tad paņēma un aiznesa, iemainot par spolīti diega, adatiņu, podziņu vai citu kādu sīkumu. Tos visus glabāja skapī laimīgai dienai. Sejā gluži melna, izdilusi kā asaka, tā stāvēja un sala rindā pēc kādiem niekiem. Ja vien bija iespēja, pārnesa mājā kādu sadilušu adītu vamzi, ārdīja ārā, tamborēja trijstūrainas sedziņas, salocīja un lika skapī. Lai stāv! Virtuve, tā ir viņas lepnums! Ar pannām un daudziem spīdīgiem rīkiem. Tie gan pakārti spīdināja sienas, bet netika lietoti, jo nebija ne attiecīgās sabiedrības, ne vajadzības. Vecais čuguna katliņš ar lupatiņas ielāpu sānā vēl noderēja tīri labi. Tāda bija māsa Mērija.

Tagad tai vietā, kur bija atradies mazais naminš ar brūnajiem vārtiņiem, kur pavasaŗos pāri sētai zilos sapņos tvīkdami ziedēja ceriņi, nu bija nelāga pelnu kaudze. Tikai apkvēpis skurstenis mēdījās pret dienas gaismu. Kā nu lai princis atrod slieksni, aiz kuŗa Mērija to gaida jau gadiem. Tikai kā tāds apšmulis pirksts skurstenis tur urbināja mākoni sev ceļu.

Kur tagad ir Mērija, to brālis nezināja. Katrs bija briesmu brīdī glābies, kur spēj un var. Tagad būtu laiks par to parūpēties. Bet māsa bija patstāvīga un droša, tā nepazudīs.

Tā kā bez tiltiem pāri upei tikt nevarēja, atlika tikai ceļs uz Dobeles, uz Svētes pusi. Tā nu viņš te stāv un pētīdams vēro, kā tikt pāri drupām, kuŗu klajums liekas nepārskatāmi liels. Tālās nomalēs redz pa retai ēkai, kas ir tik bārenīgi kailas, sevī ierāvušās un vainīgas, ka lielajā postā nav aizgājušas līdz zudībā. Aina ir pelēki drūma.

*
* *

Pagriezis muguru Driksnai, vīrs sāk mērīt soļus pāri drupu laukam. Tālu priekšā kaut kur pa labi rēgojas koku puduris. Vai tās būtu Annas baznīcas varenās gobas? Bet baznīca? Nav. Soļiem slīdot un klūpot, vīrs lēni virzās uz priekšu. Akmeņu un ķieģeļu šķembas griežas zolēs. Stiklu lauskas sagraiza apavus. Virzīšanās uz priekšu ir gausa. Veselu mūŗu bluķi priekšā apejami, novirzot soļus sāņus. Tur kāpņu režģi karājas priekšā kā sēta. Kaut cik orientēties var pēc skursteņu paliekām, pēc dažām mūŗu drupām. Tāds kā mazliet brīvāks laukums. Tas taču tirgus! Tur stūrī Trīsvienības baznīcas vairs nav. Kails torņa strupenis ar izgāztām durvīm un melnu ieejas alu. Vai te nevarētu pārnakšņot? Būt vienam šai drausmajā vientulībā nav vairs izturams. Un vīrs laipo tālāk. Vai te nezaro Lielā iela? Tur būtu Akadēmija? Mazā Baznīcas iela ar bijušo auto ostu?

(Turpinājums sekos)

TORONTO ZIŅAS

● Sv. Andreja draudzes mācītājs J. Cālītis, kas ir arī LELBA Kanadas apgabala jaunatnes darba referents, no Eiropas ceļojuma 22. janvārī atgriezās Toronto. Tur viņš bija piedalījies Latviešu kristīgās jaunatnes dienās no 2. līdz 6. janvārim Ķelnes tuvumā, kā arī apciemojis latviešu centrus Rietumvācijā, Anglijā un Dānijā. Māc. J. Cālītis viesosies evaņģelizācijas dienās no 22.—24. februārim Montrealas Trīsvienības ev. lut. draudzē. Paredzēta īpaša sanāksme jauniešiem, referāta vakars ar pārrunām, dievkalpojums un draudzes pēcpusdiena dievnamā.

● Sv. Jāņa draudzes dāmu komitejas rīkotā draudzes pēcpusdienā 25. janvārī pēc dievkalpojuma baznīcas zālē 150 dalībnieku noklausījās archibīskapa A. Lūša referātu par Anglijas un Zviedrijas ceļojuma iespaidiem, Pasaules baznīcu asambleju Nairobijā, Kenijā, papildinot ar krāsu slīdītēm. Dāmu komitejas priekšniece L. Jansone pateicībai pasniedza archibīskapam ziedus. Priekšlasījuma turpinājums 1. februārī turpat, tūliņ pēc dievkalpojuma.

● Kanadas vanadžu valdes sarīkojumā Romas pagrabiņš, kas noritēja šogad Havajas gaisotnē, piedalījās ap 90 dalībnieku. Piemērotu telpu dekorējumu bija gatavojuši DV Toronto nodaļas deju kopas Daugaviņa jaunieši. Rīkotājām talkā bija nākuši DV jaunieši no Hamiltonas, un Sv. Katrīnām. Havajiešu tērpos tērpušās meitenes bija rūpējušās par havajiskiem ēdieniem un dzērieniem. Deju mūziku spēlēja Runči.

● TLB sestdienas skolas vecāku un skolotāju draudzības un pārrunu pēcpusdiena 8. februārī pl. 4 pēcp. Latviešu namā.

● TLB Diždancis rīko deju sarīkojumu Baltic Bash sestdien, 21 febr., pl. 8 vak. Latv. namā. Deju mūziku spēlēs igauņu jauniešu deju orķestris Kaja.

● Pēc slimošanas ar laundabīgu audzēju 17. janvārī Velesleja slimnīcā miris 59 g. vecumā Viktors Grīnfelds. Aizgājēju uz Pine Hill kapiem 21. janvārī izvadīja māc. Ā. Čops. Nelaikim „Toronto paliek sieva Hedviga un meita Renāte.

● Bišu dravas Ērgļu ligzdas īpašnieks St. Vasarājs, kas Dienvidtoronto bitniekiem lasījis vairākus referātus un vadījis seminārus, 14. janvārī viesojās Kew Beach pamatskolā, kur apm. 90 bērniem pastāstījis par bitēm un medus ražošanu, uzskatāmi parādot bitinieku darba rīkus, tērpa piederumus, rāmīšus un stropus. Priekšlasījumu uzņēma The Globe and Mail fotografs un CBC televīzijas filmētājs.

● Amerikas latviešu teātŗa Vašingtonas ansambļa režisors Osvalds Uršteins, kas uzņēmies inscenēt dziesmu svētkiem J. Raiņa drāmu Rīgas ragana, bija ieradies janvāŗa nedēļas nogalē Toronto, lai izraudzītu 36 tēlotājus no četriem Toronto pastāvošiem ansambļiem: DV teātŗa Kanadā (vad. V. Martinsons), Toronto teātŗa (vad. V. Pukats), Toronto latviešu ģimnazijas drāmas pulciņa (vad. H. Miķelsons) un Latviešu studentu teātŗa (vad. I. Purvs). Par galveno lomu tēlotājiem izraudzīti Skaidrīte Leja un Rūdolfs Purvs. O. Uršteinam bija arī apspriede ar teātŗa rīcības komiteju, kuŗā darbojas LNAK kultūras nozares un Kultūras fonda teātŗa referents Hugo Miķelsons un Inta Purva, no DV teātŗa Valdis Miķelsons un Ernests Jurševskis, no Toronto teātŗa Skaidrīte Pūpēde un Voldemārs Pukats, no studentu teātŗa Imants Purvs un Raimonds Rūtītis, kas ir komitejas priekšsēdis un pārstāvis dziesmu svētku rīcības komitejā. Režisors O. Uršteins paredzējis pirmo lugas iestudējumu 2. aprīlī, kam divi nākošie sekos maijā un pēdējais — jūnijā. Rīgas raganu izrādīs dziesmu svētku laikā trīs reizes: 29. jūnijā, 1. jūlijā un 3. jūlijā Queen Elisabeth ēkas skatuvē. Lugas dekorātors Ēvalds Dajevskis februāŗa beigās ieradīsies Toronto un iepazīstinās ar kostīmu zīmējumiem Ērika Reinfeldi, kas uzņēmusies atbildību par tērpu materiālu iegādi un gatavošanu. Skatuves dekorātīvo ietērpu Ē. Dajevskis gatavos Katskiļos.

● Latviešu biedrības drāmatiskā kopa iestudējusi Čāpiņa dēla precības pēc Janševska romāna Dzimtene ar dziesmām un dejām. Izrāde Lonijas Vasariņas režijā notiks 6. martā pl. 7.30 vak. Latviešu nama augšējā zālē. Piedalēs Žanis Zuntmanis (Čāpiņu saimnieks), Ērika Krēmane (Čāpiņu saimniece), Stanis Butkēvics (Jānis Čāpiņš), Edgars Zeibergs (Miguļu saimnieks), Anete Bencone (Miguļu saimniece), Maija Ķuze (Truša), Anna Briede (Ņuša), Olegs Bērziņš (Miķelis), Arvīds Marsons (krodzinieks). Dekorātore Lonija Klepere un skatuves gaismotājs V. Briedis. Pēc izrādes visi apmeklētāji varēs turpināt šīs „precības" ar dejām, dziesmām, uzkodām un padzērieniem. TLB drāmatiskās kopas vadītājas L. Vasariņas adrese: 325 Bogert Ave., Apt. 312, Willowdale, Ont. M2N 1L8, tālr. 222-2383.

● Latviešu biedrības dāmu komiteja rīkos 3. aprīlī „Ilmāra Dzeņa un kompānijas" koncertu — kabarē „Tai mazā krodziņā". Piedalās instrumentālisti — vokālisti Vilnis Gagainis, kā arī Pēteris Pūtelis, pianists Valdis Treimanis un ģitarists Georgs Allens un citi. Biļetes sākot ar 17. frebruāri, otrdienu vakaros no pl. 6—8 iegādājamas, Latviešu namā. Latviešu biedrības gada sapulce paredzēta Pūpolu svētdienā, 11. aprīlī.

● Toronto mednieku un makšķernieku kluba 25. janvārī Virdžīnijas līcī uz Simko ezera rīkotās vispārējās makšķerēšanas sacensībās uz ledus piedalījās 20 makšķernieki. Tās vadīja Jānis Birznieks. Uz ezera bija daudz sniega, tā ka makšķerēšana varēja notikt uz iebraukta ceļa. Daži makšķernieki pa dziļo sniegu brida uz būdām, tā iegūstot lielākus lomus. Pirmo vietu ar 27 märc. asaŗu, noķerot pāri par 60 asaŗu, ieguva Francis Naveiko, otru vietu — Jānis Miķelsons ar 19 märc. asaŗu, bet trešā vietā palika Valters Ivans ar 17 märciņām. 1. februārī pl. 7 no rīta Virdžīnijas līcī Hamiltonas klubs rīko trīs klubu žibulēšanas sacensības.

● Toronto latviešu biedrības gadskārtējais karnevāls „Septiņpadsmit un Kungs" 7. februārī pl. 7.30 vakarā Latviešu namā. Būs dekorētas telpas, masku godalgošana un atspirdzinājumi. Deju mūziku spēlēs Arro deju kapella. Karnevāla atlikums par labu Latviešu sestdienas skolai.

● Visu triju Toronto ev. lut. draudžu un Hamiltonas draudzes dāmu komiteju draudzības pēcpusdiena 15. februārī pl. 12.30 dienā pēc dievkalpojuma Sv. Jāņa baznīcas sarīkojumu zālē ar pēcpusdienas tēju un domu izmaiņu.

● Toronto igauņu kaŗa veterānu biedrības 23. gada svētki notika 24. janvārī igauņu namā. No DV organizācijas sveica Edmunds Ozols un no lietuviešu aizsargiem S. Jokubaitis. Programmas daļā bija kaŗavīru dziesmas solo un duetu izpildījumā. Spēlēja Iltala deju kapella. Apmeklētāju bija ap 250.

● Mednieku un makšķernieku kluba tradicionālā Zaķu balle 17. janvārī Latviešu namā pulcināja apm. 250 apmeklētāju. Par latvisko deju mūziku gādāja populārie Runči ar A. Grīnbengu vadībā. Medījumu izlozei alņa cepeti bija dāvinājis kluba priekšnieks J. Atmata, P. Grava no Berijas, G. Paeglis, E. Rauda un I. Kūlnieks. Zaķi bija dāvinājis I. Krieviņš. J. Beitiņs dāvināja 2 tītarus, K. Šverns vienu un klubs divus. Zivis bija dāvinājis J. Birznieks, H. Leitis, R. Ermansons un A. Užulis. Viņš arī vadīja svara noteikšanas sacensību J. Veckera dāvinātai līdakai. Svara noteikšanas sacensībās bija ieinteresēti daudzi apmeklētāji; pareizo svaru šoreiz noteica V. Stiprais ar kanadieti (L. Sutherlan). Izlozi vadīja Dainis Marsons. Sarīkojumu vadīja J. Atmata.

● Filatelistu kopas mākošā sanāksme 8. febr. pl. 2 pēcp. P. Rudlapas mājā (117 Westrose Ave.) Aicināti piedalīties arī latviski nerunājošie, latviešu izcelsmes marku krājēji.

Toronto Latviešu nama dāmu komitejas tradicionālā Pankūku balle nama izdaiļošanai 14. februārī pl. 7 vak. pašu telpās ar priekšnesumiem. Attēlā pankūku cepējas ar dāmu komitejas priekšnieci Sofiju Zaķi (uzņēmumā pa labi): tālāk — I. Menska, B. Miškina, I. Ezerniece, M. Kalniņa, A. Ģime, E. Kuzņecova, S. Leite (sēž), F. Neimane, R. Zamlovska, I. Freimane un Ž. Roberga. Foto: J. Liģers

Kultūras dienu pirmais sarīkojums Toronto

Latviešu kultūras dienu Toronto pirmais sarīkojums bija TLTA ģimnazijas drāmas pulciņa iestudētās R. Blaumaņa lugas Pazudušais dēls pirmizrāde 24. janvārī Latviešu namā. Atkārtojums notika otrā dienā turpat. Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu atklāja LNAK Kultūras nozares vadītāja Inta Purva, minot, ka kultūra ir ierocis cīņā par mūsu tautas neatkarību un brīvību. Kultūru nevar apšaubīt, jo tā sniedzas gadu simtus pagātnē. Pēc tam Inta Purva pasniedza ģimnazijas drāmas pulciņa režisoram Hugo Miķelsonam Kultūras fonda piešķirtās Krišjāņa Barona prēmijas diplomu par izciliem sasniegumiem teātŗa mākslā.

Abitūrijas klases audzēknis Juris Tauriņš pirms izrādes labā latviešu valodā īsumā pakavējās pie Draudzīgā aicinājuma izveidošanas, ka bijusi pēdējā neatkarīgās Latvijas prezidenta Kārļa Ulmaņa ideja. Tā nesusi svētīgus augļus latviešu skolām arī brīvajā pasaulē, lai jaunatne ieaugtu latviskā kultūrā — ziedojumu veidā sagādājot līdzekļus un grāmatas. Ģimnazijas direktrise V. Slaviešа iepazīstināja publiku ar skolas gadskārtējā žurnāla Sīkumi šī gada redakcijas kollēģiju un pateicās visiem Draudzīgā aicinājuma sekotājiem, kas arī šogad nebija aizmirsuši ģimnaziju, tāpat visiem audzinātājiem, bērnu vecākiem, režisoram un tēlotājiem.

Pazudušā dēla izrādi pa abām dienām noskatījās pavisam 650 apmeklētāju, to vidū daudz jaunatnes. Izrāžu starpbrīžos notika arī dāvāto mantu izloze, kuŗai gleznas un citus vērtīgus laimestus bija ziedojuši J. Popelis, A. Kirša, E. Smiltnieks, M. Nordštranda, I. Miķelsone, A. Gugāns, M. Preiss, I. Krastiņa, V. Jansone un S. Vasarājs. Pēc izrādes tēlotāji un apmeklētāji lejas zālē pakavējās pie kafijas un cepumiem, kuŗus bija sagādājusi ģimnazijas vecāku padome. Pirmajā vakarā deju mūziku spēlēja Runči trimdā, bet otrā priecīgu pārsteigumu sagādāja ģimnazijas audzēkņu orķestris astoņu mūziķu sastāvā. To vada ģimnazijas absolvents Pēteris Zariņš. Orķestrī spēlē: Bruno Preiss, Raitis Freimanis, Silvija Aveniņa, Arnis Miķelsons, Mārtiņš Kunavs, Ivars Miķelšteins un Vilis Osis. Šī bija jaunajam ģimnazijas orķestrim pirmā debija, un tas sevi atzinīgi apliecināja. Kā minēja direktrise V. Slaviešа, ģimnazija vēl ilgi varēs lepoties pati ar savu orķestri, jo vairums dalībnieku nāk no jaunākām klasēm.

Lielu uzmanību iemantoja ģimnazijas audzēkņu žurnāls Sīkumi, kas šogad sasniedzis 20. izlaidumu un pēc lappušu skaita ir apmērā vislielākais. Ik gadus to uz Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu sagatavo abitūrijas klase. Šogad galvenā redaktrise bijusi Sandra Klepere, kas zīmējusi arī žurnāla vāku. Pārējie redakcijas locekļi ir: E. Liepiņš (techniskais redaktors), J. Tauriņš (atbildīgais fotografs) un fotografi J. Niedra un V. Butkēvics. Saturs bagātināts ar 19 ģimnazijas izlaidumu foto attēliem un 9 klašu grupām ar audzinātājiem, kā arī attēliem no skolas izbraukumiem un teātŗa iestudējumiem. Saturā Sandras Markitantes, Brigitas Rapas, Ilzes Kraujiņas un Aijas Auziņas dzejolīši. Īsus sacerējumus ievietojuši Pēteris Grauds, Andris Jansons, Zane Rēvalde, Nora Turkēvica un Marģers Kravis, bet tēlojumus Dagnija Tauriņa, E. Liepiņš, Inese Briede un Anita Vaivare. Vēl atrodami pa humora iespraudumam un skolas izlaiduma absolventu apsveikuma raksti, kā arī daži anonīmi sacerējumi.

Draudzīgā aicinājuma dienā Biruta Senkēviča ziedojusi ielogotu, liela 16 x 20 collu formāta Aspazijas foto attēlu, Velta Zariņa sava nelaikā vīra Jāņa Zariņa grāmatu Skaistais ģimnazijas laiks, Sv. Jāņa draudze 150 dol., Sv. Andreja draudze 100 dol., Austrumu draudze 75 dol., Toronto latviešu katoļu draudze 50 dol., Toronto latviešu baptistu draudze 30 dol., korp. Selonija Toronto kopas dāmu komiteja 100 dol., Akadēmiskā vienība Līdums 25 dol., Alma un Vilis Kaļiņi 75 dol., Edgars Koks 50 dol., R. Bērziņa 30 dol., archibīskaps A. Lūsis 30 dol., V. Foldāte un J. Miškins pa 25 dol., A. Miķelsone un H. Pētersone — katra 20 dol., J. Pētersons, Z. Ķuse un J. Kaķis — pa 10 dol. katrs.

—ls—

MONTREALA

● Montrealas latviešu katoļu draudzei ar 1. janvāri jauna vadība: draudzes priekšnieks Andris Muncs, viņa vietnieks Jānis Auza, valdes locekļi Ramona Laizāne, Maija Opelniece, Ansis Auza un Jānis Peičs. Jaunās valdes sastāvā ir 4 jaunās paaudzes pārstāvji.

● Amerikas Balss savos raidījumos uz Latviju ik pārnedeļas raida Pirmajos jaunatnes dziesmu un tautas deju svētkos Montrealā ieskaņotās dziesmas, pieminot to sacerētājus, komponistus un diriģentus. Amerikas Balss raidījumos bieži tiek minēti Grand Rapidi un Milvoki, bet tagad arī Montreala. Raidījumi dzirdami ik dienas pl. 9 un 11 no rīta, viļņu garums 19.6, 30,8, un 31,2 metri. Katrs raidījums ilgst 30 minūtes un sniedz ziņas no visas pasaules. Svētdienas un sestdienas raidījumos ir ziņas par latviešu sabiedrisko dzīvi svešumā, organizāciju darbību pārskati, intervijas un dievkalpojumi.

● Latviešu skolas Montrealā gadskārtējais Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums 7. februārī pl. 7,30 vak. Marymount skolas zālē, ar TLTA sestdienas ģimnazijas drāmas pulciņa viesizrādi — R. Blaumaņa Pazudušais dēls H. Miķelsona režijā. —ls—

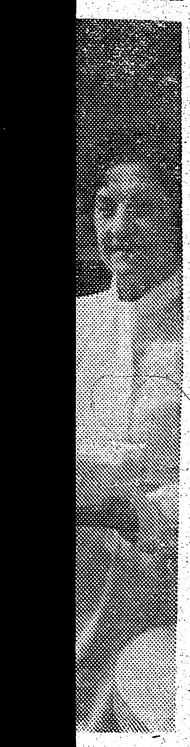

...nai 14.
...komite-
...Czernie-
...ka, I.
... Liģers

...onto

...de un Ani-
...mi pa hu-
...un skolas
... apsveiku-
...ī anonīmi

...na dienā
...ojusi ielo-
...u formāta
... Velta Za-
... Jāņa Za-
...is ģimna-
... draudze
... draudze
...raudze 75
...u katoļu
...o latviešu
...ol., korp.
...as dāmu
...adēmiskā
...ol., Alma
..., Edgars
...a 30 dol.,
...30 dol., V.
...s pa 25
...H. Pēter-
... J. Pēter-
... Kaķis —

—ls—

...šu katoļu
...jauna va-
...nieks An-
...nieks Jā-
...ļi Ramo-
...Opelniece,
...is Peičs.
... ir 4 jau-
...ji.

...avos rai-
... pārnede-
...jaunatnes
...u svētkos
...dziesmas,
...us, kom-
...s. Ameri-
...bieži tiek
...in Milvo-
...Montreala.
...ik dienas
...viļņu ga-
...,2 metri.
... 30 minū-
... visas pa-
...sestdienas
...r latviešu
...umā, or-
...rskati, in-
...umi.

...Montrealā
...ģā aici-
...ojums 7.
... Mary-
...ar TLTA
... drāmas
... R. Blau-
...s H. Mi-

—ls—

Austrālijas latviešu 25. kultūras dienu ainas Brisbanē. Augšējā attēlā, no kreisās — kokgriezēji un tēlnieki J. Eglītis (Tasmanija) un J. Ozols (Brisbane). Apakšā — mākslinieku grupa apspriedē par Austrālijas latviešu mākslinieku apvienības turpmākām iecerēm. No kreisās: Dzidra Luka, apvienības priekšnieks Gunārs Krūmiņš un Alma Ozola; aizmugurē — Ivars Mastiņš, Otto Stenders un izstādes rīkotājs Teodors Krūmkalns. Kultūras dienu laikā Brisbanē bija izstādītas 70 gleznas. Pa labi — pirms DV salidojuma Brisbanē. No kreisās: DV Brisbanes nodaļas kasieris A. Žēlastība ar dzīvesbiedri Editi un DV Austrālijā valdes priekšsēdis J. Masulāns no Sidnejas. Foto: Dzidra Knocha

Viss labs, kas nāk no Rīgas

Tāds iespaids radās, noklausoties 16 citu apmeklētāju starpā Jaunās Gaitas redaktora Laimoņa Zandberga referātu par pašreizējiem trimdas un okupētās Latvijas periodiskiem izdevumiem, ko 19. janvāra vakarā Latviešu namā Toronto rīkoja Latviešu preses biedrības Kanādas kopas valde. Jau pagājušā gadā iecerētie tā saucamie PPP vakari, diemžēl, nav vēl spējuši plašākas publikas interesi iemantot. Pēdējā referātu vakarā viemaz izraudzītā tematа dēļ varēja sagaidīt, ka par to būs ieinteresēta jaunatne, bet liekas, ka pēdējai par okupētās Latvijas izdevumiem tikpat maz intereses kā mūsu vecākai paaudzei, kuŗai no pašas piedzīvojumiem labi zināms, cik brīvi var būt periodiskie izdevumi, kur tos līdz pēdējam burtam kontrolē valsts un pati arī izdod.

Laimonim Zandbergam bija grūts uzdevums salīdzināt rūpīgi kontrolētos tagadējos Latvijas izdevumus ar latviešu periodiku brīvajā pasaulē. Patiesībā te nekāds salīdzinājums nav nemaz iespējams. Tā referentam neatlika nekas cits kā slavināt visu, kas nāk no Rīgas un noniecināt to, ko iespiestā vārda veidā veikuši latvieši šeit, kur katrs var brīvi izteikt savas domas, nebaidoties no nokādiem cenzūras žņaugiem un pat nokļūšanas cietumā vai psīchiatriskajās slimnīcās. Protams, novērtējums varēja būt arī otrāds, bet kā referents sākumā paskaidroja, viņš izteikšot tikai savas subjektīvās piezīmes par latviešu izdevumiem diskusiju ierosināšanai. 42 izdevumu izvērtējums vienā vakarā aizņēma divi ar pus stundas, tā kā pārrunām vēlās stundas dēļ daudz laika vairs nevarēja atlicināt.

Latviešu prese trimdā uzskatāma par vienīgo komūnikācijas līdzekļi bet tā kā tai neesot konkurences, tai neesot arī sacensības gara. Trimdas izdevumi referentam atgādinot labā spārna oficiozu, tajos centrā netiekot likts cilvēks, bet notiekot „krusta karī" pret liberāļiem un -ak. Dievs! komūnistiem. Jaunajai paaudzei tā varot rasties iespaids, ka trimdā devies galēji labais spārns un savu dzimteni atstājuši tie, kam tiešām bija jābēg, it kā no Latvijas vajadzētu bēgt arī komūnistiem, kas tagad to pārvalda.

Referentam dažs labs vārds bija sakāms tikai par šejienes bērnu žurnālu Mazputniņu, taču vispārējais iespaids esot pelēks, metienu skaits tikai 1200, kurpretim tagadējais Latvijas bērnu žurnāls Zīlīte iznākot 80.000 lielā metienā, greznām illustrācijām un „laikmetīgu pieeju" —sarkano pionieŗu žurnāls bērniem. Tā it mazi bērni jau tiekot iepazīstināti ar lieliem notikumiem latviešu kultūras dzīvē. Šis esot viskareivīgākais izdevums.

LELDAA izdotais mēnešraksts Ceļa Biedrs referenta acīs izpelnījies atzinību, jo arvien biežāk esot atreferēts par dzimtenes baznīcām citādā skatījumā nekā laikrakstos, piem. par Rūjienas baznīcas degšanu. Uguns uz baznīcu esot pārsviedusies no kāda tuvumā degoša siena šķūniša. Latvijas neatkarības laikā izdoto nedēļas žurnālu Atpūta tagad Latvijā aizstājot Zvaigzne, tomēr klausītāji domāja, ka Atpūtai bijusi augstāka kvalitāte.

Trimdas laikrakstiem referents ieteica ņemt par paraugu tagadējos Latvijas laikrakstus, kur nāves ziņām veltīta tikai vienas slejas pāris rindiņas teksta daļā, kamēr trimdas laikrakstos veselām lappusēm, kas atstājot nospiedošu iespaidu.

Visiem apskatītiem 42 izdevumiem kopēju referents atrada latviešu valodu un pārskatu beidzot atzina, ka līdz šim mūsu redaktori meklējuši tikai to, kas mūsu tautu šķiŗ. Viņš gan tuvāk nepaskaidoja, kā šī „šķiŗšana" īsti notikusi un vai tie daži režīma funkcionāri, kas pa reizei šeit no Rīgas ieradušies, pārstāv visu latviešu tautu? Ja režīma aizstāvji mūsu tautas apspiedējus slavē, tad tā ir tautas „vienošana", bet ja kāds izsakās pret šo režīmu, tad tā ir „šķelšana". Vai tā? Beigās referents brīdināja trimdā nenonākt pie stāvokļa, kur nav kontakta ar Latvijas zemi, latviešu tautu un mūsu jaunatni. Brīdinājums ir vietā. Mēs vienmēr esam bijuši kontaktā ar savu zemi, tautu un jaunatni. Šis kontakts pēdējā laikā kļuvis vēl ciešāks, ko liecina Latvijas demokratiskās jaunatnes komitejas atklātais vēstījums visiem latviešiem pasaulē, kas nupat sasniedzis brīvo pasauli un publicēts visos trimdas laikrakstos, tāpat jau agrāk saņemtā latviešu komūnistu vēstule, kuŗā izpaudās padomju komūnistu rīkošanās pret latviešu tautu. PP

Komponista Jāņa Norviļa darbu

KONCERTS

UZ 70 GADU SLIEKŠŅA

14. februārī pl. 6 vak. Sv. Andreja baznīcā.

Piedalās:

Ērģeļu solo — A. Rundāne

Dainas koris, diriģente A. Skudra Kārkliņa,

DV vīru koris, diriģents A. Saulīte.

Latvieši piedalās ASV 200 gadu jubilejā

ASV 200 gadu jubilejas svinības un Grand Rapidu dibināšanas 150 g. atcere Grand Rapidos ilgs no 1. jūnija līdz 15. septembrim, kuŗās aicinātas arī etniskās grupas. Līdz šim pieteikušās astoņas, ieskaitot latviešus. Jau pagājušā gada beigās notika dažas apspriedes, kuŗās piedalījās organizāciju un draudžu pārstāvji. Par komitejas priekšsēdi izraudzīts Latviešu biedrības priekšnieks Aleksandrs Grīnbergs, bet par sarīkojumu koordinētāju un sakarnieci ar amerikāņu sabiedrības galveno svinību komiteju — Tereze Valdmane.

Kopējo svinību ietvaros latvieši paredzējuši reprezentēties divas dienas — 12. un 13. jūnijā. Latviešu biedrības namā atklāšanas akts paredzēts 12. jūnijā pl. 10 no rīta, aicinot tajā piedalīties arī pilsētas pašvaldības un citas prominentas personas. Piedalīsies Grand Rapidu latviešu koris dir. Rob. Zuikas vadībā, abas tautu deju grupas un Ritenīša koklētāji. Paskaidrojumus sniegs Lūcija Skuja un Aleks. Grīnbergs. Viņi pieminēs, ka latvieši atrodas drūmas atceres priekšvakarā, kad pirms 35 g. Latvijā notika necilvēcīgas deportācijas. Programmu atkārtos vēl pl. 2 dienā un pl. 6 vakarā.

Vietējā presē rakstu par latviešiem un viņu aktīvitātēm gatavos advokāts Denis Kolenda, kas ir galvenās komitejas loceklis un kārto etnisko grupu piedalīšanos kopējās jubilejas svinībās. Biedrības namā abās dienās būs izkārtota arī gleznu izstāde, par ko rūpēsies A. un Z. Lapsiņi un J. Rumberga sen. Tajā atradīsies dažādi stendi: sudraba un zeltlietu (izkārto I. Pētersone), dzintara (M. Puriņa), ādas un kokgriezumu (P. Zadvinska), keramikas (R. Puriņa), latviski ēdieni un cepumi (K. Andersone), audumi, izšuvumi un adījumi (B. Matisone) un vitrīna — latvieši skatos un aprakstos (V. Valkovskis).

V. Z.

HAMILTONA

● DV Hamiltonas nodaļa šogad rīkoja Jaungada sagaidīšanas balli pirmoreiz 25 gadu laikā. Rīkotājiem laimējās izplatīt iepriekšpārdošanā apm. 200 ieejas kartes. Jaungada sagaidīšanu ievadīja ar siltām vakariņām. Deju mūziku spēlēja Runči trimdā, bet vakara norisi vadīja Jānis Gailītis. Baiba Šmita-Kalēja, Gaida Rinmane, Andris Pulciņš, Edmunds Pulciņš Alfrēda Grīnberga vadībā nodziedāja Baibas Šmitas-Kalējas Vecā gada izskaņai veltītu kupleju, piedaloties arī publikai. Pusnakts stundā Brigita no Parīzes, Ontario, iepriecināja balles viesu ar „ķermeņa deju". Lielākā daļa viesu bija ieradušies no Hamiltonas, Toronto un tuvākās apkārtnes. Gadu mijā Vecais gads (Jānis Grīnbergs) iestūma zālē ričā iesēdināto Jauno gadu (Aivaru Jēkabsonu), kas bija vēl bērna autiņos, bet ar „cilindri" galvā un šampanieša pudeli rokā.

T. G.

M. LUNSKY, O.D. M. Sc.
LOUIS LUNSKY, R.O.
OPTIĶI

Iepriekš pieteikties tālr. 921-3924

470 College St. (pie Bathurst) Toronto M6G 1A1

Sarīkojumu Kalendārs

TORONTO

31. janvārī 1976. g. DV Toronto nodaļas masku balle.

1975./76. gada

TORONTO KONCERT-APVIENĪBAS KONCERTI

31. janvārī pianists H. Godess.
6. maijā soprāns Irma Kurme, pie klavierēm Verena Stelpe-Dambrāne.
Visi koncerti notiek Sv. Laurenca Taunhallē.

1. februārī pl. 5. pēcp. Sv. Andreja baznīcas zālē Marisa Vētras 10 gadu nāves atceres koncerts. Piedalās: M. Makvikare (soprāns), I. Birne-Veinberga, J. Cīrulis (baritons), pavadītājs A. Štrombergs.

5. februārī pl. 2. Latviešu namā rēgulārā pensionāru sanāksme. Uzvedums 1. cēlienā, 7. ainās.

7. februārī pl. 7.30 vak. Latviešu namā TLB gadskārtējais karnevāls „17 un kungs".

14. februārī pl. 6 vak. Sv. Andreja baznīcā komp. J. Norviļa 70. g. jubilejas koncerts. Piedalās DV vīru koris Kanadā un Dainas koris.

14. februārī pl. 7 vak. tradicionālā Pankūku balle Latviešu namā. Par dejas mūziku rūpēsies I. Ķipis.] Jaunāko DižDanča dalībnieku priekšnesumi. Rīko Latviešu nama dāmu komiteja. Ieeja brīva.

15. februārī pl. 3 pēcp. Sv. Andreja baznīcā Gaujas gaidu un Rīgas skautu 25. gadu jubilejas dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma svētku akts sarīkojumu zālē.

21. febr., 1976. g. vīru kora Viesturs koncerts — Lietuviešu kultūras namā, 1573 Bloor St. West.

21. februārī pl. 8 vak. Latviešu namā (491 College St. Toronto) Diždancis rīko Baltic Bash. Tērps sēmiformālais.

22. februārī pl. 4 pēcp. Latviešu namā LPB J. Akurātera 100 g. atceres sarīkojums: I. Ancāne, S. Darkēvica, J. Dzeguze, I. Sakss, Dr. P. Vasariņš, A. Vītols u.c.

22. febr. pl. 12.30 DV namā, Toronto DV nodaļas biedru pilnsapulce.

27. februārī pl. 7.30 Saulaines „Apgaismošanas" vakars Sv. Jāņa draudzes telpās. Vakariņas un priekšnesumi. Ielūdz Saulaines pārvalde un draudzes dāmu komiteja.

27. februārī DV Daugaviņa rīkotais Baltiešu vakars 76. Piedalās Kalev Estiene vingrotāji, igauņu un lietuviešu dejotāji, latviešu vokālais ansamblis Ausma un poļu un ungāru dejotāji.

No 27. — 29. februārim Sv. Jāņa baznīcā: „Šī māksla ir jauna". Rīko LNJAK.

28. febr. pl. 6.30 vak. Latviešu namā katoļu vien. dāmu komitejas Aizgaveņa sarīkojums ar prāv. B. Kokina priekšlasījumu — Gaišredzība vai okultisms. Jauniešu mūzikālie priekšnesumi. Bufete ar dažāda veida pankūkām.

29. februārī pl. 4 pēcp. DV namā Latvijas brīvības cīnītāju atceres sarīkojums.

6. martā pl. 7.30 vak. Latviešu namā TLB drāmatiskās kopas drāmatizējums Čāpiņa dēla precības (no J. Janševska Dzimtenes) ar dziesmām un dejām. Saviesīgs vakars. Bufete ar padzērieniem un uzkodām. Visi aicināti.

7. martā filmas Pūt, vējiņi izrādes pl. 6.30 un 9.00 vakarā, Ontario Science Centre zālē, 770 Don Mills Road.

7. martā pl. 6 vak. Sv. Jāņa baznīcā Plkv. Oskara Kalpaka un viņa karavīru piemiņas dievkalpojums.

13. martā pl. 6.30 vak. Plkv. Kalpaka bataljona atceres balle Prince Hotel, 900 York Mills Rd. (pie Don Mills Rd.).

20. martā pl. 7.30 vak. DV Toronto vanadžu kora Zīle koncerts, 1573 Bloor St. W. Diriģents Arvīds Purvs. Saviesīgajā vakarā spēlēs Runči.

27. martā pl. 7 Sv. Jāņa draudzes dievnamā, 200 Balmoral Ave., tenora Ivara Gaides un ērģelnieces Anitas Rundānes garīgs koncerts par labu draudzes ērģeļu fondam.

28. martā pl. 3. pēcp. Bickford Park skolas auditorijā Toronto teātŗa izrāde Ernesta Aistara „Goda diena" Voldemāra Pukata režijā.

3. apr. Ilmāra Dzeņa un kompānijas koncerts-kabarē „Tai mazā krodziņā" Ukraiņu namā 297 College St. Sākums pl. 8 vakarā.

3. — 7. aprīlim Toronto viesosies Minsteres latviešu ģimnazijas audzēkņu koris.

6. Latviešu dziesmu svētki un latviešu dienas Kanadā

Svētdien, 27. jūnijā: dievkalpojums — dzismu svētku atklāšana — tēlotājas mākslas izstādes atklāšana.

Pirmdien, 28. jūnijā: kultūras darbinieku kongress — Sidnejas deju kopu uzvedums Saules josta.

Otrdien, 29. jūnijā: sabiedriski politisko darbinieku kongress — teātŗa izrāde J. Raiņa Rīgas ragana.

Trešdien, 30. jūnijā: skolu darbinieku kongress — jauno mākslinieku konkurss — latviešu simfoniskās mūzikas koncerts.

Ceturtdien, 1. jūlijā: dievkalpojums — jauno rakstnieku cēliens — filatelijas un numizmatikas izstādes atklāšana — lietiskās mākslas izstādes atklāšana — teātŗa izrāde Rīgas ragana — tautas deju sacensības — latviešu kamermūzikas koncerts — iepazīšanās balle.

Piektdien, 2. jūlijā: PBLA valdes sēde — LNJAK pilnsapulce — masu sapulce pie pilsētas valdes — jaundeju skate — jauno mākslinieku koncerts — garīgs koncerts — jauniešu balle — rakstnieku cēliens.

Sestdien, 3. jūlijā: ASV — Kanadas latv. izlases spēles volejbolā un basket bolā — teātris Rīgas ragana — populārās mūzikas koncerts — tautas deju lieluzvedums — dziesmu svētku balle.

Svētdien, 4. jūlijā: rakstnieku cēliens — skolnieku koncerts — koŗu kopkoncerts — populārās mūzikas koncerts.

Amerikas latviešu republikāņu apvienības ģenerālsapulcē 17. janvārī Čikagā par apvienības priekšnieku ievēlēja līdzšinējo Daumantu Hāzneru. Augšējā attēlā no kreisās. Augusts Gulbis, apvienības goda priekšsēdis Voldemars Korsts un apvienības priekšnieks Daumants Hāzners; aizmugurē — Rūdolfs Ārums, Olģerts Balodis, Andrejs Pērkons, Ojārs Upatnieks, Harijs Markevics un Jūlijs Riekstiņš.

Uzticība D. Hāzneram

Amerikas latviešu republikāņu apvienības gadskārtējo ģenerālsapulci 17. janvārī apvienības goda priekšsēža V. Korsta mājā Čikagā atklāja apvienības priekšnieks Daumants Hāzners. Sēdē bija pārstāvētas apvienības 12 nodaļas ar 44 mandātiem. Par sēdes vadītāju ievēlēja Augustu Gulbi no Kolorado pavalsts, par protokolistu — Ojāru Upatnieku, par balsu skaitītājiem — A. Pērkonu un R. Ārumu. Pēc mandātu, nominācijas un rezolūcijas komisiju izraudzīšanas sekoja V. Korsta un D. Hāznera ziņojumi. Prof. Dr. Aleksandra Berķa Informācijas nozares ziņojumu nolasīja, jo ziņotājs sēdē nebija varējis ierasties, tāpat arī kasiera F. Bērziņa rakstveida ziņojumu.

Par Amerikas latviešu republikāņu apvienības priekšnieku ievēlēja līdzšinējo Daumantu Hāzneru. Aklamācijas kārtībā ievēlēja valdi: Jānis Bungs — priekšnieka palīgs, Ivars Bērziņš — ģenerālsekretārs, Fricis Bērziņš — kasieris; locekļi — A. Berķis, T. Šmits, Inese Stokes, Harijs Markevics. Vēl ievēlēja 3 padomes vicepriekšsēžus — J. Bungu, T. Aldzeri un Filipu Jansenu, kā arī līdzšinējos padomes locekļus, bet jaunu locekli — Andreju Pērkonu. Nominēja vairākus goda biedrus: K. Avenu, Dr. Bungu, A. Gulbi un R. Strīķi, kuŗus vienprātīgi apstiprināja. Sekoja nodaļu ziņojumi, no kuŗiem bija redzams, ka biedri parādījuši lielāko aktīvitāti vēstuļu rakstīšanas akcijās, brīvības sardzēs un demonstrācijās.

D. Hāzners ziņoja, ka drīzumā iznāks brošūra „Latvia and Latvians", apm. 16—20 lp., domāta izdalīšanai amerikāņiem. Organizācijas varēs pieprasīt brošūru no D. Hāznera. J. Riekstiņš ieteica latviešu organizācijām informēt kongresa locekļus par mūsu jautājumiem. Pieņēma V. Korsta iesniegto rezolūciju, kuŗā latviešu republikāņi atbalsta prezidentu Fordu, bet pieprasa H. Kisingera atkāpšanos un detantes izbeigšanu.

V. Korsts pasniedza bij. prezidenta Niksona dāvāto pildāmspalvu jaunajam goda biedram Augustam Gulbim, kas vienmēr ticējis Niksonam kā goda vīram. Pateicībā A. Gulbis teica, ka viņš dzīvē esot saņēmis daudz un dažādu dāvanu, bet šī bijusi vērtīgākā, kāda jebkad viņam esot pasniegta.

Andris Lamberts

Trudo jūsmiga sagaidīšana Kuba

Kanadas ministru prezidents Trudo savu 11 dienu un 7500 jūdžu garo ceļojumu par trim Latīņamerikas valstīm — Meksiku, Kubu un Venecuēlu iesāka 23. janvārī, kur premjēru Trudo jūsmīgi sagaidīja Meksikositijas internacionālā lidlaukā un apsveica Meksikas prezidents Luis Echeveria. Kanadas viesi pagodināja arī ar 21 salūtu šāvienu un pasniedza pilsētas atslēgu. Siltā sagaidīšana norādīja uz Trudo apmeklējuma svarīgumu, jo kopš 1960. gada viņš ir pirmais Kanadas ministru prezidents, kas ciemojas Meksikā, izņemot Džonu Difenbēkeru, kas 1960. gadā apmeklēja Meksiku. Latīņamerikā Trudo nav nekāds svešinieks: viņš studējis vasaras kursā Meksikas universitātē, kur iemācījies spāņu valodu un 1963. gadā piedalījies Kanadas profesoru grupā, kuŗus Kuba bija ielūgusi apmeklējumā. Trudo Meksikas apmeklējumam bija vairāk rutīnas vizītes raksturs. Sarunās ar Meksikas prezidentu bija skarta pasaules saimniecība, atomenerģijas izmantošana miermīlīgiem nolūkiem un jūŗas robežu jautājums.

Kubas galvaspilsētā Havanā 26. janvārī ap ceturtdaļmiljona kubiešu ielās sveica ministru prezidentu Trudo un Kubas premjēra Fidella Kastro motorkādi. Kastro savā zaļajā Kubas armijas uniformā ar pistoli pie sāniem stāvēja blakus Trudo smagā krievu ražotā Kadilaka tipa limuzīnā, ko bija iečelnkušas drošības sargu automašīnas. Lidlaukā bija milzīgs 40 pēdu augsts Trudo foto attēls un apsveikuma plakāti spāņu, franču un angļu valodā, kā arī vesela Kanadas un Kubas karogu jūŗa, jo Latīņamerikas tautas mīl krāsainas un greznas parādes.

Kubieši uzskata Trudo apmeklējumu par triecienu ASV, uz to norādot, ka amerikāņi nespēj sagraut Katro valsti ar boikotu, kam Kanada atteicās pievienoties. Par spīti ASV iebildumiem, Kanada iespērusi kāju Kubas tirdzniecības durvīs un pēdējo četru gadu laikā palielinājusi savu eksportu uz Kubu četrkārtīgi; pēdējos 9 mēnešos eksports uz Kubu pieaudzis līdz 62 proc., bet uz Meksiku eksports ir 18 proc. Turpretī no Venecuēlas imports ir par 1,3 bilj. dol. (99 proc. nafta), kamēr Kanadas eksports uz Venecuēlu tikko sasniedz 200 milj. dol., galvenokārt spēkrati un mašīndaļas.

Trudo aprunājās ar Kanadas žurnālistiem par vēsturisko Kubas apmeklējumu, paskaidrojot: „Viena ļaužu katēgorija vienmēr bijusi šokēta par manu vizīti Ķīnā un Pad. savienībā, kas notika pirms vairākiem gadiem, un es nedomāju, ka Kanadas

(Turpinājums 11. lp.)

Laikmetīgas
mas „DV
Jaungada s
jumā. Au
gads ar
streiks" un
bet tā viet
gads ar „
„1976". Kā
Jaunais gad
Jānis Grīnv
kabsons.

Latviešu sporta apvienības Kanadā 25. kongresa dalībnieki. Pirmajā rindā no kreisās: Gunārs Gubiņš, Jānis Daugavietis, Jānis Treijs, Arnolds Dzilna, Arnolds Tīcmanis, Raimonds Bulte, Žanis Zentiņš un Aleksandrs Budrēvics. 2. rindā no kreisās: Jānis Liģers, Laimons Grundulis, Uldis Maksiņš, Varimants Plūdons, Valdemārs Galviņš, Hilda Auptmane, Romāns Auptmanis, Austra Dzilna, Vija Grimba, Tālivaldis Ansons, Artūrs Mackars, Maksis Kazāks, Rūdolfs Kadiķis, Helmuts Lāsums un Jāzeps Grodnis. Aizmugurē: Alfrēds Kārkliņš, Valdis Kalniņš, Ivars Leja, Voldemārs Kārkliņš, Kārlis Gulbis, Pauls Plīsis, Ilmārs Helguts, Dzintars Melnbārdis un Antons Vuciņš.
Foto: J. Liģers

DV CV sēde Anglijā

DV CV prezidija paplašināta sēde notika DVF jaunajā lauku īpašumā Katorpē 11. janvārī, vienā laikā ar DVF valdes sēdi, lai dalībnieki varētu piedalīties abu sēžu posmos un pārrunāt par Daugavas Vanagu 3. globālām dienām.

Dalība DV priekšnieka un vanadžu priekšnieces vēlēšanās bijusi dzīvāka nekā iepriekš. Balsotāju piedalīšanos traucējis Kanadas pasta streiks. No jauna ievēlētie priekšnieki izteica savu pateicību par viņiem dāvāto uzticību un lūdza sadarbību un saskaņu, darbu turpinot.

CV locekļu vēlēšanās jāgaida rezultāti no Vācijas DV saimes. Austrālijā DV vadību pārņem Dienvidaustrālijas pavalsts. Jaunās valdes adrese ir: Latvian Relief Society in Australia, Daugavas Vanagi Inc., 2 Copas Drive , Klemzig, South Australia 5087, Australia. Līdzšinējās valdes darbību novērtēja atzinīgi un vienojās tai izteikt pateicību.

Prezidijs pieņēma zināšanai Dr. I. Spilnera ievēlēšanu par PBLA valdes priekšsēdi.

DV priekšnieks ziņoja, ka pag. gadā no 13. līdz 16. novembrim apmeklējis Rietumvācijas Daugavas vanagus un par savu apmeklējumu DV CV locekļiem ziņojis ar rakstu. Viņa viesošanās un uzruna Menchengladbachā atzīmēta arī vācu lajkrakstā Rheinische Post ar virsrakstu: „Daugavas Vanagi cīnās par latviešiem."

Prezidijs pieminēja publicista O. Freivalda negaidīto nāvi un uzsvēra viņa ievērojamo darbu DV labā, it sevišķi rediģējot dokumentāciju „Latviešu karavīrs Otra pasaules kara laikā", kur viņam grūti nāksies atrast aizstājēju.

T. Strēlerts no Almelijas paziņojis, ka pabeidzis latviešu karavīru pasu sakārtošanu un 436 lapu garā sarakstā ir atrodami 29.759 karavīru vārdi, kuru pases un daži citi dokumenti atrodas Almelijā. Prezidijs atgādināja, ka DV 30 gadu darbības atcerei izsludinātās kokļu mūzikas jaundarbu sacensības beidzas 1976. gada 1. martā. Darbi jāiesūta DV CV sekretāram N. Biseniekam ar šādu adresi: 18 Lyndhurst Grove, Chaddesden, Derby, DE2 6RY, England.

Pārrunāja DV 3. globālo dienu programmu un tajā ietilpstošo DV CV sēdi, arī dažādas DV CV finanču lietas, DV CV rakstveida sēdes lēmumus, Madrides un Brīvības raidītāja raidījumus uz Latviju, DV Mēnešraksta 25 gadu darbību, kā arī vienojās nosūtīt apsveikumus igauņu un lietuviešu cīnītāju savienībām.

I. K.

Šī māksla ir jauna trešo reizi

Latviešu nacionālās jaunatnes apvienības Kanadā valdes sēdē 17. janvārī Latviešu namā piedalījās 12 valdes locekļi, tālākais dalībnieks bija Vincents Dindzāns no Montrealas. Galvenās pārrunas bija par LNJAK sarīkojumu Šī māksla ir jauna laikā no 27. — 29. februārim Toronto. Šāds sarīkojums Toronto jau notiek trešo reizi kultūras dienu nobeigumā. Atbildīgais vadītājs šogad ir Arnis Puķītis.

Pirmais sarīkojums risināsies piektdien, 27. februārī, pl. 9 vak. Koku kafejnīca ar dzeju un mūziku Toronto universitātes Internacionālā studentu klubā, 33 St. George Street. Sestdien, 28. februārī, pl. 12 dienā jaunatnes mākslas izstādes atklāšana Sv. Jāņa baznīcas telpās. Izstāde būs atvērta līdz pl. 10 vak. un svētdien, 29. februārī, no pl. 12 — 6 vak. Darbus jaunatnes mākslas izstādei var pieteikt Inārai Paliepai, 293 Runnymede Avenue, Toronto, Ont., tālr. 766-6931. Turpat Sv. Jāņa baznīcas telpās pl. 6.30 vakarā klasiskās mūzikas koncerts Vizmas Maksiņas vadībā, piedaloties N. Būlmanei (arpa), I. Tauriņam (vijole), pianistas Pēterim Zariņam un Jurim Porukam (klasiskā ģitara). Pl. 9 vak. sekos balle Disco Dancis, vieta vēl nav zināma. Svētdien, 29. februārī, pl. 3 pēcp. Sv. Jāņa baznīcas telpās popurija pēcpusdiena ar dziedātāju Noras Stirajas un Andas Sprudžas no Otavas piedalīšanos, Toronto jauniešu koris Gaismas rīts V. Maksiņas vadībā, Apvienotais jauniešu koris no Montrealas, Otavas un Toronto, diriģēs Dace Štauvere un Jānis Beloglāzovs, kā arī paredzētas filmu izrādes. Koru mēģinājumi sestdien, 28. februārī, no pl. 1 — 5 pēcp.

LNJAK valdes sēdē arī lēma par 4. Vispasaules jaunatnes kongresa rīkošanu, kas paredzēts 1978. gada vasarā St. Antonio, Teksasā. Kongresa rīcības komitejā ievēlēja LNJAK valdes priekšsēdi Imantu Purvu, Mārtiņu Zilveru un Jāni Zemīti. Latviešu dziesmu svētku laikā apvienība rezervējusi saviem biedriem — jauniešiem istabas Toronto universitātes dormatorijā par lētu maksu — 24 dol. nedēļā, lai dziesmu svētkus varētu apmeklēt arī tie jaunieši, kas nevar maksāt augstās cenas viesnīcās. Reģistrācijas lapas izsūtīs pēc 3 nedēļām. Tuvākai informācijai zvanīt Dainai Brumelei, tālr. 889-0472.

—ts— —le—

Viesturieši dzied

Vīru koris Viesturs 47 vīru sastāvā ir lielākais no vīru koriem trimdā. Pēdējos dziesmu svētkos Klīvlandē, trešo reizi pēc kārtas, Viesturu izvēlēja par aktīvāko latviešu kori Ziemeļamerikā, jauktos korus ieskaitot.

Pēdējās trīs sezonas Viestura gadskārtējos koncertos, piedaloties arī Jundas vīru korim no Montrealas un Kalamazū DV vīru korim, uz skatuves dzirdējām 96 vīru balsis. Šogad sakarā ar gaidāmiem dziesmu svētkiem šinī vasarā, koru darba slodze ir lielāka. Viesturs savu gadskārtējo patstāvīgo koncertu sniegs 21. februārī Lietuviešu zālē (1573 Bloor St. W.) Toronto.

Programmā pārstāvēti komponisti Bruno Skulte, Jānis Norvilis, Alfreds un Jānis Kalniņi, Emīls Dārziņš, Jēkabs Graubiņš, Arnolds Kalnājs, Longins Apkalns, Daumants Vītols un Imants Sakss. Imantam Saksam un Jānim Kalniņam šajā koncertā ir katram pa jaundarbam.

Viestura koncerts nebūtu pilnīgs, ja pēc koncerta trūktu saviesīgās dzīves un viss, kas ar to saistās, Runču deju mūziku ieskaitot.

Atzīmēsim jau tagad savā kalendārā 21. februāri viesturiešu koncerta apmeklēšanai, sarunāsim draugu pulku un rezervēsim galdiņus pie J. Budžes, tel. 653-7605.

Ieejas biļetes dabūjamas pie koristiem un sarīkojuma vakarā pie kases. Viestura sarīkojumā ieejas cenas nav paaugstinātas, bērniem un jauniešiem līdz 18 gadiem ieeja koncertā brīva.

—ts

Laikmetīgas maskas bija redzamas „DV Hamiltonas nodaļas Jaungada sagaidīšanas sarīkojumā. Augšējā attēlā Vecais gads ar uzrakstiem „Pasta streiks" un „Inflācija" aiziet, bet tā vietā ierodas „Jaunais gads ar „pliku" gada skaitli „1976". Kādus saukļus nesīs Jaunais gads? Gadu miju tēlo Jānis Grīnvalds un Aivars Jēkabsons.
Foto: J. Gailītis

Trudo . . .

(Pārnesums no 10. lp.)

mainījusi politisko virzienu uz komūnismu — un es domāju, ka tas nekad nenotiks." Aizstāvot savu Kubas apmeklējumu, ko sevišķi kritizēja agrākais Kanadas konservātīvo ministru prezidents Džons Dīfenbēkers, Trudo sacīja, ka attieksmes ar Kubu turpinās ļoti konservātīvu politiku, kāda bija Dīfenbēkera valdības laikā. Ministru prezidents Trudo arī uzsvēra, ka no Kanadas puses viņa Latīnamerikas apmeklējumam nav pretamerikāniskas nokrāsas. Tagadējā pasaulē Kanada vēlas uzturēt labas attieksmes ar visām valstīm, neatkarīgi no politikas. Trudo arī uzsvēra, ka sarunās ar Kastro viņš apliecinās Kanadas neapmierinātību par 10.500 kubiešu iejaukšanos Angolas pilsoņu karā, lai gan privātās sarunās atzina, ka ir maz izredžu pārliecināt Kastro, lai tas mainītu savu politiku.

Liekas, ka Kastro šīs piezīmes neuztrauca, jo Trudo vizīte Kubā viņam ir politiski nozīmīgāka. Ar Kubas vadītāju Trudo sarunājās spāņu valodā. Pēc kubiešu parādes pieņemšanas un motorkādes aizbraukšanas krievu lidmašīnas atkal novietojās uz attālākiem skrejceļiem lidlaukā. No lidlauka Trudo aizvizināja uz oficiālo valdības viesu māju, kas pirms tam bija Kubas miljonāru īpašums, apjozts ar skaistu parku. Preses ļaudis bija nometināti apdrupušajā Havanas Libre — agrākā Hilton viesnīcā.

Venecuēlā Trudo ieradās 29. janvārī, kur Karakasā viņam bija pārrunas ar Venecuēlas prezidentu Andres Perezu par tirdzniecības problēmām. Kanada vēlas palielināt eksportu uz Venecuēlu, kas ir deficitā ar Venecuēlas naftas importu. No Karakas atgriešanās Otavā ministru prezidentam bija paredzēta 2. februārī.

LSAK līdzšinējā vadība

Latviesu sporta apvienības Kanadā 25. kongress risinājās 25. janvārī DV namā Toronto, pulcinot 35 dalībniekus. Šinī jubilejas kongresā daudz bija organizāciju pārstāvju, kas apsveicot uzsvēra sporta apvienības lielo nozīmi jaunatnes pulcināšanā. Kongresu ievadīja LSAK valdes priekšsēdis A. Dzilna, kolīdz ar valdes un revīzijas komisijas locekļiem aklamācijas kārtībā ievēlēja atkal no jauna. Kongresu atklāja Latviešu sporta padomes brīvajā pasaulē prezidija priekšsēdis R. Bulte. Par kongresa vadītāju ievēlēja A. Tīcmani, kas pirms 25 gadiem vadīja arī pirmo kongresu, toreiz ierodoties no Montrealas. Kā kongresa darba kārtā noskaidrojās, tad valdei šogad būs daudz darba, sakarā ar Latviešu dienām un 6. Kanadas latviešu dziesmu svētkiem, kas notiek Toronto. Kongresa dalībnieki sveica A. Tīcmani sakarā ar viņa 70 mūža gadiem un ilggadējo darbu sportā. Toronto latviešu YMCA priekšsēdis J. Daugavietis pasniedza jubilāram veltī, norādot, ka A. Tīcmanis ir šīs organizācijas dalībnieks jau no 1921. gada Rīgā.

J. L.

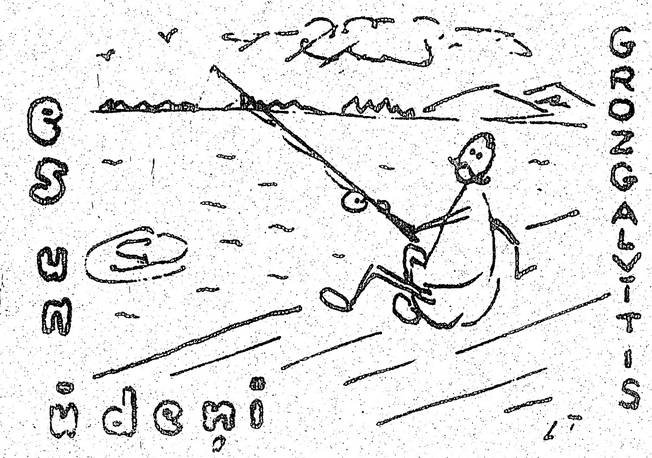

(21. turpinājums)

PA STRAUMI UZ LEJU

Tālāk uz leju nāca Teilorfola dambis, kur nekāda makšķerēšana nesanāca. Nebija vietas auto novietošanai.

Apmēram jūdzi no Teilorfola miestiņa atradās liels parks, domāts zaļumniekiem. Tur varēja novietot ne tikai mašīnas un treileļus, bet uzstādīt arī brezenta teltis pārnakšņošanai. Bija izmūrētas un dzelzs restītēm „izgreznotas" ugunskuru vietas, kur uzcept desas vai stēkus. Pat gatava malka bija dabūjama. Tā jau bija ierēķināta vai nu auto ieejas maksā, atsevišķi jeb sezonas kartē visai vasarai. Arī tur bija iespējas makšķerēt no krasta.

Es gan tanī parkā pirmo reizi biju viesis, kad dēls Ivars pārnāca no ASV armijas. Arī viņš tad iestājās makšķernieku armijā. Tikai mūsu „draudzēs" viņam nepasēja. Mēs bijā pieraduši ķert ar sliekām vai minovām, bet viņš atzina tikai spiningošanu. Iegādājās laivas motoru un tad braukāja pa ezeriem. Gandrīz katru svētdienu savā. Tur noīrēja laivu un medīja līdakas. Tā kā tikai trīs dienā bija atļautas, tad viņa darba laiks iznāca īsāks nekā mūsējais.

Mums neskauda. Laivā sēdēšana mums nepatika. Krastā, atstutējot makšķeri uz mietiņiem, varēja pastaigāties vai pagulēties, atpūtinot muguras, kamēr kāda zivtele piekodās.

Parka krastmalā vairāk kā pāris šanfišas nedabūju, bet bija pārmaiņa.

Nākamā pietura visai draudzei — man, Augustam, Ervīnam, pa reizei arī Andrejam, radās arī pie Frankonijas. Tur arī varēja dabūt ne tikai sanfišas, asarus, mazākas volejas, bet bagātīgi aitasgalvas. Tā bija laba zivs, bez smalkām asakām. Kādā veikalā to var dabūt par 89 centiem mārciņā, bet parastā līdaka (northernpike) maksā tikai 79 centus.

Šad tad apstājāmies arī pie Osceola. Arī tur bija tās pašas šķirnes, tikai pieeja krastam pagrūtāka.

Labas vietas bija Viljāma Obraina parkā, tikai par biezu. Svētdienās tur sanāca pāris tūkstoši zaļumnieku. Peldētājas aizbaidīja zivis.

Jauka un laba vieta bija pie Marines. Tur daudzi piebrauca ar savām laivām, novietotām uz piekabēm auto aizmugurēs. Tie mūs, kājniekus, netraucēja.

Šinī vietā es atkal uz laiciņu kļuvu varonis, noķerot karpu, mazliet pāri divpadsmit mārciņām.

Reiz, kad jau biju sācis savas pensionāra gaitas, varēju zvejot vai katru dienu, kurā katrā laikā, dabūju arī Marines apkaimē vizināties un zvejot no laivas. Tajā mani ievilināja kaimiņš Mārtiņš Cebulis un viņa draugs Sloka. Tiem bija atvaļinājums.

Šad tad ar Mārtiņu bijām makšķerējuši savā — Nocomis ezerā, kas bija sasniedzams, soļojot no viņa mājas desmit minūtēs, bet no manas mājas — trīsdesmit minūtēs. Bet par to runāsim vēlāk.

Abi šie vecīši bija pieraduši tupēt laivā. Viņu zvejas vietas jau arī galvenokārt bija ezeri.

Tā nu šoreiz, patika vai ne, arī man bija jākvern laivā, tādēļ arī man daudz nekas neuzkodās. Mājās pārvedu diezgan daudz, jo manā somā atradās visu makšķernieku lomi. Arī vārda brālis Roberts Sloka un draugs un kaimiņš Mārtiņš savus lomus noziedoja man. Viņu lēdijas diez' vai būšot paspējušas apkopt vakardienas lomus. Bet rītu būšot jauni lomi.

Tālāk uz leju nāk slavenā vieta — Stillwater, par kuŗu daudz rakstīts Vilhelma Moberga romānu ciklā — Iecelotāji.

Pašā pilsētiņā gar krastiem nekāda makšķerēšana nesanāca. Tur uzstājās vietējā jaunatne ar troksni un kņadu.

Mēs atradām jauku un klusu vietu apmēram jūdzi no pilsētiņas. Tur svētdienās pulcējās arī amerikāņi, bet tie cienīja klusumu.

Tā kā svētdienas rītos mēs vienmēr ieradāmies upmalā gaismai austot, tad līdz pusdienas laikam mums arī pietika. Te varēja atrast visādas zivis. Galvenokārt šeit bija aitasgalvas.

Reiz, kad bijām tikai divi — es un Ervīns, pievācām bagātīgu kravu aitasgalvas. Man bija trīsdesmit divas, Ervīnam četrdesmit trīs.. Daļa pat mārciņas smagumā. Lielākā aitasgalva arī šeit man tika priekš kādiem četriem gadiem. Tā svēra divas mārciņas un deviņas unces.

Par mūsu tās dienas lomiem visvairāk priecājās režisors Vērenieks un viņa Anniņa. Mājās braucot, Ervīns piestāja pie viņu mājas un savu lomu atdeva viņiem. Tie abi bija zivju cienītāji . . . ja tikai kāds tās izvilka no ūdens.

Šeit arī šad tad viesojās mūsu agrāko zvejas artēļu dalībnieki, kuŗiem nu pašiem bija savas „draudzes'. Viņu parastie zvejas ūdeņi gan bija ezeros no laivām, bet pārmaiņas pēc dažreiz atklīda arī šeit.

Tā Miķelim nu blakus stāvēja viņa Emīlija, kuŗa, kā stāstīja, dažreiz velkot lielākus lomus nekā pats Miķelis. Viņai lielākās zivis līdz šim ir bijušas — līdakas astoņas mārciņas un asaris piecu mārciņu smagumā. Zvejošanu viņi turpina arī tagad, lai gan Miķelis ir divas dienas vecāks par mani, dažreiz apvienojoties ar Kārļa Ielejas „draudzi".

Pie draudzes piederēja viņš pats un viņa lēdija Lidija. Dažreiz pievienojās arī dēls Leonīds un meita Benita.

Arvīds Griķis pārgrupējās par vieninieku. Viņa Betija tikai raudzījās, lai viņš piekodušos zivi uzmanīgi izvilktu krastā.

Kad pārtraucu vizināšanos citu spēkratos, bet pašam savi nebija, arī es pārvērtos par vieninieku pie sava —Nocomis ezera. Mēģināju pāraudzināt arī savu Emmu par zvejnieci, bet nekas neiznāca. Iegādājos makšķerkātu, bez spoles, lai var vieglāk rīkoties, bet arī tas nelīdzēja.

Reiz aizvācu līdz uz ezermalu „pasniegt zvejas stundas" Slieka uz āķa gan bija jāuzsprauž man. Tad norādīju, kā kumoss jāiesviež ūdenī. Tas veicās labi. Pat stundas laikā izvilka trīs sanfišas. Tikai sliekas atkal bija jāpārmaina man. Bet kad bija piekodusies trīs mārciņu karpa, ar to pietika. Karpu no ūdens ārā dabūju gan, bet makšķerei kāta gals bija nost.

Zivju kasīšanā viņa pārspēja pat mani. Tikai nevar rādīt dzīvas zivis. Jānogaida, kamēr tās „izlaiž garu". Arī zivju ēšanā, tāpat kā Jēkabs un Anniņa, tā daudzkārt pārspēj mani.

Vieninieks kļuva arī Andrejs Leiše. Par to būs runa vēlāk.

(Turpinājums sekos)

Katoļi iesaistās trimdas kopībā

VĀCIJAS LATVIEŠU KATOĻU STUDIJU DIENAS KĒNIGŠTEINĀ

Gadskārtējās Vācijas latviešu katoļu studijas dienas, ko rīko Latviešu katoļu biedrības Vācijā Druva un Latviešu katoļu stud. apvien. Dzintars Vācijas vienība, kā katru gadu notika Kēnigšteinā pie Frankfurtes no 27.—29. decembrim. Studiju dienu laikā Druva noturēja gadskārtējo sapulci, bet Dzintars Vācijas vienība savu konventu, jo tās jau gadiem ilgi cieši sadarbojas, vadībā esot lielākai daļai abu organizāciju biedriem.

Abām organizācijām turpmāk būs galvenā loma latviešu katoļu apzināšanā un pārstāvībā. Šo organizāciju pārstāvji turpmāk, saziņā ar saviem kapelāniem, kārtos latviešu katoļu pārstāvību Vācijā. Abu organizāciju pārstāvji piedalās arī Austrumeiropas eksīla tautu apvienībā, kuŗa savus pārstāvjus sūtīs vācu katoļu centrālā pārstāvībā. Ar to trimdinieku masa Vācijā nebūs anonima, bet par savām vajadzībām runās kopējā Vācijas katoļu pārstāvībā. Druvu vada Dr. A. Namsons, kas ir arī Baltijas institūtā Kēnigšteinā vadītājs, bet garīgais padomnieks ir prāvests A. Smelters. Druvas pilnsapulce vienojās par iestāšanos Latviešu trimdas kopībā Vācijā par biedru veicinātāju, lai tādējādi atbalstītu Latviešu centrālās padomes un Latviešu centrālās komitejas darbu.

Dzintara Vācijas vienība savā konventā pārunāja organizācijas darba sekmēšanu, sarīkojot biežāk sanāksmes, jaunu biedru piesaistīšanas iespējas, izveidojot Eiropas vienību un pasniedza organizācijas krāsas stud. phil. Jānim Ješinskim. Dzintarieši domā turpmāk satikties vismaz 3—4 reizes gadā. Vācijas vienības seniors pašreiz ir inž. Atis Homka, bet garīgais vadītājs — prāvests R. Mutulis. Nākošais dzintariešu sarīkojums, kuŗā varēs piedalīties visi interesenti, notiks Minsterē 6. un 7. martā organizācijas patrona Akvinas Toma piemiņai, reizē atzīmējot arī organizācijas gada dienu.

Studiju dienu dalībnieki noklausījās 4 tematiski atšķirīgus referātus. Dr. A. Namsona referāts — Latvijas iedzīvotāju dabiskais un mākslīgais pieaugums un sastāva izmaiņa pēc 1940. gada — deva ieskatu latviešu tautas iznīcināšanā, jo pēdējās procentuālais sastāvs nepārtraukti samazinās, saistarā ar lielo krievu ieplūdumu. Taču arī dabiskais pieaugums Latvijā ir viszemākais visā Pad. savienībā, tāpat tur ir vērojams rekords šķirto laulību ziņā — 1. vietā no visām Maskavai pakļautajām zemēm. Bija svarīgi uzzināt apstākļus, kas radījuši šo izplānoto latviešu tautas iznīcināšanu.

Skolotājs A. Spoģis referēja — Par audzināšanas krīzi pašreiz, t.i. par progresīvās paidagoģijas negātīvajām sekām. Referents sistēmatiski izgaismoja t.s. „jauno kreiso" praviešа Huberta Markūzes filozofijas tezes, kuŗām tie seko, lai pilnīgi nošķirtu jaunatni no pilsoniskās sabiedrības, ieaudzinātu tajā apzinātu kritiku pret visu pastāvošo un tā radītu jaunu „humānistisku" sabiedrību.

Students Jānis Ješinskis referēja — Pārdomas par latviešu nākotni pēc 30 svešuma gadiem. Ļoti vērtīgās jaunās paaudzes pārstāvja domas liecināja, ka jauniešiem ir tas pats mērķis — neatkarīgas Latvijas valsts atgūšana, vienīgi praktiskā ievirze mazliet citāda. Referents uzsvēra, ka svarīga ir trimdinieku uzupurēšanās, tikai tad varētu cerēt atgūt zaudēto brīvību. Visus iepriecināja referenta atzinums: Mūsu jaunatne ir latviešu tautas cerība trimdā, kuŗa nekaunās savas tautas.

Inženieris Atis Homka referēja: Ko rietumu demokratijas var stādīt pretī komūnisma ideoloģijai? Referents domā, ka rietumiem nav īstas pretideoloģijas, bet ka demokratiskā iekārta, personas brīvības un brīvā saimniecība jau esot garantija komūnisma idejas atraidīšanai. To visu skaidri apliecinot demokratijas prakse.

Izskanēja vispārēja doma, ka nepieciešama biežāka satikšanās, lai kopēji, piesaistot mūsu jauniešus, risinātu nacionālas un pašreiz svarīgas problēmas. Liekas, ka tieši jaunatne sāk pārvarēt negātīvos iespaidus, kas uz laiku spēj saistīt, bet neiztur kritiku.

—xy—

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ

145 BROADVIEW AVE., Toronto, Ont. M4M 2K9

Lūdzu sūtiet man LATVIJU AMERIKĀ uz

☐ vienu gadu $21.—
☐ 6 mēnešiem $11.50
☐ 3 mēnešiem $ 6.—

Mr., Mrs., Miss. .....

Adrese: .....

.....

Jauns abonents Δ pagarinājums Δ

Čekus lūdzam rakstīt uz
LATVIJA AMERIKĀ PUBLISHING LTD. vārda.

Svētdien, 1. febr., pl. 5 pēcp.

Sv. Andreja baznīcas zālē, 383 Jarvis ielā.

KONCERTS

Marisa Vētras atcerei

Piedalās Martha Mac-Vicar — soprāns
Ingeborga Birne - Veinberga — soprāns
Juris Cīruls — baritons

Prof. Alfrēda Štromberga uzruna un klavierpavadījums

Ieeja $3.00, pensionāriem $1.50.
Skolniekiem ieeja brīva.

Veseluma metode

(Turpinājums no 4. lp.)

Ja viņš mācās lasīt otrā vai trešā valodā, tad viņam vairs nav jāmācās ābece, tikai jāiegaumē jaunās valodas lasīšanas īpatnības, ar kuŗām tā atšķiŗas no tās valodas, ko viņš jau māk lasīt. Lasīšanas jēgu bērns var aptvert tikai tādā valodā, kuŗai ir fonētiskā rakstība, kāda ir latviešu valoda. Angļu valodā ar vēsturisko rakstību bērnam jāiemācās katrs vārds lasīt. Tā ir vienigā valodā, kuŗā bērni var beigt skolas un neprast lasīt. Ja bērns ir papriekšu iemācījies lasīt latviešu valodu ar fonētisko rakstību, tad mācoties angļu valodu viņam jāiegaumē tikai angļu valodas lasīšanas īpatnības. Zinu latviešu bērnus, kuŗi prot lasīt latviešu valodā, jau pirmā klasē iemācās lasīt angliski.

20. g s. psicholoģijā ir atklāta bērna veseluma uztvere. Piemēram, runāt mācoties bērns uztveŗ visu vārdu, nevis atsevišķas skaņas, un pūlas to atkārtot, kaut gan viņam tas uz reizi visai labi neizdodas. Tāpat arī lasīt mācoties, kas ir pēdējais posms valodas aptveršanā, bērnam jāmācās viss vārds lasīt. Tad bērnam nezūd sakarība ar viņam jau pazīstamo valodu, ko viņš pats runā. Lasot veselos vārdus, bērns atklāj vārdu sastāvdaļas resp. burtus. Tāpēc, ka latviešu valodā burtu izruna nemainās, bērns, iegaumējis burtus, var lasīt katru vārdu. Pēc veseluma jeb analitiskās metodes bērns arī iemācās burtus pazīt, bet tas notiek viņam piemērotā dabiskā veidā (pēc skaņošanas metodes, mācoties papriekšu burtus, bērnam zūd sakarība ar viņa jēgas pilno runu, un burts viņam ir abstrakcija, ko bērns piecu gadu vecumā nevar saprast un kas viņu neinteresē).

Šī raksta autores pēc veseluma metodes sastādītā ābece „Avotiņš" — viegli un uzskatāmi bērnam dara iespējamu iegaumēt burtus.

Ābece ir sastādīta tādā veidā, ka katrā jaunā lapas pusē parādās tikai viens jauns burts, bet agrāk iepazītie burti atkārtojas. Ir panti, ko bērni var dziedāt vai iet rotaļās kopā ar skolotāju. Tā bērns interesantā aktīvā nodarbībā ielāgo visus latviešu alfabētā lietojamos burtus, viņam piemērotā veidā. Bērna iztēli modina pantā izteiktā doma, ko viņš var skatīt illustrācijā un pēc tam lasīt īsus vārdiņus, kas saistīti ar jēgas pilnu saturu. Bērnam ne uz mirkli nezūd sakars ar viņa dzīvo runu, un bērni apbrīnojami ātri aptveŗ lasīšanas māku.

Ābecē ir pēcvārds „Skolotājiem un vecākiem", kur īsumā iztirzāti psicholoģiskie procesi bērna valodas apgūšanā—runāšanā un lasīšanā. Tam seko metodiski norādījumi darbam ar šo ābeci.

Bez šaubām, neviena skola nevarēs bērnu iemācīt pēc veseluma metodes, ja bērns atvērs ābeci tikai vienu reizi pa nedēļu. Ābece jāatveŗ katru dienu, ilgāk vai īsāk ievērojot bērna intereses un uzmanības izturību. Tātad galvenais darbs lasīt mācīšanā piekrīt vecākiem. Tāpēc ļoti vēlams būtu, ka lasīt mācīšanas skolotāju kursus apmeklētu ne tikai skolotāji, bet arī vecāki.

Jānim Grīnbergam aizejot

Daudz ļaužu 20. janvāŗa vakarā bija pulcējušies Rosara bēŗu namā, lai teiktu pēdējās ardievas DV Toronto nodaļas bij. revīzijas komisijas loceklim Jānim Grīnbergam. Viņš bija arī Toronto mednieku un makšķernieku kluba un Latviešu biedrības biedrs. Nelaikis bija dzimis 1908. gada 7. oktobrī Zaubes pagastā, Rīgas apriņķī, kur nodarbojies ar lauksaimniecību. Darbojies vietējā Izglītības biedrībā un aizsargu nodaļā. Kaŗa dienestu veicis Jātnieku pulkā Daugavpilī. Bēgļu gaitās bijis IRO dienestā Bavārijā. 1950. gadā iecelojis Kanadā, apmetoties Jaunskotijā, vēlāk pārcēlies uz Toronto, kur aktīvi iesaistījies vietējās DV nodaļas darbā. Par nopelniem apbalvots ar DV centrālās valdes atzinības rakstu. Pie aizgājēja šķirsta, kas bija klāts ar Latvijas karogu, stāvēja DV nodaļas goda sardze (V. Plūdons, G. Krauja, K. Markitants, O. Ansons, A. Šterns,, A. Krūmiņš). Svētbrīdi vadīja nelaika draudzes mācītājs A. Briedis ērģeļu mūziku spēlēja brīvmākslinieks V. Kviesis. Nelaiki pēdējā gaitā uz Jorkas latviešu kapiem izvadīja māc. A. Briedis, Arī izvadīšanas dievkalpojumā bija DV goda sardze (A. Šterns, V. Zemesarājs, O. Klavenieks, J. Ezergailis, V. Cīrulis, E. Helts). Kaŗsētā atvadu vārdus teica no DV saimes O. Klavenieks, Mednieku un makšķernieku kluba — K. Šverns un draugiem Klīvlandē — turienes DV apvienības priekšnieks V. Zemesarājs. Aizgājējs bija vieninieks. O. K.

† Jānis Grinbergs

SV. KATRĪNAS

● Mednieku un makšķernieku kluba rīkotās žibulēšanas sacensības 11. janvārī Simko ezera Virdžīnijas līcī pulcināja 33 makšķerniekus, ieskaitot 1 dāmu un 3 jauniešus. Tās vadīja makšķernieku sekcijas vadītājs P. Odiņš ar palīgu K. Klintu. Laiks bija vējains un makšķerniekiem nelabvēlīgs, bet rezultāti bija samērā labi. Lomā bija ap 300 asaŗu un viena līdaka. Vislabāk asaŗu guva B. Kapa (28), tad V. Rozentāls (24) un Anna Pastara (23). Uzvarētājiem apbalvojumus izsniegs nākošajā biedru vakarā. Eksternās žibulēšanas sacensībās ar Toronto, Sv. Katrīnu un Hamiltonas klubu makšķerniekiem notiks 1. februārī pl. 7 no rīta Virdžīnijas līcī, Simko ezerā. Tās organizē Hamiltonas klubs. O. K.

Pēkšņi aizsaulē aizsaukts mūsu mīļais

Jānis Grīnbergs

dzimis 1908. gada 1. oktobrī Zaubē,

miris 1976. gada 17. janvārī Toronto.

Gribēju tālā ceļā vēl iet,
Satumsa nakts . . .

Pēc viņa sēro:

N. un E. Grīnbergs, A. Grīnberga ģimene,
V. Vārsbergu ģimene, E. Grīnbergs,
V. Ādlera ģimene, J. Grīnberga ģimene,
māsas bērni Latvijā un ASV.

Mūsu nodaļas vanags

MĀCĪTĀJS

Leo KAMPE

miris 1975. gada decembrī.

Sērās

DV Pertas nodaļas vanadzes un vanagi

Pēkšņi no mums aizsaukts tuvs draugs

Leonids Liepkājs

dzimis 1921. gada 28. janvārī Valkas apr.,

miris 1976. gada 22. janvārī Hamiltonā.

Pēc viņa sēro

Jānis un Pēteris Sirmaņi un Biruta.

Mūsu ilggadējais draudzes padomes loceklis

Jānis Kristaps Bajārs

dzimis 1899. gada 13. maijā Rīgā,

miris 1976. gada 14. janvārī Toronto.

— Kungs, Tavā rokā stāv mans laiks.
Dāvida dz. 31. - 16.

Toronto Austrumu ev. lut. latviešu draudze

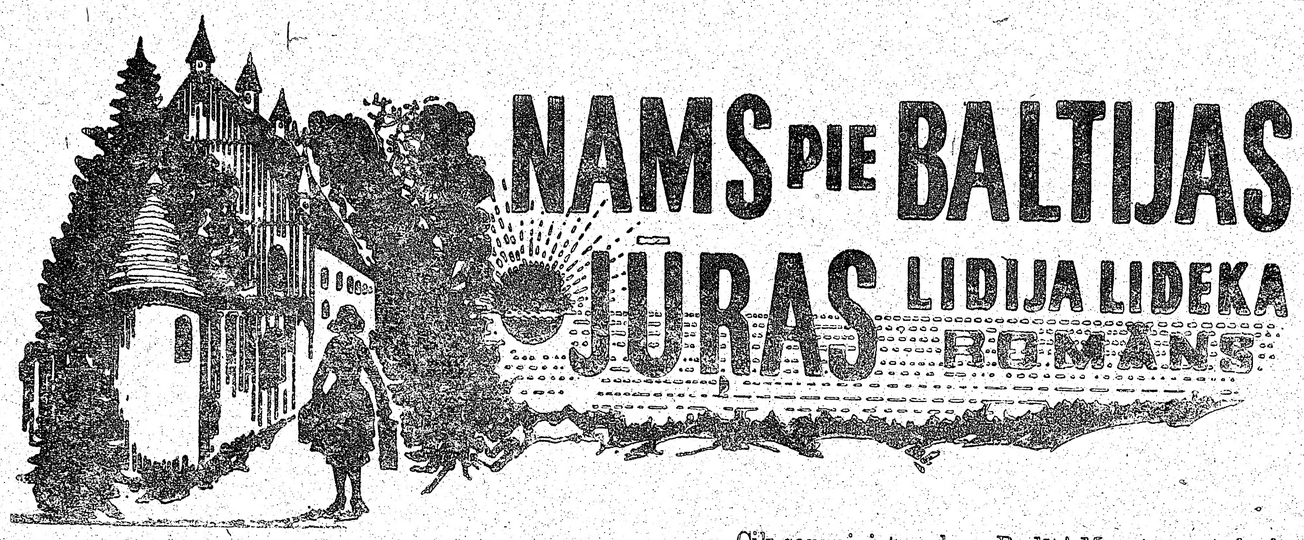

(18. turpinājums)

„Jā, jā. Pārsteigumi dzīvē gadās, un kur nu vēl tagad, kara laikos?"

Pie durvīm klauvē.

„Lūdzu!" aicinu.

Durvis veras. Uz sliekšņa stāv Zvaigznes kundze, smaidu pielūšu seju.

„Esiet sveicinātas! Kļavas kundze, kas nu tā par slimošanu skaistā ziemas laikā, kad sniegs spožumā sacenšas ar sauli?" viņa runā un, pienākusi gultai, sniedz mātei slaidu, labi koptu roku.

Pietuvinu Zvaigznes kundzei krēslu un pati piemetos turpat uz gultas malas.

Mātes un Zvaigznes kundzes sarunu temats vispirms ir dažādas slimības — to cēloņi un sekas. Tad pamazām tas pāriet uz politiku, bēgšanu. Neviens no šiem tematiem mani neinteresē. Cik runas dažkārt var būt vienmuļas un pelēkas, esmu jau savā jaunajā dzīvē pārliecinājusies. —

Jūtos garlaikota, bet pieklājība prasa uzmanīgi klausīties, pa reizei pavērt lūpas un piekrist.

Atvērtā „Kaķu laipa" uz maniem ceļiem aicina, bet grāmatā acis iemest neuzdrīkstos. Klusēju un sevī nosodu nērtos, sastingušos labās audzināšanas likumus.

Pusvienos ienāk Vanda ar pusdienu paplāti mātei. Viņas nedabiski sārtā seja spīd kā taukiem caurausgusi. Ziņkārās, apaļās acis stipri vien izlobītas uz āru.

Zvaigznes kundze ceļas, novēl mātei veselību un rosās uz iešanu. Durvīs viņa vēl apstājas, pagriežas pret mani un īsi jautā:

„Vai nepaiesim vēlāk gar jūrmalu?"

„Labprāt!" jūsmīgi atsaku.

— . —

Pēcpusdienā saulei priekšā aizslīd tumši sniega mākoņi. Drīz vien vizīgās, retās sniega pārslas lido uz zemi.

Ziemas mētelī un botēs ģērbusies, dūraiņiem rokās, pieklaudzinu pie Zvaigžņu durvīm.

Pāris minūtēs Zvaigznes kundze un tāpat Egīls ir nodrošinājušies pret salu.

Pusdienas miers — iesnaudies klusums valda atpūtas namā. Tikai mūsu treji soļi, kaut klusināti, nodim cauri gaiteņiem un trepēm.

„Esmu dzirdējusi, ka prūšu svētākais koks esot liepa, bet Habichtsbergā redzu tikai egļu un priežu adatas. Arī latviešiem liepa ir iemīļota un daudz apdziedāta tautasdziesmās," runā Zvaigznes kundze, kad atpūtas nama greznā priekšas fasāde jau palikusi aiz muguras.

„Mana krusttēva lauku mājās — Vīndedzēs trīsdesmit astoņas liepas rindojās gar gatves malu. Ziedu laikā viņu zaros sanēja bites, un krusttēvs teica: — Liepu tēja tā labākā! —"

„Man garšo liepu medus!" smej Zvaigznes kundze.

„Vīndedzēs netrūka arī liepu medus. Krustmāte bija liela draviniece," stāstu.

„Vai jums daudz atmiņu no Vīndedzēm?"

„Neskaitāmas. Visa mana bērnība saistās ar Vīndedzēm, un visa tā ir viena skaista, nedalāma atmiņa."

„Cik sapņaini tas skan, Rudīt! Man turpretī lauku dzīve pilnīgi sveša. — Piedzimu, uzaugu, gāju skolā un apprecējos pilsētā. Lauku sētu dabūju redzēt tikai ekskursijās. — No bitēm man bail, kaut viņu savākto medu mute kāro!"

Egīls skrien gar jūrmalu, mums tālu priekšā. Brīžiem zēns noliecas un uzlasa krāsainos akmentiņus, ar kuŗiem piebārstīta visa jūras mala. Tad atvēzējas un pāri galvai met zaļi pelēkajos viļņos.

„Sakait, kas lauku sētu liek iemīļot, kas dara to svētu un dārgu? Vai tas ir zemes pirmatnējais spēks? Vai tā ir sēja, augšana, plauja? Tēvu tēvu stādītie vītoli, liepas, ozoli, egles un bērzi? — Vai ir kāda cita, vārdos neizsakāma burvība? — Kas bija Vīndedžu dvēsele, Rudīt?" jautā Zvaigznes kundze un birdina sniegu no kažoka.

„Egles gar dārza ziemeļu malu, mana vecvectēva dēstītas. Vasaras tveicē zem viņu zariem bija vēsi un tīkami. Ziemās es dēvēju viņas par ziemas princesēm. Vizīgu sniegu apsnigušas tās neliecās, bet lepojās pāri puspagastam — milzīgas, varenas. Egles dārza malā un liepas gar gatvi bija Vīndedžu dvēsele."

„Izklausās skaisti. Un es tik maz par to zinu. Pilsētas skolā bērni lasīja Virzas — Straumēnus un jautāja muļķīgus jautājumus, bet skaidrot man nenācās viegli, jo lauku sētas gars man svešs — neesmu to izjutusi, pazinusi," stāsta Zvaigznes kundze.

„Jūs bijāt skolotāja?" izbrīns ieskanas manā balsī.

„Jā. Vai tad es pēc skolotājas neizskatos?" atsmej viņa.

„Nē. Nemaz!"

„Kādu tad jūs, Rudīt, iedomājaties skolotāju? Vai ar brillēm? Vecu meitu? Drusku grūtsirdīgu, drusku nelaimīgu savā dzīvē? Bālu, pazemīgu sievieti, grumbainu, izvagotu vaigu, kas baidās no melniem kaķiem un baltiem zirgiem? — Nu, vai esmu pareizi uzminējusi?!!" iesmejas Zvaigznes kundze gandrīz skaļi.

„Jā, apmēram tādu."

„O, Rudīt, skaties tik, kas jums par uzskatiem un pieredzi. Bet redziet, es esmu bez brillēm, dzīves priecīga, apprecējos, kad man vēl nebija pilni divdesmit, un tomēr esmu skolotāja!"

„Vai jūs, Zvaigznes kundze, apprecējāt savu lielo mīlestību?" nezinu, kas pamudina mani jautāt tik personisku jautājumu. Liekas, tā ir mana meitenes ziņkāre. — Līksmā Zvaigznes kundze un viņas ārēji ledaini vēsais vīrs kaut kā manā prātā īsti nesaderas kopā. Varbūt esmu muļķe spriest par lietām, no kuŗām man nav ne mazākās pieredzes.

„Hm, kā to lai saku? Toreiz... pirms vairāk nekā desmit gadiem, domāju, ka precos aiz spīts tā sauktajai „lielajai" mīlestībai. Tagad sen tā vairs nedomāju. Man ir labs vīrs, brīnišķīgs dēls un ģimenes dzīve bez rūgtuma. Esmu laimīga."

„Kur palika tas, ko jūs mīlējāt?"

„Desmit gadus neesmu viņu satikusi. Tas ir gaŗš sprīdis cilvēka dzīvē. Kur — kādā malā viņš šodien, nezinu. Varbūt kļuvis kāds direktors vai veikalnieks. — Nedomāju, ka viņš būtu kļuvis karavīrs. Viņš mēdza izlocīties visās dzīves situācijās. Toreiz, ģimnazista gados, sapņoja par aktieŗa karjēru — gribēja būt jaunais Smilģis... tēlot Dailes teātrī. — Bet ievērojams aktieris laikam nav kļuvis, citādi par viņu būtu dzirdēts," un it kā aizmaldījušos skatu Zvaigznes kundze kavējas jūras līgā.

(Turpinājums sekos)

Labas ziņas

Lētākā sūtīšana kā jebkad!!!

Intertrade Express sūtīšana ir lētāka kā jebkur citur. Sūtot caur mums jūsu piederīgie saņem labāko dāvanu — SPECIĀLOS RUBĻU CERTIFICATUS

Vispirms jums to teica

INTERTRADE EXPRESS CORP.

— to apstiprina arī jūsu piederīgie.

Par tiem jūsu piederīgie var iegādāties visu, ko vēlas, par daļu no parastās vērtības, tas ir apm. tā, ka jūs būtu iegājuši veikalā ar $100 un nopirkuši mantas $200 vai $300 vērtībā, vai pat vairāk. Speciālos rubļu certifikātus var arī ļoti izdevīgi apmainīt pret parastajiem rubļiem.

Pilnīga garantija, ātra piegāde — 3 nedēļu laikā.

Speciālā rubļa vērtība ir $2.45

Pieprasait mūsu ilustrētos katalogus.

PASŪTINAIT TAGAD tiešai caur INTERTRADE EXPRESS CORP. 125 East 23rd. Street, Fifth floor NEW YORK, N.Y. 10010, tālr. 982-1530

Ļoti svarīgi — Automobiļi Ātra piegāde

Izvēlaties no šiem jaunajiem modeļiem:

	Cenas US $
Zhiguli Vaz 2101 Jaunais, uzlabotais (Export Model)	$3442.00
Zhiguli Vaz 2103	$3947.00
Zhiguli Vaz 2102 Station Wagon (Export Model)	$3795.00
Moskvitch 412 IE	$3492.00
Moskvitch 427 IE Station Wagon Jaunais, uzlabotais	$3909.00
Zaporozhets ZAZ 968 AE	$2505.00

Pieprasait mūsu speciālo illustrēto apkārtrakstu ar automašīnu attēliem. Pieņemam pasūtinājumus arī DZĪVOKĻIEM. PĀRSŪTĀM LIETOTAS DRĒBES.

Iebraucēji no USSR, pieprasait speciālo informāciju! Mums ir 26 gadu pieredze šais darījumos un mums ir tūkstošiem apmierinātu klientu.

Speciālie rubļu certifikāti ir labākā dāvana

Intertrade Express Corp., 125 East 23rd. Street, New York, N. Y. 10010, kas speciālizējusies jau 25 gadus dāvanu sūtīšanā uz Pad. Savienību, ziņo, ka speciālie rubļu certifikāti ir labākā dāvana piederīgiem Latvijā.

Speciālie rubļi ir četrreiz vērtīgāki par parastiem, tāpēc tie ir izdevīgāki. Saņēmēji ar tiem var iegādāties visu speciālajos Vneshposyltorg ārzemju valūtas veikalos par apm. ¼ no mantu vērtības parastos rubļos, vai pat lētāk.

Speciālos rubļu Certifikātus var izdevīgi apmainīt arī parastajos rubļos par dārgāku likmi. Mēs varam jums ieteikt sazināties ar INTERTRADE EXPRESS CORP. 125 East 23rd. Street, 5th Floor, New York, N. Y., 10010, tālr. 982-1530 un pieprasīt bezmaksas illustrēto katalogu.

RELIĢISKĀ DZĪVE

Prāvests Ringolds Mužiks

Pasaules baznīcu apv. ģenerālsapulce

(3. turpinājums)

Nairobijā 2. decembrī

Vai jūs kādreiz esat piedzīvojuši, ka domas pārnesas? Tas parasti notiek ar cilvēkiem, kuŗi viens otram garīgi tuvi. Es šodien to piedzīvoju pavisam savādā veidā. Kaut arī te ir ārkārtīgi daudz ko darīt, jo visu dienu notiek sanāksmes, referāti, diskusijas un dažāda veida tikšanās, man piepeši radās doma, ka būtu jāsakārto visi pieejamie materiāli par Aizputes baptistu mācītāju Jāni Šmitu. Ja man kāds būtu prasījis, kāpēc es to daru, es to nespētu izskaidrot. Tā es to izdarīju un pavairoju šo dokumentu kādas 50 kopijas. Kāpēc tik daudz? Te jau tā papīri aug kaudzēm, ka katru dienu tie ir jārevidē, lai nerastos lieka bagāža un nebūtu jāpiemaksā par tās virssvaru. Kāpēc sagatavot šo 6 lappušu dokumentu tik lielā skaitā, ja neviens cits tā nav līdz šim vēl sagatavots? — To es vienkārši nespētu atbildēt.

Savādi bija arī nakti: es bieži vien domāju par šo nelaimīgo cilvēku, kas, spītējot visam tam postam, kas ir ap viņu, drosmīgi cīnās par savām cilvēka tiesībām, aizstāvot arī vēl citus un ar lielu spēku liecina savu ticību, ja ne vairs savas draudzes priekšā dievnamā, tad ar savu dzīvi. Arī sapņos es redzēju viņu, lai gan īstenībā es nemaz nezinu, kāds viņš izskatās. Nakts bija diezgan karsta, un tāpēc es visu to liku uz nepierastā klimata un lielās darba slodzes lēses. Tā sākās atkal jauna diena, ar spožu sauli, jo vasara nāk aizvien tuvāk. Visi krūmi un koki ir krāšņos ziedos, hibiskus krūmi te ir visdažādākās krāsās.

Piepeši pie manis pienāk amerikāņu nedēļas žurnāla Time pārstāvis un saka: „Jūsu archibīskapu taču sauc Lasis?" — Atbildu: „Lūsis gan." — „Viņam ir telegramma." — „Pateicos par uzmanību un draudzību!" Aizsteidzos, lai telegrammu saņemtu.

Kad abi ar archibīskapu telegrammu atveram, izrādās, ka tā ir piecās daļās vai lappusēs un ka to parakstījis mācītājs Jānis Šmits. Došu tās pilnu tekstu, lai jums ikvienam būtu ieskats par šī cilvēka drosmi un ticības spēku:

„Archibīskapam Arnoldam Lūsim, Nairobi, Kenja, nodošanai Pasaules baznīcu apvienības pilnsapulcei. Speciālo apstākļu dēļ nespēju iesniegt šo lūgumu pilnos apmēros, tomēr nespēju klusēt. Lūdzu Jūs dekarēt jūsu solidāritāti ar padomju kristiešiem, kas cīnās, lai dotu saviem ļaudīm Kristus evanģeliju. Lūdzu iestājieties par kristiešiem, kuŗi cieš ieslodzījumā tāpēc ka tie ir apliecinājuši savu ticību. Cīnaities par vairāk nekā 100 evanģelisko baptistu un to sekretāra Georgija brīvību. Pavisam šo apcietināto kristiešu soda laiks ir 426 gadi ieslodzījumā, 146 gadi pārmācības nometnēs un bez tam 69 gadi izsūtījumā. Man ir jārūpējas par 490 cilvēkiem, vairums bērnu. Lūdzu palīdziet man arī. Kopš 1974. gada marta man ir aizliegts sludināt Dieva vārdu, lai gan es esmu ordinēts baptistu mācītājs. Es tieku vajāts tāpēc, ka es atļāvu mazgadīgiem piedalīties dievkalpojumos. Lai es varētu turpināt savu garīgo darbību citā zemē, es pieprasīju izceļošanu ar savu ģimeni, kuŗā ir 11 bērni, kas man ir deviņas reizes noraidīta, atņemot man manas juridiskās tiesības. Es ceru, ka šis mans lūgums būs pilnīgā saskaņā ar šīs sanāksmes galveno tematu un garu. Jūsu līdzstrādnieks Jēzū Kristū Jānis Šmits, Aizputē, Latvijā."

Par mācītāju Jāni Šmitu ir jau daudz rakstīts latviešu trimdas presē, bet lai šai sakarībā vēlreiz atceramies galveno: viņa grūtības sākās 1974. gada septembrī, kad Latvijas baptistu vadītājs Latvijā bīskaps Pēteris Egle (vienīgais baptistu bīskaps visā pasaulē) tika izsaukts uz Maskavu, lai tas sodītu mācītāju Šmitu, kas bija aizlūdzis savos dievkalpojumos par vajātiem kristiešiem Padomijā un savos dievkalpojumos ļāvis piedalīties bērniem. Bīskaps Egle atteicās to darīt. Tad Latvijas baptistu konferencē kulta ministrijas pārstāvis pavēlēja, lai tā izslēdz mācītāju Šmitu no baptistu bīskapa padomes. Konference ne tikai atteicās to darīt, bet ievēlēja mācītāju Šmitu tajā par jaunu! Tad kulta ministrija atņēma mācītājam Šmitam tiesības darboties par mācītāju, bet to neievēroja ne mācītājs, nedz Aizputes draudze. Sākās jaunas vajāšanas, šoreiz pat bīskapam Eglem draudot ar atlaišanu, kā arī Aizputes draudzes slēgšanu. Tas viss piespieda mācītāju Šmitu tomēr atteikties no darbības un viņš pieprasīja izceļošanu uz Rietumvāciju, kas viņam visu laiku atkārtoti ir noraidīts. Viņš rakstījis arī Kosīginam.

Tagad šis izmisuma sauciens! Kas mums būtu jādara, lai vērstu šīs sanāksmes ievērību ne tikai mācītāja Šmita lietā, bet arī visu citu, kas vajāti savas ticības dēļ? Tūlīt tika sagatavots iesniegums ģenerālsekretāram P. Poteram, un tikko tas bija iesniegts, tika informēta prese. Te bija derīgi iegūtie kontakti un nodibinātās draudzības.

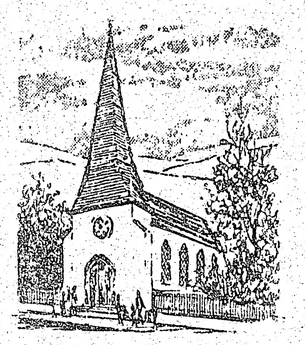

BAZNICU ZIŅAS

TORONTO

Māc. I. Gaide, 12 Worthington Cresc., Toronto 21, Ont., tālr. 766-5525. Sv. Jāņa draudze, tālr. 421-3327, 200 Balmoral Ave.

Mācītājs sastopams baznīcas kancelejā otrdienās no pl. 6.30—9 vak., trešdienās un ceturtdienās no pl. 9.30—12 dienā. Piektdienās no pl. 6.30—8 vak. Pārējās dienās pēc iepriekšējas norunas.

1. februārī dievkalpojums 4. svētdienā pēc Zvaigznes dienas.

Māc. J. Cālītis. Sv. Andreja draudze, tālr. 924-1563, Carlton St. un Jarvis St. krustojumā, Toronto. Mājā 8 Rolland Road, Toronto, Ont. M4G 1V5. Tālr. 482-5743. Māc. A. Cops, 84 John Street, Weston, Tālr. 249-6593.

Draudzes mācītāju var satikt birojā trešdienās no pl. 10—12 dienā un no pl. 6—8 vak., piektdienās no pl. 6—8 vak.; arī citā laikā, iepriekš piesakoties.

Sākot ar 28. oktobri, katru otrdienas vakaru pl. 7 — iesvētes stunda.

1. februārī pl. 3 pēcp. dievkalpojums.

8. februārī pl. 11 no rīta dievkalpojums. Draudzes pēcpusdiena — Kafijas galds un Irmas Grebzdes priekšlasījums: „Liecība par dziedināšanu ar Dieva žēlastību".

15. februārī pl. 3 pēcp. dievkalpojums.

22. februārī pl. 11 no rīta dievkalpojums.

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16, tel. 757-2739. Toronto Austrumu ev. lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnabas baznīcā, 361 Danforth Avenue.

1. februārī pl. 1. pēcp. dievkalpojums un svētdienas skola.

8. februārī pl. 1 pēcp. dievkalpojums un svētdienas skola.

15. februārī pl. 1 pēcp. dievkalpojums un svētdienas skola.

22. februārī pl. 1.30 pēcp. dievkalpojums Grace United baznīcā **Bramptonā.**

29. februārī pl. 1 pēcp. dievkalpojums un svētdienas skola. Pēc dievkalpojuma draudzes pilnsapulce baznīcas apakšējā zālē.

Māc. R. Ekšteins, 487 Brookdale Avenue, tālr. 782-8570. Baptistu draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 4 pēcp. — Bībeles studijas trešdienās pl. 8 vakarā Walmer Road baptistu dievnamā.

Māc. prāv. Dr. B. Kokins, 100 Sunnyside Avenue, tālr. 533-9456. Toronto katoļu vienības dievkalpojumi notiek Kristus Augšāmcelšanās (lietuviešu) baznīcā, 1021 College Str. Dievkalpojumi katra mēneša otrā svētdienā pl. 1 dienā.

HAMILTONA

Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudze, 18 Victoria Avenue South.

MONTREALA

Prāv. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal H4B 2G6 P.Q. Tel. 489-3224. Montrealas latviešu ev. lut. Trisvienības draudze, Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcil Ave.

1. februārī pl. 1.30 dievkalpojums.

8. februārī pl. 1.30 dievkalpojums.

OTAVA

Māc. E. Lange, 364 Pleasant Pk. Rd., tel. 733-3906, Otavas latv. ev.-lut Miera draudze Sv. Pētera lut. baznīcā, 400 Sparks ielā.

Latviešu misijas radio raidījums

„BRĪTIŅŠ AR DIEVU"

Nepārtraukti 20. gadagājumā

Katru svētdienas rītu no pl. 9 — 9.30

Vilnis 1270 AM.

No Niagara WHLD raidītāja

Vadītājs A. Laksmanis, 106 Dorset Rd. Scarborough, Ont.. Tālr. 261-4218.

PRIEKA VĒSTS

Kristīgs latviešu radio raidījums katru svētdienu pl. 2.45 pēcp. no Niagara WHLD raidītāja

Vilnis 1270 AM

Vadītājs Dāvids Mikelsons 60 Stevenson Rd., Rexdale, Ont., tālrunis 749-0832

KLAUSAITIES GARĪGOS RAIDĪJUMOS —

107.7 un TV 29. staciju pl. 11.30 no rīta.

Tuvāka informācija,

700 CLUB, CBN FM radio tel. 889-3126.

Aizgājis mūžīgā mierā

Viktors Grīnfelds

dzimis 1915. gada 19. jūnijā Latvijā,

miris 1976. gada 17. janvārī Toronto

Jēzus pieņem grēcniekus,
Slimus, vārgus, atstumtus,
Svešā zemē, svešās smiltīs
Atpūsties tev lēmis Dievs.

Par viņu sēro

sieva ar meitu, māsa ar vīru un brālēns ar sievu

DV Toronto nodaļas biedrs

Jānis Grīnbergs

miris 1976. gada 17. janvārī Toronto.

Daugavas Vanagu Kanadā bēru fonds

Jānis Ozoliņš iedalīts Kanadas jaunatnes volejbola izlasē

Jau pirms gadiem YMCA, ar latviešiem pamatsastāvā, bija Kanadas meistars. Tagad arī Toronto latviešu YMCAi izveidojusies spēcīga vienība, kas kanadiešu sacīkstēs startē no Eastview YMCA. Tās sastāvā ir daudz jaunās audzes volejbolistu ar teicamām sekmēm. Šinī vienībā, blakus veterānim Jānim Vilmanim, spēlē jaunatnes spēlētāji Māris Kārkliņš un Jānis Ozoliņš, kas šoziem reprezentēja Ontario izlasi ziemas spēlēs jaunatnes volejbolā.

Kanadas laikraksti nesen ziņoja, ka Jānis Ozoliņš iedalīts Kanadas jaunatnes volejbola izlasē, sniedzot arī garāku aprakstu par jauno sportistu un ievietojot viņa foto. Laikraksti atzīmējuši, ka J. Ozoliņš slcis spēlēt volejbolu pie latviešiem. Viņš pašreiz ir labākais latviešu YMCA jaunatnes izlases basketbolists un arī volejbolists un sakarā ar iedalīšanu izlasē pakļauts obligātiem izlases vienības treniņiem.

Jānis Ozoliņš

Nesen notika augstākās līgas volejbola turnīrs Hamiltonā, kurā atļāva piedalīties Kanadas jaunatnes izlasei. Turnīrā varēja piedalīties tikai vienības, ne zemākas par otro vietu savā līgā. 15 vienību vidū bija vienības no dažādām Kanadas provincēm, kā arī vairākas amerikāņu vienības. Jaunatnes izlase guva labas sekmes, jo pazaudēja ceturtdalfinālā tikai trijos setos un trešajā setā zaudēja ar 13:15.

Jānis Ozoliņš arī aicināts piedalīties jaunatnes basketbola izlases pārbaudē, bet šo izdevību viņš šoreiz palaidis garām.

Ž. Z.

Uz DV dienām Anglijā dosies arī sportisti.

DVF sporta darbinieki Anglijā bija pulcējušies Notinghamas nodaļas namā, lai pārrunātu 3. DV globālo dienu sporta sacensību programmu un tehnisko izkārtojumu. Sanāksmi atklāja DVF kultūras un sporta daļas vadītājs A. Freimanis, apsveicot kuplo sporta darbinieku saimi, sveicinot arī no DVF valdes priekšsēža L. Rumbas, un norādīja, ka DV saimei Anglijā uzticēts liels pienākums — sarīkot 3. DV globālās dienas, kad organizācija atskatās arī uz 30 darbības gadiem 12 valstīs, vienojot 10.000 organizētus biedrus. Runātājs aicināja iekārtot savus šīs vasaras atvaļinājumus tā, lai varētu piedalīties plašajās DV dienās Anglijā un tur palikt visu nedēļu, it sevišķi aizjūras ciemiņus. Brīvo laiku varētu arī izmantot Londonas ievērojamāko vietu apskatei kopējos izbraukumos.

Sporta sacensības paredzēts izkārtot novusā, galda tenisā, šautriņu mešanā, šacha spēlēs, šaušanā ar mazkalibra šauteni un pistoli, kā arī volejbolā. Pēdējais pieteikšanās datums sacensībām 30. aprīlis, rakstīt: A. Freimanis, 5, Blake Ave, Wheatley, Doncaster, South-Yorks DN2 4EA, England, tālrunis 0302-49735.

Pieteikumā minēt, kādās disciplīnās piedalīsies. Sacensības galvenokārt notiks Londonā, un fināli paredzēti sestdien, 28. augustā. Technisku iemeslu dēļ šaušanas sacensības notiks Česterfildā, tās uzņēmies izkārtot E. Krauze.

Nākošā sporta darbinieku sanāksme sestdien, 24. jūlijā, DVF Notinghamas nodaļas namā.

Strēlnieks

Pirmie kursi šaušanas sportā.

DV Toronto nodaļas 25 g. pastāvēšanas laikā nodaļas sporta daļas šaušanas sekcija pirmo reizi bija rīkojusi apmācības šaušanas sportā, lai tā dalībnieki iegūtu technisko gatavību šaušanā. Kurss notika 18. janvārī DV Toronto nodaļas namā. Technisko un teorētisko apmācību vadīja nodaļas šaušanas sporta instruktori A. Rūdolfs, P. Grauds un O. Grauds. Kursā piedalījās 7 zēni vecumā no 15 līdz 18 gadiem, 5 dalībnieki zem 30 gadiem, bet pārējie ar sirmām galvām, kopskaitā 19 dalībnieku, to vidū arī viena dāma. DV nama zālē bija izstādīti vairāki desmiti dažāda paraugа izcīnīto balvu un 16 dažāda veida sporta ieroču, no kuriem dažam cena pārsniedza vienu tūkstoti dolāru. Katram dalībniekam bija iespējams praktiski iepazīties ar dažādiem šaušanas sporta veidiem. Visi trīs DV nodaļas instruktori ir ar valsts diplomiem un apmāca arī vietējo klubu šāvējus. Par siltu kafiju bija rūpējušās nodaļas vanadzes M. Grauda un H. Rūdolfa, palīgā nākot arī Laurai Rūdolfai. Nodaļas un DV KV sporta daļas vadītājs J. Treijs beigās pateicās vanadzēm par uzņemšanu, instruktoriem un visiem kursa apmeklētājiem, mudinot jauniešus sporta nodarbībām un norādot uz iespējām un atbalstu, ko tie gūst no DV organizācijas Kanadā. Runātājs aicināja šādus kursus rīkot arī turpmāk — jauniešiem un citiem šī sporta interesentiem.

J. T.

Latviešu nama Toronto akcionāru ievērībai!

Lai sakārtotu akcionāru sarakstu pēc pašreizējiem datiem, ir nepieciešama informācija par maiņām līdzšinējā kartotekā.

Akcionāri, kas esat mainījuši dzīves vietu, uzvārdu, izceļojuši vai arī mirušo akcionāru mantinieki, lūdzu sazinieties ar:

a/s Latviešu nama Toronto valdes sekretāru
Ēriku Nāgeli
27 Alma Drive, Weston, Ont. M9P 1T4
Tel. 247-4105.

PĀRDODAMA, apstākļu dēļ — labi ejošu koku apstrādāšanas darbnīca jaunā ēkā un iekārta ar visām mašīnām. Turpat pārdodami dažādi koku materiāli un finieris.

1072 Dupont ielā, tel. 533-6542, līdz pl. 6 vak.

JAUNAS GRĀMATAS

Kaldeja Aruma pasaka
PASTARĪTIS $3.75

Varonīga zēna piedzīvojumi, glābjot princesi un karaļvalsti. Tautas pasaku motīvi, humors. Patiks visām paaudzēm. J. Balka ilustr. Dzilna, 1976.

E. G. Uaites
AUDZINĀŠANA $7.50

Dzīves problēmas reliģiski ētiskā skatījumā. Ieteicama ikvienai ģimenei, skolai, draudzei un katram personīgi. Glīti iesieta. LBS, 1975.

Dabūjamas grāmatnīcās vai: A. Balka, 6065 N. Westnedde Ave. Kalamazoo, MI 49001 USA.

„Puf. Puf. Tu esi beigts."

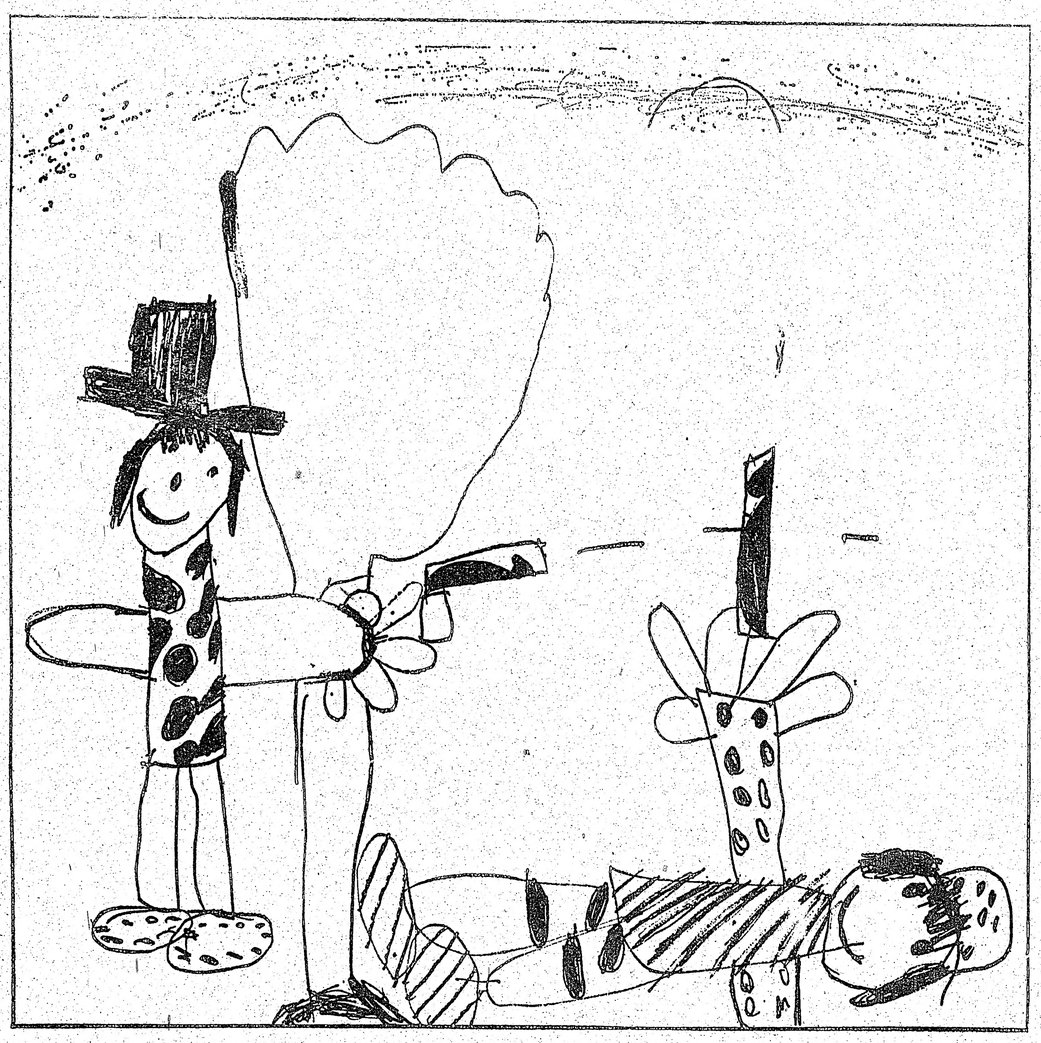

The Royal Commission on Violence in the Communications Industry,
151 Bloor Street West, Room 810,
Toronto, Ontario M5S 2V5,
965-4593.

Commissioners:
The Hon. Judy LaMarsh, His Honour Judge L. A. Beaulieu, Scott Young.

Mēdz teikt, ka brutālitātes attēlošana liek mums un mūsu bērniem reaģēt pret pasauli brutālā veidā.

Ja tas ir patiesība, mēs esam briesmās. Kanadā tas ir ļoti maz pētīts, bet nekad visas apkārtnes iespaidi. Karaliskā vardarbības komisija mēģina atrast atbildi.

Ko nozīmē brutālitāte? Vai tā atspoguļo īsteno dzīvi? Vai varbūt tā pati var radīt citu, rupjāku pasauli, kurā mums visiem jādzīvo?

Ko komisija dara? Mēs iztirzājam pašreizējos pētījumus. Mēs organizējam publiskas pārrunas, kurās ikviens var piedalīties. Un mēs visām valdības iestādēm ieteiksim attiecīgu rīcību, tāpat arī komūnikācijas līdzekļiem un sabiedrībai.

Ko mēs varam darīt? Mums jāsāk domāt par iespaidu, kādu brutālitātes notēlojums atstāj uz mūsu dzīvi — labu vai sliktu. Uz mūsu ģimeni. Un tas ietver vardarbības notēlojumu radio, televīzijā, komiku grāmatās, laikrakstos, populārā mūzikā, filmās, grāmatās — pat roka koncertos.

Pastāstiet mums, ko jūs domājat. Atsūtiet mums savus ierosinājumus. Nāciet uz publiskām pārrunām. Un kad pienāk reize izdarīt ieteikumus, būs lietas, ko jūs varat darīt pats savā mājā, savā tuvākā apkārtnē, pats ar saviem bērniem.

Mums visiem ir svarīgi zināt vairāk par brutālitātes notēlojumu un kā tas mūs ietekmē. Mēs to darīsim ar jūsu palīdzību.

Karaliskā vardarbības tēlošanas komisija notur publiskas pārrunas:

(Lūdzu ievērojiet vietas maiņas)

TORONTO:

Febr. 9, 1.30 — 5.30 pēcp. The ROM Theatre
Febr. 10. 1.30 — 5.30 pēcp. The Royal Ontario Museum
Febr. 11. 1.30 — 4.30 pēcp. 100 Queen's Park
Febr. 12. 1.30 — 5.30 pēcp. Avenue Road at Bloor
Febr. 13. 1.30 — 5.30

Lūdzu sekojiet laikrakstu ziņojumiem par papildus publiskām pārrunām savā rajonā.

Ontario

Dzīvokļu īres pārbaude

Svarīgas datumu maiņas

Galvenie īres pārbaudes termiņi SAIMNIEKIEM un ĪRNIEKIEM ir pagarināti, sākot ar 1976. g. 16. janvāri.

- Īres līgumi, kas stājušies spēkā vai nu tieši vai pēc 1975. g. 30. jūlija un līdz 1975. g. 31. decembrim, ieskaitot. ĪRNIEKIEM, kas vēlas apstrīdēt 8 proc. pielikumu par to laiku, jāiesniedz lūgumraksts uz speciālas veidlapas līdz 1976. g. 29. februārim. (ieskaitot)
- Īres līgumi, kas stājušies spēkā vai nu tieši vai pēc 1975. g. 30. jūlija un līdz 1975. g. 31. decembrim, ieskaitot, SAIMNIEKIEM, kas vēlas prasīt vairāk nekā 8 proc. par īri, kas prasīta iepriekšējā pilnā mēnesī pirms 1975. g. 1. augusta, par iepriekš minēto periodu, jāiesniedz lūgumraksts uz speciālas veidlapas līdz 1976. g. 29. februārim (ieskaitot).
- Ja SAIMNIEKS un ĪRNIEKS nevienojas par 8 proc. īres pielikumu un neiesniedz lūgumu īres pārbaudei par šo periodu, īrnieks ir tiesīgs uz atmaksu par daļu, kas pārsniedz 8 proc., sākot ar 1976. g. 29. februāri.
- Augstākā īre, ko saimnieki var prasīt pēc 1976. g. 1. janvāŗa, par visiem īres līgumiem, kas stājušies spēkā 1975. g. 30. jūlijā vai pēc tam, ir 8 proc. no īres, kas tika ņemta par pilnu mēnesi pirms 1975. g. 1. augusta. SAIMNIEKS, kas prasa vairāk nekā augšā minēto, pārkāpj īres pārbaudes likumu un tas var tikt sodīts disciplināri līdz 2000 dol.
- Attiecībā uz īres līgumiem, kas stājās spēkā periodā no 1975. g. 30. jūl. līdz 1976. g. 30. apr., SAIMNIEKIEM, kas vēlas prasīt vairāk par 8 procentiem par ikvienu periodu pēc 1976. g. 1. janvāŗa, jāiesniedz lūgums uz īpašām vedlapām līdz 1976. g. 29. februārim.
- Attiecībā uz īres līgumiem, kas stājas spēkā 1976. g. 1. februārī vai pēc tam, ĪRNIEKIEM, kas vēlas apstrīdēt ikvienu īres pielikumu, jāiesniedz lūgumraksts uz īpašām veidlapām, līdz 1976. g. 29. februārim vai 60 dienas pēc paziņojuma saņemšanas par īres paaugstināšanu, kuŗš ir pēdējais.

ĪRES PĀRBAUDES VEIDLAPAS

- Līdz laikam, kamēr īres pārbaudes biroji tiek atvērti, ĪRNIEKI un SAIMNIEKI var saņemt veidlapas šādās ministrijās:
- *Izpildītās veidlapas NOSŪTĀMAS Īres pārbaudes komisijai, uzdodot attiecīgās ministrijas pastkastes numuru tanī pašvaldībā, kuŗā dzīvesvieta atrodas.*

RENT REVIEW REGIONS

METRO TORONTO

City of Toronto	Ontario Rent Review Box 5370 Postal Station A Toronto M5W 1N6
Etobicoke	Ontario Rent Review Box 511 Postal Station Etobicoke M9C 4V5
East York	Ontario Rent Review Box 1013 Postal Station O East York M4A 2N4
North York	Ontario Rent Review Box 234 Postal Station A Willowdale M2N 5S8
Scarborough	Ontario Rent Review Box 940 Postal Station A Scarborough M1K 5E4
York	Ontario Rent Review Box 23 Postal Station A Weston M9N 3M8

CENTRAL-EAST

Barrie, for the County of Simcoe and the District Municipality of Muskoka	Ontario Rent Review Box 985 Barrie L4M 5E1
Mississauga, for the Regional Municipality of Peel	Ontario Rent Review Box 126 Postal Station A Mississauga L5A 2Z7
Oshawa, for the Regional Municipality of Durham	Ontario Rent Review Box 618 Oshawa L1H 7R2
Peterborough, for the Counties of Peterborough, Northumberland, Victoria, and Haliburton	Ontario Rent Review Box 1586 Peterborough K9J 7S2
Richmond Hill, for the Regional Municipality of York	Ontario Rent Review Box 391 Richmond Hill L4C 4Y8

CENTRAL-WEST

Hamilton, for the Regional Municipalities of Hamilton-Wentworth, Halton, Haldimand-Norfolk, and the County of Brant	Ontario Rent Review Box 2006 Hamilton L8N 3R5
Kitchener, for the Regional Municipality of Waterloo and the Counties of Wellington and Dufferin	Ontario Rent Review Box 2048 Main Terminal Kitchener N2G 4J3
St. Catharines, for the Regional Municipality of Niagara	Ontario Rent Review Box 3027 St. Catharines L2R 7E3

SOUTH-WESTERN

London, for the Counties of Middlesex, Oxford, Elgin, Lambton, Perth and Huron	Ontario Rent Review Box 5101 London N6A 4L6
Owen Sound, for the Counties of Grey and Bruce	Ontario Rent Review Box 625 Owen Sound N4K 5R4
Windsor, for the Counties of Essex and Kent	Ontario Rent Review Box 1605 Windsor N9A 6F2

EASTERN

Belleville, for the Counties of Hastings and Prince Edward	Ontario Rent Review Box 4300 Belleville K8N 5H9
Cornwall, for the Counties of Stormont, Dundas & Glengarry, and Prescott & Russell	Ontario Rent Review Box 607 Cornwall K6H 6G2
Kingston, for the Counties of Frontenac, Lennox & Addington, Leeds & Grenville, and that portion of Lanark County lying *west* of Highway 29, *excluding* the towns of Carleton Place (see Ottawa) and Smiths Falls (see Ottawa)	Ontario Rent Review Box 5500 Kingston K7L 5G4
Ottawa, for the Regional Municipality of Ottawa-Carleton *plus* that portion of Lanark County lying *east* of Highway 29, *including* the towns of Carleton Place and Smiths Falls	Ontario Rent Review Box 9800 Ottawa K1G 3Y2
Pembroke, for the County of Renfrew	Ontario Rent Review Box 1010 Pembroke K8A 7T3

NORTH-EASTERN

North Bay, for the Districts of Nipissing and Parry Sound	Ontario Rent Review Box 884 North Bay P1B 8K1
Sault Ste. Marie, for the District of Algoma	Ontario Rent Review Box 627 Sault Ste. Marie P6A 5N2
Sudbury, for the Regional Municipality of Sudbury and Districts of Sudbury and Manitoulin	Ontario Rent Review Box 1059 Sudbury P3E 4S6
Timmins, for the Districts of Cochrane and Timiskaming	Ontario Rent Review Box 1130 Timmins P4N 7H9

NORTH-WESTERN

Kenora, for the Districts of Kenora and Rainy River	Ontario Rent Review Box 2440 Kenora P9N 3X8
Thunder Bay, for the District of Thunder Bay	Ontario Rent Review Box 5000 Postal Station F Thunder Bay P7C 5G8

Īres pārbaudes biroju novietojums un tālrunu numuri tiks tuvākā laikā paziņoti.

Ja vēlaties tuvāku informāciju lūdzu rakstiet:
Rent Review, Box 580, Postal Station F, Toronto M4Y 2L8.
Vai ja jūs dzīvojat Lieltoronto rajonā, zvaniet 923-1199.

Province of Ontario

VISJAUNĀKĀS GRĀMATAS

A. Plaudis — Kaina bērni, rom.	$9.50
H. Vītols — Marta pali, esejas par V. Purvīti	$17.00
M. Čuibe — Torņu un drupu bezdelīgas	$8.50
K. Ieviņš — Medulājs, rom. 3. daļās	$12.00
H. Biezais — Ne ikkatrs, kas uz mani saka...	$12.00
J. Klīdzējs — Prezidents un Latvijas paaudze	$9.60
Ž. Unāms — Es viņu pazīstu, biogr. vārdn.	$12.75
Ž. Unāms — Zem Barbarosas šķēpa	$8.25
Al. Barons — Mana sieva, mans dēls? rom.	$8.00
A. Dziļums — Gaidi mani', rom.	$8.00
Z. Liepa — Zvaigžņu gaisma — sniega gaisma, dz.	$5.00
E. Aistars — Adatas ēnā, rom.	$8.00
Z. Mauriņa — Dzintargraudi, mīlest. st. un pārd.	$7.00
E. G. Uait — Audzināšana	$7.50
A. Baumanis — Grāfa kunga sūtnis, rom. I-II-II	$18.00
" — Saderinātie, rom. I-II	$12.00
" — Hernhūtieši, rom. I-II-III	$18.00
I. Petersons — Mežu vilki, part. cīņas	$8.50
A. Michelsons — Aklais Valentīns, rom.	$7.00
J. Širmanis — Roze un dadzīši, stāsti	$5.50
V. Toma — Pēc uguns, dzej.	$5.00
Arn. Rasa — Gaismas stars tumsā, apceres	$6.25
Vold. Richters — Vakardiena, atmiņu tēlojumi	$7.50
Māc. K. Briedis — Dieva Valstība ir Jūsu vidū	$7.00
P. Klāns — Kadet, uguni! atmiņas	$11.00
Dž. Makfersona — Osians, skotu eps.	$7.50
Edg. Dunsdorfs — The Baltic Dilemma	$12.50
A. Solžeņicins — Gulaga II daļa	$ 14.00
I. Barušs — Koka kaijas, dzej	$ 3.00
S. Steiners — Kaķu kāzas, latv. t. dz. virkne	$ 1.50
J. Jaunsudrabiņš — Piemini Latviju	$ 2.50
Andr. Eglītis, Velta Sniķere — No such place lasts summerlong, dzej. angļu valodā	$3.00
Art. Landsmanis — Pastāvēt vai iznīkt, Baltijas tautu destrukcija	$5.00
A. Balka — Varvīksnēm skanot, dzej.	$5.50
T. Zeltiņš — Nu ir tā stunda, rom.	$7.00
Dž. Barrons — KGB padomju aģenti	$9.00
J. Zariņš — Skaistais ģimnazijas laiks	$8.75
J. Babris — Draudzība uz spārna	$4.75
J. Babris — Friendship on the wing	$5.95
K. Ieviņš — Mežābeles koka kastīte, stāsti	$8.60
Sakārt. L. Valtere — Rokdarbu rokas grāmata	$20.00

DABŪJAMAS

DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ

491 College St., Toronto, Ont. M6G 1A5,

Tālr. 921-7121

Pasta sūtījumiem jāpieskaita 10% līdz $10.00 un 5% virs $10.00

Ja esat nodomājuši iegādāties

Jaunu 1976. gada automašīnu,

apmeklējiet mūsu SKATES TELPAS

CHEVROLET - CHEVELLE - CAMARO
OLDSMOBILE - CHEVY II - VEGA

Sazinieties nekavējoties ar mūsu latviešu pārstāvi

HANS PLAUDE Tālr. HO 6-1131

Robertson Motors Ltd.

1555 Danforth Av., Toronto 6,

Mayflower REAL ESTATE LTD — REALTOR

A. LAKSTIGALA — pārstāvis

Palīdzam sagādāt obligācijas un iemaksas īpašumu pirkšanai.

Pērkot vai pārdodot savu nekustamu īpašumu,

nesaistīgai informācijai zvanīt 1177 Brimley Rd. Scarboro—

438-7070

A. KRISTAPSONA

gaļas un gaļas

izstrādājumu veikals

1095 Queen Street East, Toronto, tālr. 466-5152

PAVASARA **LE 1-7353**

delikatešu veikals un konditoreja

361 RONCESVALLES AVE. Īpašnieks St. ČUKULS

A. BĒRZIŅŠ Realty Ltd.

NEKUSTAMI ĪPAŠUMI, APDROŠINĀŠANA

OBLIGĀCIJAS UN NOTĀRS

316 Harbord Street, Toronto, Ont. Tel. 534-6447

DĀVANAS KATRAM GADĪJUMAM

KERAMIKA, ROTASLIETAS, ĀDAS UN KOKA IZSTRĀDĀJUMI, AUDUMI, GRĀMATAS, APSVEIKUMU KARTĪTES

DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCA

Latviešu namā, 491 College ielā, Toronto, Ont. M6G 1A5

Piepem maksājumus par laikrakstu un sludinājumus.

921-7121

DAŽĀDU ZIEDU MEDUS

dabīgs, nepasterizēts
Ziedputekšņi (Pollen).
Perupieniņš (Royal Jelly) no

ĒRGĻU LIGZDAS DRAVĀM

30 Dewson St., Toronto 17, Tālr. 534-0563

BROADVIEW DELIKATEŠU VEIKALS

141 DANFORTH AVE.

Tel.: HO 5-9905 . *Ausma Miķelsone*

SAVIENOTĀS VALSTĪS

KALAMAZŪ

● DV apvienība no 328 izsūtītiem aicinājumiem ziedot Ziemas svētkos trūkumcietējiem, saņēmusi atpakaļ 106 ar 540 dol. lielu ziedojumu. Maksājumus vēl var izdarīt aprūpes daļas vadītājam Z. Bērziņam.

● DV apvienības gadskārtējā biedru sapulce ar sekojošu biedru vakaru 14. februārī pl. 5 pēcp. Latviešu biedrības namā.

● Kalamazū latviešu ev. lut. draudzes dāmu komiteja 11. janvāra sapulcē nolēma vēlēšanas atlikt uz nākamo gadu, kopā ar draudzes padomes vēlēšanām. Sapulce vienojās abonēt 10 eks. žurnālu Ceļa Biedrs un nodot veciem un slimiem draudzes locekļiem.

● Čikagā 4. janvārī mirušo 77. g. v. Ansi Mazkristu 9. janvārī uz pēdējo dusu Riversaides kapos izvadīja māc. A. Piebalgs. Kapos atvadu vārdus teica Kalamazū latviešu draudzes vicepriekšsēdis P. Lizenbergs, DV apvienības pārstāvis R. Rollis, koŗa Dziesmu Vairogs priekšniece A. Austriņa, piederīgie un draugi. A. Mazkrists bija dzimis Vecaucē, ilgus gadus nodzīvojis Kalamazū, darbojoties arī sabiedriskā dzīvē, un tikai pēdējā laikā pārgāja dzīvot meitas ģimenē Čikagā. V. B.

BOSTONA

● DV Bostonas apvienība Ziemsvētku ziedojumu akcijā aprūpes darbam savākusi jau 1513,50 dol., ziedojumiem vēl turpinot ienākt. No šīs summas apvienības valde vietējai aprūpei piešķīrusi 375 dol. Ziemsvētku veltēm invalidiem un slimajiem sadalīja grāmatas un DV Mēnešraksta 1 gada abonementu 119,50 dol. apmērā, pārējā summa nosūtīta ASV zemes valdes Aprūpes nozarei. Vanadzes no saviem pag. g. ieņēmumiem gada beigās pa 100 dol. piešķīra: Beverīnas vidusskolai, Bostonas latviešu skolai, Bostonas skolu stipendiju gondam, kā arī radio raidījumiem Bostonā, pa 50 dol. piešķīra: Minsteres latviešu ģimnazijas bibliotēkai, Bostonas skautiem un gaidām, Bostonas tautu deju grupai. Vanadzes svētku laikā apmeklēja slimos un vecos tautiešus slimnīcās un atpūtas namos, apsveicot ar veltēm un ziediem, kopā izdodot 79,44 dol. J. Z.

KLĪVLANDE

● Mārtiņa Lutera draudzes izkārtojumā Apvienotās draudzes baznīcā notika dziedināšanas dievkalpojums, kuŗu pēc māc. K. Brieža ievadījuma vadīja karismatiskās organizācijas mācītājs Džeims Pointers un evaņģelists Benijs Hins. Piedalījās arī rakstniece Irma Grebzde no Toronto, kas pati pieder pie karismatiskās kustības. Viņa nesen lasīja Klīvlandes latviešiem referātu par dziedināšanu ar Kristus garīgo spēku. Ērģeles spēlēja Zenta Vīķe.

● Māc. L. Grendze Apvienotās draudzes baznīcā salaulājis Vairu Lagzdiņu ar Džonu Mīdi (Meadea). Laulību svētbrīdi kuplināja Laumas Lagzdiņas (soprāns) solo L. Zemesarājas ērģeļu pavadījumā. J. E.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS

BALTIC MOVERS

TĀLR. 534-1403, Toronto

Daugavas Vanagu nams
125 BROADVIEW AVE.
Tel. 465-5225
PIEDĀVĀ ZĀLI
DAŽĀDIEM SARĪKOJUMIEM
PIEPRASIET TELEFONISKI
DAŽĀDI DZĒRIENI AR MALTĪTĒM KATRA IZVĒLĒ. SVĒTDIENĀS DZĒRIENI TIKAI PIE MALTĪTĒM

Daugavas Vanagu klubs
atvērts biedriem un viesiem no pl. 12 dienā — 12 naktī, pirmd. līdz ceturtdienai iesk., piektd. un sestd. no pl. 12—1 naktī, svētdienās no pl. 12 — 9 vakarā.

kas? kur? ko?

Town & Country R.E. Ltd., Realtor
V. PALMA pārstāvis

41 Heathcote Avenue, Willowdale, Ont. M2L 1Y9
Tel. 444-2447

Pērkot vai pārdodot savu nekustamu īpašumu, zvaniet nesaistīgai informācijai 444-2447. Mājas lielā izvēlē visā pilsētā. Palīdzam sagādāt obligācijas un iemaksas māju pirkšanai uz izdevīgiem noteikumiem.

Fotografisku darbu lieluzņēmums ar atzītu kvalitāti un reputāciju pat ārpus Kanadas.
Atlaide
Benjamiņa filmu laboratorija
247 RICHMOND ST. W.
TORONTO, ONT.
M5A 1P2
Tel. (416) 863-1166

A. Eglītis — TV RENTALS
19" $12.00 mēnesī
23" $12.00 mēnesī
krāsu $20.00 mēnesī
161A Roncesvalles Ave., Toronto, tel. LE 7-1401
895 St. Clair Ave. W., Toronto, Ont., tel. 654-1154

VISĀDA VEIDA IESPIEDUMDARBI
- VIZĪTKARTES
- IELŪGUMI
- BIĻETES
- VĒSTUĻU VEIDLAPAS UN APLOKSNES
- GRĀMATAS
- KALENDĀRI
- MĒNEŠRAKSTI
- AVĪZES
- UN LĪDZĪGI IESPIEDUMDARBI

VEICAM
- LAIKUS
- LABI
- UN PAR MĒRENĀM CENĀM

amber
PRINTERS AND PUBLISHERS LIMITED
SPIESTUVE UN KANTORIS:
125 BROADVIEW AVE., TORONTO, ONT. M4M 2E9
(416) 466-1514

ROSAR-MORRISON FUNERAL HOME LTD
467 Sherbourne St. Toronto 5, Ont. 924-1408
RŪPIGA UN SMALKJŪTĪGA
APBEDĪŠANAS CEREMONIJU IZKĀRTOŠANA

Alcan Building Products
Authorized Dealer
ALCAN
Māju īpašnieki!
Sazinieties ar uzņēmuma īpašnieku—bez starpniekiem
Ir trīs veidi, kā varat ietaupīt ar ALCAN SIDING:
1) Ietaupa darbu un laiku 2) Izolāciju un apkures izdevumus
3) Uzlabo izskatu un līdz ar to mājas vērtību, ieskaitot ALCAN 20 gadu garantiju.
△ LIETUS NOVADA CAURULES
△ LOGI
△ DURVIS
△ MARĶĪZES (Awnings)
△ JUMTA PĀRKARES (Sofit and fascia)

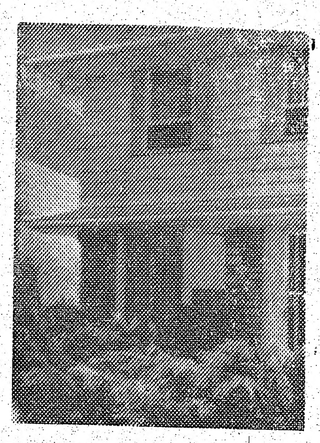

CENTURY ALUMINUM INSTALLERS
534-2864 Īpašnieks Arturs Mīme
2226 Dundas St. W. Toronto, M6R 1X3

VALUTE
DIMANTI — PULKSTEŅI
LATVISKAS ROTAS
Zelta dēlo
Aldonas ĶIVLENIEKS-KORMS
Veikalā un darbnīcā 964½ Bloor St. W., Toronto 4, Ont., tālr. 533-2837

Elza Avots
Broadview Wools, Arts & Crafts
674 Broadview Ave., dienvidrietumos no Danforth Ave.
Tālr. 469-2005
Piedāvā ■ dažādas vilnas dzijas (vietējās un ārzemju) un izstrādājumus.
■ dāvanas dažādiem gadījumiem
■ latviskos rokdarbus
■ keramiku, gleznas, audumus
■ šujam modernas drēbes un tautiskos tērpus.

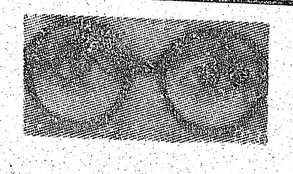

RATAS
— IGAUŅU OPTIĶIS
247 Danforth Avenue. Tel. 465-6251
Gatavo brilles pēc receptēm ● Acu pārbaude
Zeiss ● Rodenstock ● Christ. Dior rāmji
Specialitāte — dubultlēcu brilles ● Kontaktlēcas (soft)
Pulksteņi: Omega, Tissot, Bulova. Latviešiem atlaide

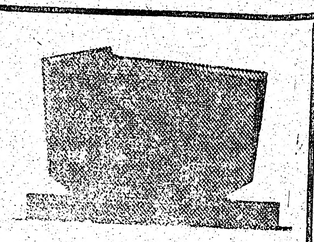

PIEMINEKĻI
Igauņu uzņēmums
YONGE MEMORIAL LTD.
2019 Yonge St., Toronto 7
Starp Eglinton un Davisville
487-2147, vakaros 445-8955
Kvalitātes darbs un eiropiešu mets

LATVIEŠU NAMS
491 College St., Toronto
IZĪRĒ TELPAS
sarīkojumiem viesībām
klāj viesību galdus
Tel. 922-2931

LATVIEŠU KAPA AKMEŅI

latvieša izpildījumā
A. A. Kopmanis
19 Millbrook Cr.
Toronto 6.
Tālr. 466-5126

SKYLINE
REAL ESTATE LIMITED
I. JANKOVSKIS, PRES.
NEKUSTAMI ĪPAŠUMI
APDROŠINĀŠANAS AĢENTŪRA
OBLIGĀCIJAS
ĪPAŠUMU NOVĒRTĒŠANA
Galvenais birojs:
87 Roncesvalles Ave
TORONTO 3, Ont.
533-8553

Brežņevam atļauts . . .

(Turpinājums no 1. lp.)

priekšā amerikāņiem atomarsenāla apjomos. Sadarbības vissvarīgākās pretišķības ir tas, kas atļauts Kremlim, un tas, kas aizliegts Vašingtonai. Tā Kremlis iztulkoja Pad. savienības detanti kā tiesības atbalstīt „nacionālās atbrīvošanas karus" (lasi — komūnistu sazvērestības) saimnieciski neattīstītās valstīs, kā arī atbalstīt komūnistu partijas Rietumeiropā, lai tās tur izdevīgā brīdī pārņemtu varu. Šajos pasākumos Maskava plānojusi arvien iet tik tālu, lai nepārkāptu atomkaŗa uzliesmošanas robežas. Iegaumēsim vissvarīgāko: sadarbība nepieļauj ASV atbalstīt demokratiskos spēkus ne komūnistu pārvaldītā Austrumeiropā, ne arī pašā Pad. savienībā. Komūnistu propagandisti nepārtraukti bazūnē ideoloģiskās cīņas un modrības nepieciešamību. Pēc Helsiņku deklarācijas detantei vajadzēja iedzīvināt lielāku brīvību gan savstarpējās informācijas apmaiņā, gan atsevišķu individu starpā. Tūliņ pēc Helsinku konferences Brežņevs uzdeva čekas priekšniekam Jurijam Andropovam brīdināt padomju pilsoņus no „ideoloģiskas sabotāžas", ko imperiālistiskās kapitālistu valstis, slēpjoties aiz humānisma maskas, centīšoties ievazāt Pad. savienībā. Tieši detantes dēļ Pad. pilsoņu brīvība vēl vairāk ierobežota un čekas terrors ir palielinājies. Padomju pilsoņu materiālo apstākļu uzlabošana atstāta otrā plāksnē, pirmajā vietā liekot Pad. savienības militāro mašīneriju. Viss tas liecina, ka Pad. savienība cenšas izveidoties par izejas bazi, no kuŗas komūnismu varētu uzkundzēt visai pasaulei.

Varbūt ka vēl šogad ASV kardināli mainīs attieksmes ar Kremli. Varbūt ka Kisingera prognoze: „Atomieroču laikmetā miermīlīgu sadzīvošanu nevar aizstāt ar jebkādu citu surrogātu. Ar retoriku mēs nemazināsim Pad. savienības bruņošanos, un ar retoriku mēs nemazināsim nevajadzīgas konfrontācijas risku." Varbūt ka pēc pēdējā Maskavas brauciena dienas gaisma atausīs arī Kisingera smadzenēs. Viņa politiskās doktrinas lielākā kļūda ir tā, ka ASV pārāk daudz cerējušas no detantes. Tās nav īstenojies. Ir pienācis laiks pateikt Kremlim, ka sadarbība nav vienpusīga atļauja zvejot saduļķotos starptautiskos ūdeņos. Sadarbība varētu pastāvēt tikai tad, ja Kremlis atteiktos no agresijas plāniem un kādā dienā sāktu pilnīgi respektēt solījumus, ko tas parakstījis starptautiskos nolīgumos.

Aleksandrs Ķegumnieks

Ontario provincei ir jauns likums par drošības jostām.

Lūk, kas jums par tām jāzina.

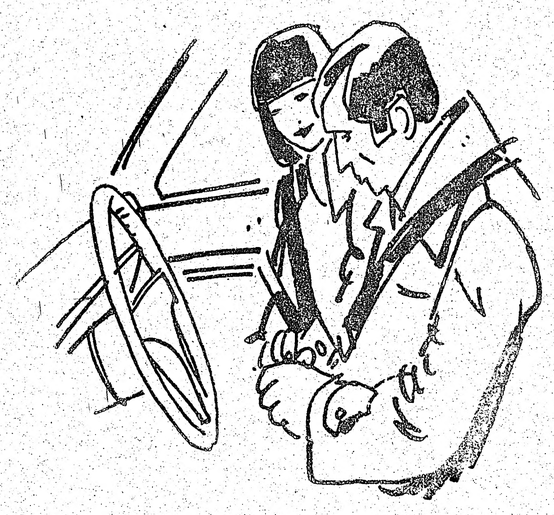

Pagājušā gadā 1304 cilvēki Ontario provincē tika nonāvēti autosatiksmes negadījumos.
98673 tika ievainoti.

Daudzi būtu no šīs nāves un ievainojumiem pasargāti, ja tie būtu lietojuši drošības jostas.

Tāpēc, sākot ar 1976. g. 1. janvāri, drošības jostu lietošana kļuvusi obligāta. Praksē likums ir vienkāršs:

- Jums jālieto drošības vidus un plecu josta, ja abas ir iespējamas.
- Ja jūsu mašīna gatavota pēc 1971. g. 1. janvāŗa, ir pret likumu tās noņemt, tām jābūt lietošanas kārtībā. Ja drošības jostas tikušas noņemtas, tās ir jāatjauno.
- Drošības jostas, kas nav lietošanas kārtībā, jāsalabo.
- Plecu josta neietelp šais noteikumos aizmugures sēdeklī, un tā nav jāieliek.
- Nav pret likumu pārvadāt vairāk pasažieŗus nekā ir drošības jostas.
- Mašīnas vadītājs ir atbildīgs par visiem bērniem vecumā starp 2 un 15 gadiem.
  Visi pieaugušie pasažieŗi, sākot ar 16 gadiem un vecāki, ir atbildīgi paši par sevi.

Ir arī izņēmumi:

1) bērni, jaunāki par divi gadiem.
2) cilvēki ar īpašu ārsta izdotu apliecību.
3) preču piegādātāji, kas brauc savā piegādes rajonā līdz 25 maiļu ātrumā un lēnāk.
4) lauku pasta piegādātājs personāls.
5) vaļējām mašīnām (convertable) nav vajadzīga plecu drošības josta.

Sods par likuma neievērošanu ir no 20 līdz 100 dol., ieskaitot izdevumus. Bet dzīvība un veselība ir vērtīga, un negadījumi, kas izraisa cilvēkiem nāvi vai ievainojumus, vai bojājumus viņu īpašumam, maksā daudz vairāk nekā tikai soda naudu.
Vai jūs esat braucējs vai pasažieris, turpmāk jums jāvalkā drošības josta. Jūsu Ontario provinces valdība prasa jums sadarboties.
Tuvākai informācijai sazinieties ar

Public and Safety Information Branch

Ministry of Transportation and Communications

1201 Wilson Avenue

Downsview, Ontario, M3M 1J8

Ministry of Transportation and Communications
James Snow, Minister

Province of Ontario
William Davis, Premier

Daudzkultūru padomes kongress februārī Otavā

Ontario daudzkultūras padomes sēdē 16. janvārī latviešus pārstāvēja Inta Purva. Sēdē ieradās arī ministrs Džons Munro un paskaidroja par federālās valdības uzskatu maiņu daudzkultūru politikā, kuŗas uzsvars būs pret rasu diskrimināciju, par patiesām minoritātēm apzīmējot melnos, Karaibu salu immigrantus, indiešus un pakistaniešus, kas ir neorganizētā minoritāte. Sakarā ar paredzēto daudzkultūras politikas maiņu, LNAK nosūtīja protesta telegrammu daudzkultūras ministram. Visas Kanadas daudzkultūras padomes kongress, kas notiek katru otro gadu, ar etnisko grupu organizāciju pārstāvju piedalīšanos, šogad paredzēts no 13. — 15. februārim Otavā. Daudzkultūras padomē ieiet 101 pārstāvis no visām Kanadas provincēm.

Spāņi izbeidz pasta streiku vienā dienā

Kamēr Kanadā pasta darbinieki streikoja nedēļām — Spānijas ministru prezidents savu pasta darbinieku streiku izbeidzies vienā dienā. Kad 5000 pastnieki Madridē iesākuši streiku un atteikušies piegādāt iedzīvotājiem pasta sūtījumus, viņš militārizējis pasta pakalpojumu dienestu, uzšujot uz pastnieku formas tērpa atloka lielu „M" un paziņojis, ka katrs pasta darbinieks, kas nepaklausīs pavēlei, uzskatāms par dumpinieku un nododams kaŗa tiesai. Piespriestais sods var būt no sešiem gadiem līdz mūža ieslodzījumam. Tas bijis spāņu premjēra stingrākais solis kopš strādnieku nemieru uzliesmojumiem Spānijā pēc ģenerāļa Franko nāves. Pasta militārizēšana notika pēc tam, kad pastniekiem radās konflikts ar valdību par 8 pārstāvju apcietināšanu, kas prasīja nesamērīgus algas pielikumus un dažādas priekšrocības.

Galda teniss Kanadā

Pēdējos gados latviešu galda tenisistu skaits mazinājies, galvenokārt tāpēc, ka nav pašiem savu telpu treniņiem. Ja kāds vēlas aktīvi piedalīties šajā spēlē, neatliek nekas cits kā iesaistīties kādā kanadiešu klubā. Telpu īre pašreizējos apstākļos, kur šāda sporta veidam nodoties, ir par dārgu. Pašlaik galda tenisa augstākā līgā piedalās vienība, kuŗā spēlē bijušais Kanadas meistars Modris Žulps, apdāvinātais jaunatnes spēlētājs Viktors Skujiņš un bijušais Krievijas meistars lietuvietis Algirdas Saunoris, pēc profesijas ārsts. Šī vienība ir pirmā vietā. Vēl aktīvi ir arī bijušā Kanadas meistare Velta Ādmine un pāris citu spēlētāju. Labas sekmes gūst jaunais spēlētājs Viktors Skujiņš, kas bija iedalīts vispirms Centrālontario, vēlāk Kanadas jaunatnes izlasē un spēlēja ar Ķīnas jaunatnes valsts vienību. Toronto V. Skujiņš savu pretinieku pieveica, bet Vankuverā zaudēja. Ontario apjomā V. Skujiņš ir pirmais spēlētājs.

Z. Z.